

به جای مقدمه

سلام

جلد دوم کتاب زیست جامع خیلی سبز که در دستان شماست، شامل نکته‌های کاربردی و پاسخ‌های واقعی

تشریحی همون جلد اول هستش!

حتمن خواندن این نکات و پاسخ‌ها به تثبیت تست‌هایی که زدید و چیزهایی که از اون‌ها یاد گرفتید خیلی کمک می‌کنه.

مراقب خوبی‌های خودتون باشین؛ خیلی!

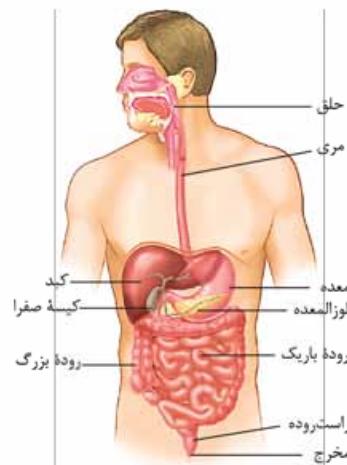
فعلن

فهرست

عنوان فصل	دهم
فصل ۱ دنیای زنده	۶
فصل ۲ گوارش و جذب مواد	۲۳
فصل ۳ تبادلات گازی	۴۶
فصل ۴ گردش مواد در بدن	۸۵
فصل ۵ تنظیم اسمزی و دفع مواد زائد	۱۲۸
فصل ۶ از یاخته تا گیاه	۱۵۳
فصل ۷ جذب و انتقال مواد در گیاهان	۱۸۷
عنوان فصل	یازدهم
دوازدهم	
فصل ۱ مولکول‌های اطلاعاتی	۴۸۴
فصل ۲ جریان اطلاعات در یاخته	۵۱۸
فصل ۳ انتقال اطلاعات در نسل‌ها	۵۴۴
فصل ۴ تغییر در اطلاعات وراثتی	۵۶۸
فصل ۵ از ماده به انرژی	۶۰۱
فصل ۶ از انرژی به ماده	۶۲۸
فصل ۷ فناوری‌های نوین زیستی	۶۵۸
فصل ۸ رفتارهای جانوران	۶۸۶
N	۲۳۰
K	۲۶۷
۲۹۹	دستگاه حرکتی
۳۲۱	تنظیم شیمیابی
۳۴۹	ایمنی

گوارش و جذب مواد

۱۱۱- گزینه «۲»

لوزالمعده، آنزیم‌های لازم برای گوارش شیمیایی انواع مواد را تولید می‌کند. همان‌طور که در شکل مقابل مشاهده می‌کنید، لوزالمعده بالاتر از کولون افقی روده بزرگ قرار گرفته است.

۱- ابررسی سایر گزینه‌ها گزینه (۱): لوله گوارش، لوله پیوسته‌ای است که از دهان تا مخرج (اولین بخش لوله گوارش، دهان است) ادامه دارد. در قسمت‌های از لوله گوارش، ماهیچه‌های حلقوی به نام بنداره وجود دارد. بنداره‌ها در تنظیم عبور مواد نقش دارند. در انتهای دهان بنداره وجود ندارد. گزینه (۳): روده بزرگ اندام جذب‌کننده آب و یون‌ها است. روده بزرگ در هر دو سمت بدن مشاهده می‌شود (کولون بالارو در سمت راست و کولون پایین رو در سمت چپ بدن است). هم‌چنین معده نیز به طور کامل در سمت چپ بدن قرار نگرفته و انتهای آن (قسمت متصل به ابتدای روده باریک) در سمت راست بدن است. گزینه (۴): همان‌طور که در شکل مقابل مشاهده می‌کنید، کبد و کیسه صفرای در سمت راست بدن هستند. دقت کنید لوله گوارش، لوله‌ای پیوسته بوده و در هیچ قسمی منقطع نمی‌شود.

۱۱۲- گزینه «۴» لوله گوارش، لوله پیوسته‌ای است که از دهان تا مخرج ادامه دارد. بخش‌های مختلف این لوله را ماهیچه‌های حلقوی به نام اسفنکتر (بنداره) از هم جدا می‌کند.

(الف): همان‌طور که در شکل کتاب مشاهده می‌کنید، بنداره‌های داخلی و خارجی مخرج در خط وسط بدن قرار دارند، اما بنداره انتهای مری در سمت چپ بدن و بنداره پیلو و بنداره انتهای روده باریک در سمت راست بدن قرار دارند. (ب): یاخته‌های ماهیچه اسکلتی، چندهسته‌ای می‌باشند. اسفنکتر خارجی مخرج از نوع ماهیچه اسکلتی است، اما سایر اسفنکترها از ماهیچه صاف تشکیل شده‌اند. (ج): بنداره خارجی مخرج از نوع مخطط است؛ در نتیجه توسط رشته‌های عصبی پیکری، عصب‌دهی می‌شوند. (د): خارجی‌ترین لایه ماهیچه‌ای در لوله گوارش، ماهیچه طولی است؛ نه حلقوی!

در معده علاوه بر لایه ماهیچه‌ای طولی و حلقوی، ماهیچه مورب نیز وجود دارد که در سطح داخلی ماهیچه حلقوی قرار می‌گیرد. موارد «الف» و «د» به درستی بیان شده‌اند.

۱۱۳- گزینه «۲»

(الف): بنداره ابتدای بعضی مویرگ‌ها تحت تأثیر کربن دی‌اسکید (نوعی ماده دفعی) باز می‌شوند هم‌چنین کربن دی‌اسکید بر روی سرخرگ‌های کوچک نیز اثر می‌گذارد. (ب): بنداره‌ای با نام بنداره ابتدای معده وجود ندارد بلکه این بنداره انتهای مری است و معده تنها یک بنداره انتهایی دارد. (ج): شبکه عصبی روده‌ای توسط دستگاه عصبی خودمختار کنترل می‌شود و در واقع دستگاه عصبی خودمختار به صورت غیر مستقیم بخش‌های مختلف لوله گوارش را کنترل می‌کند. (د): بنداره خارجی مخرج، از نوع ماهیچه اسکلتی بوده که اعمال آن ارادی است و توسط مغز کنترل می‌شود.

۱۱۴- گزینه «۲»

بنداره نشان داده در شکل، بنداره انتهای مری است. این بنداره در سمت چپ بدن قرار گرفته است (محل اتصال مری به معده در سمت چپ بدن است). هم‌چنین طولانی‌ترین کولون روده بزرگ (کولون پایین‌رو) نیز در سمت چپ بدن است.

۱۱۵- گزینه «۴»

۱- ابررسی سایر گزینه‌ها گزینه (۱): اگر انقباض بنداره انتهای مری نباشد (نه این که بنداره اصلن منقبض نشود)، فرد دچار برگشت اسید معده می‌شود. در این حالت در اثر برگشت شیره معده (اسید و آنزیم) به مری، به تدریج مخاط آن آسیب می‌بیند (به لفظ «قطعن» در صورت سؤال دقت کنید!). گزینه (۳): در مری، تها حرکت کرمی انجام می‌شود. این حرکت باعث هدایت غذا به انتهای مری، شل شدن بنداره انتهای آن (بازشدن بنداره) و عبور مواد از آن می‌شود. گزینه (۴): شکل بنداره انتهای مری را نشان می‌دهد. این بنداره متعلق به مری می‌باشد، در حالی که معده از مخاط خود به وسیله سدی قلیابی در برابر اسید و آنزیم محافظت می‌کند. ماهیچه‌های حلقوی که عبور مواد در لوله گوارش را تنظیم می‌کنند، همان بنداره‌ها هستند. بنداره انتهایی مری، فقط در شرایط خاصی (ریفلکس)، در بازگشت مواد از معده به مری نقش دارد.

۱۱۶- گزینه «۳»

۱- ابررسی سایر گزینه‌ها گزینه (۱): بیشتر بنداره‌های لوله گوارش از بازگشت مواد به بخش قبلی خود جلوگیری می‌کنند. گزینه (۲): برخی بنداره‌ها، از یاخته‌های ماهیچه اسکلتی تشکیل شده‌اند. یاخته‌های ماهیچه اسکلتی چند هسته دارند. گزینه (۳): بنداره‌هایی که از ماهیچه مخطط تشکیل شده‌اند، تحت تأثیر دستگاه عصبی خودمختار قرار ندارند. ماهیچه‌های مخطط تحت تأثیر دستگاه عصبی پیکری هستند.

۱۱۷- گزینه «۴»

هر دوی این آنزیم‌ها، پروتئینی هستند. پروتئین‌ها مولکول‌های زیستی هستند که از عناصر مختلفی (شامل کربن، اکسیژن، هیدروژن، نیتروژن و حتی سفر) تشکیل شده‌اند.

۱۱۸- گزینه «۴»

۱- ابررسی سایر گزینه‌ها گزینه (۱): بzac موجود در دهان، توسط سه جفت غده بzacی بزرگ و تعداد زیادی غده‌های بzacی کوچک ترشح می‌شود. گزینه (۲): لیزوژیم، نقش گوارشی ندارد و بنابراین در تجزیه مولکول‌های زیستی غذا بی‌تأثیر است. لیزوژیم، آنزیمی است که در از بین بردن باکتری‌های درون دهان نقش دارد. گزینه (۳): موسین موجود در بzac، به حفاظت دیواره لوله گوارش از آسیب‌های فیزیکی (ناشی از خراشیده شدن دیواره بر اثر غذا) و شیمیایی کمک می‌کند. لیزوژیم و آمیلاز، قادر نقش محافظتی در برابر آسیب‌های فیزیکی هستند.

۱۱۹- گزینه «۴»

۱ تا ۴ به ترتیب: لایه بیرونی، ماهیچه طولی، ماهیچه حلقوی و لایه زیرمخاطی لوله گوارش را نشان می‌دهند. یاخته‌های لایه بیرونی و زیرمخاطی، طی تنفس هوایی، کربن دی‌اسکید تولید کرده که وارد رگ‌های خونی اطراف آن‌ها می‌شود.

۱۲۰- گزینه «۴»

۱- ابررسی سایر گزینه‌ها گزینه (۱): هر دو نوع ماهیچه، در انجام حرکات لوله گوارش مؤثرند. گزینه (۲): درون معده به علت وجود لایه مورب، این لایه در تماس با زیرمخاط نیست. گزینه (۳): در لایه ماهیچه‌ای، غده برون‌ریز دیده نمی‌شود.

۱۱۹- گزینه «۱»

لایه زیرمخاطی موجب می‌شود که مخاط، روی لایه ماهیچه‌ای بچسبد و به راحتی روی آن بلغزد و یا چین بخورد.

۱- ابررسی سایر گزینه‌ها- گزینه (۲): دیواره بخش‌های مختلف لوله گوارش، ساختار تقریبی مشابهی دارند (نه این که لایه‌های دیواره لوله گوارش ساختار یکسانی داشته باشند!). گزینه (۳): صفاق پرده‌ای است که اندازه‌های درون شکم (نه فقط اندازه‌های متعلق به دستگاه گوارش!) را به هم وصل می‌کند (در اتصال اندازه‌های دستگاه‌های دیگر نیز نقش دارد). گزینه (۴): لایه مخاطی یاخته‌هایی از بافت پوششی دارد که در بخش‌های مختلف لوله گوارش، کارهای متفاوتی مانند جذب و ترشح (موسین، آنزیم، اسید، هورمون و ...). را انجام می‌دهند. هورمون‌های ترشح شده از یاخته‌های مخاطی (مانند گاسترین و سکرتین) به محیط داخلی بدن (ابتدا مایع بین یاخته‌ای و سپس خون) وارد می‌شوند (فضای لوله گوارش محیطی خارجی محسوب می‌شود).

۲- گزینه «۴» بافت پیوندی سست دارای کلاژن اندکی است. در همه لایه‌های دیواره لوله گوارش، بافت پیوندی سست مشاهده می‌شود. هم‌چنین ترشح مواد به محیط داخلی نیز در همه لایه‌ها انجام می‌شود. یاخته‌های همه لایه‌های دیواره لوله گوارش، مواد دفعی خود را (کربن دی‌اکسید و ...) وارد محیط داخلی (ابتدا به مایع بین یاخته‌ای و سپس خون) می‌کنند (برخی از یاخته‌های لایه مخاطی هورمون نیز به محیط داخلی ترشح می‌کنند).

۳- ابررسی سایر گزینه‌ها- گزینه (۱): هر چهار لایه دیواره روده باریک، با دیواره دهان متفاوت است. در دهان لایه مخاطی از یاخته‌های سنتگفرشی چندلایه، اما در روده باریک از یاخته‌های استوانه‌ای تک‌لایه تشکیل شده است. در دهان شبکه‌ای از یاخته‌های عصبی در لایه زیرمخاط وجود ندارد (شبکه یاخته‌های عصبی از مری تا مخرج است). نوع ماهیچه در لایه ماهیچه‌ای آن‌ها متفاوت است (در دهان، اسکلتی و در روده باریک، صاف). هم‌چنین در روده باریک، دیواره بیرونی بخشی از صفاق است، اما در دهان این گونه نیست. تنها لایه‌های زیرمخاط و ماهیچه‌ای دارای شبکه‌ای از یاخته‌های عصبی هستند (در این شبکه، یاخته‌های عصبی فراوانی به صورت متصل به هم قرار گرفته‌اند). گزینه (۲): همه لایه‌های دیواره لوله گوارش دارای رگ خونی می‌باشند. در دیواره میانی این رگ‌ها (سرخرگ و سیاهرگ) ماهیچه صاف (یاخته‌های ماهیچه‌ای تک‌هسته‌ای) وجود دارد. تنها در لایه ماهیچه‌ای، در میان دو لایه ماهیچه (حلقوی و طولی) شبکه‌ای از یاخته‌های عصبی وجود دارد. گزینه (۳): یاخته‌های پوششی مخاط، ترشح آنزیم‌های مختلف گوارشی و یون‌هایی مانند بی‌کربنات را بر عهده دارند. به دلیل حضور رگ‌های مختلف در این لایه، بافت پوششی سنتگفرشی در آن مشاهده می‌شود (لایه داخلی سرخرگ‌ها و سیاهرگ‌ها از بافت پوششی سنتگفرشی تک‌لایه است).

۴- گزینه «۲» موارد «الف» و «ب» درست هستند. هنگام بلع با فشار زبان، توده غذا به عقب دهان و داخل حلق رانده می‌شود. با رسیدن غذا به حلق، بلع به شکل غیرارادی، ادامه پیدا می‌کند.

(الف) و (ب): برچاکنای (اپی‌گلوت) با حرکت به سمت پایین، راه تنفس (حنجره) را می‌بندد. زبان کوچک با حرکت به سمت بالا، راه بینی را می‌بندد و مانع ورود غذا به بینی می‌شود. (ج): بالارفتن برچاکنای (اپی‌گلوت)، باعث بازشدن راه نای (نه مری!) می‌شود. (د): با پایین‌رفتن زبان کوچک، راه بینی (نه دهان) باز می‌شود.

۵- گزینه «۱» در لایه ماهیچه‌ای و زیرمخاط، شبکه‌ای از یاخته‌های عصبی وجود دارد. این شبکه‌ها، تحرک و ترشح را در لوله گوارش تنظیم می‌کنند.

۶- ابررسی سایر گزینه‌ها- گزینه (۲): در همه این لایه‌ها بافت پیوندی سست وجود دارد، در حالی که فقط لایه بیرونی بخشی از صفاق است. صفاق پرده‌ای است که اندازه‌های درون شکم را به هم وصل می‌کند. گزینه (۳): غده‌های مخاط مری ماده مخاطی ترشح می‌کنند تا حرکت غذا در لوله گوارش آسان‌تر شود، بنابراین در لایه مخاطی لوله گوارش غدد ترشحی دیده می‌شوند. تحرک و ترشح در لوله گوارش توسط دستگاه عصبی روده‌ای کنترل می‌شود. دستگاه عصبی خودمختار نیز در کنترل فعالیت‌های ترشحی غده گوارش نقش دارد و بر فعالیت دستگاه عصبی روده‌ای اثر می‌گذارد. گزینه (۴): هر چهار لایه دارای یاخته‌های زنده هستند و برای زنده‌ماندن نیاز به مویرگ‌های خونی دارند. می‌دانید که مویرگ‌های خونی از یک لایه بافت پوششی تشکیل شده‌اند، پس هر چهار لایه بافت پوششی دارند، در حالی که فقط لایه درونی توانایی جذب و ترشح دارد.

۷- گزینه «۱» لایه زیرمخاطی سبب می‌شود که لایه مخاطی روی لایه ماهیچه‌ای چین بخورد و بلغزد. در همه لایه‌های لوله گوارش بافت پیوندی سست (که ماده زمینه‌ای شفاف و بی‌رنگ دارد) وجود دارد.

۸- ابررسی سایر گزینه‌ها- گزینه (۲): لایه‌های زیرمخاطی و ماهیچه‌ای دارای شبکه‌ای از یاخته‌های عصبی هستند. تنها لایه ماهیچه‌ای دارای یاخته‌هایی است که با انقباض خود حرکات لوله گوارش را ایجاد می‌کند. گزینه (۳): یاخته‌های لایه مخاطی عمل جذب و ترشح را انجام می‌دهند، این یاخته‌ها در طول لوله گوارش متفاوتاند. گزینه (۴): لایه بیرونی بخشی از صفاق را تشکیل می‌دهد که فاقد غدد است. این غدد قطعه‌قطعه کننده دارد. در

۹- گزینه «۲» انقباض ماهیچه‌های دیواره لوله گوارش، حرکات منظمی را در آن به وجود می‌آورد. لوله گوارش، دو حرکت کرمی و قطعه‌قطعه کننده دارد. در حرکات قطعه‌قطعه کننده بخش‌هایی از لوله گوارش به صورت یک درمیان منقبض می‌شوند. سپس این بخش‌ها از حالت انقباض خارج و بخش‌های دیگر منقبض می‌شوند.

۱۰- ابررسی سایر گزینه‌ها- گزینه (۱): حرکات قطعه‌قطعه کننده در مری ایجاد نمی‌شوند. این حرکات در روده انجام می‌شوند. گزینه‌های (۲) و (۴): حرکات قطعه‌قطعه کننده در لوله گوارش موجب می‌شود (عنی گوارش مکانیکی غذا) و بیشتر با شیرهای گوارشی مخلوط شوند. حرکات کرمی نیز نقش مخلوط کننده‌گی دارند؛ به‌ویژه وقتی که حرکت رو به جلوی محتويات لوله را مخلوط کنند. پس هر دو نوع حرکت در مخلوط‌شدن غذا با شیرهای گوارشی نقش دارند. در این حالت، حرکات کرمی فقط می‌توانند محتويات لوله را مخلوط کنند. پس هر دو نوع حرکت در مخلوط‌شدن غذا با شیرهای گوارشی نقش دارند.

۱۱- گزینه «۴» انقباض ماهیچه‌های لوله گوارش، حرکات منظمی را در آن به وجود می‌آورد. لوله گوارش، دو حرکت کرمی و قطعه‌قطعه کننده دارد. از اون جایی که صورت سؤال می‌گه بعضی حرکات ...، یعنی گرینه‌ای دارند درست هست که فقط درباره یکی از این حرکات صدق کنه! در حرکات کرمی، رود غذا لوله گوارش را گشاد و یاخته‌های عصبی دیواره لوله را تحریک می‌کند. یاخته‌های عصبی، ماهیچه‌های دیواره را به انقباض وادر می‌کنند؛ در نتیجه یک حلقة انقباضی در لوله ظاهر می‌شود که به جلو حرکت می‌کند. حرکات کرمی، غذا را در طول لوله با سرعتی مناسب به جلو می‌رانند.

۱۲- ابررسی سایر گزینه‌ها- گزینه (۱): انقباض ماهیچه‌های دیواره لوله گوارش (حلقوی + طولی)، حرکات منظمی را در آن به وجود می‌آورد. لوله گوارش، دو حرکت کرمی و قطعه‌قطعه کننده دارد. در واقع برای ایجاد هر دو نوع حرکت، این ماهیچه‌ها نقش دارند. گزینه (۲): تداوم حرکات قطعه‌قطعه کننده در لوله گوارش موجب می‌شود محتويات لوله، ریزتر و بیشتر با شیرهای گوارشی مخلوط شوند. حرکات کرمی نیز نقش مخلوط کننده‌گی دارند؛ به‌ویژه وقتی که حرکت رو به جلوی محتويات

لوله با برخورد به یک بنداره متوقف شود؛ مثل وقتی که محتویات معده به پیلور برخورد می‌کنند. در این حالت، حرکات کرمی فقط می‌توانند محتویات لوله را مخلوط کنند. پس هر دو نوع حرکت، در مخلوط‌کردن مواد غذایی با شیره گوارشی نقش دارند. گزینه (۳): در دیواره لوله گوارش از مری تا مخرج، شبکه‌های یاخته‌های عصبی، وجود دارند. این شبکه‌ها تحرک و ترشح را در لوله گوارش تنظیم می‌کنند، پس هر دو نوع حرکت، تحت تأثیر این شبکه‌های عصبی قرار می‌گیرند.

۱۲۶ - گزینه «۳» هر دو حرکت در اثر انقباض یاخته‌های ماهیچه‌ای لوله گوارش به وجود می‌آیند. انقباض یاخته‌های ماهیچه‌ای نیاز به تحریک یاخته‌های عصبی و ایجاد پیام عصبی دارد.

۱۲۷ - گزینه سایر گزینه‌ها گزینه (۱): حرکات کرمی از حلق شروع شده و در سرتاسر لوله گوارش به پیشروی غذا کمک می‌کنند. اما در دهان (اولین قسمت لوله گوارش)، حرکت کرمی وجود ندارد. گزینه (۲): انقباض یاخته‌های ماهیچه‌ای طولی و حلقی (یاخته‌های لایه ماهیچه‌ای) باعث ایجاد این دو نوع حرکت می‌شود (تنها یک لایه باعث ایجاد این حرکات می‌شود؛ نه یاخته‌های ماهیچه‌ای لایه‌های مختلف). گزینه (۴): حرکات کرمی نقش مخلوط‌کنندگی نیز دارند، بهویژه وقتی که حرکت محتویات لوله با برخورد به یک بنداره، متوقف شود. در این حالت حرکات کرمی فقط می‌توانند محتویات لوله را مخلوط کنند (مخلوط‌کردن بیشتر غذاها با شیره‌های گوارشی)، هم‌چنین تداوم حرکات قطعه‌قطعه کننده نیز موجب می‌شود محتویات لوله، ریزتر و بیشتر با شیره‌های گوارشی مخلوط شوند.

۱۲۸ - گزینه «۴» هنگام بلع با فشار زیان، توده غذا به عقب دهان و داخل حلق رانده می‌شود. با رسیدن غذا به حلق، بلع به شکل غیرارادی ادامه پیدا می‌کند (مرحله بلع در دهان، ارادی و پس از ورود غذا به حلق تا واردشدن آن به معده، بلع به صورت غیرارادی انجام می‌شود). اسفنکترها از ماهیچه‌های صاف حلقی تشکیل شده‌اند. با شل شدن و استراحت این ماهیچه‌ها، اسفنکتر باز شده و مواد از آن عبور می‌کند.

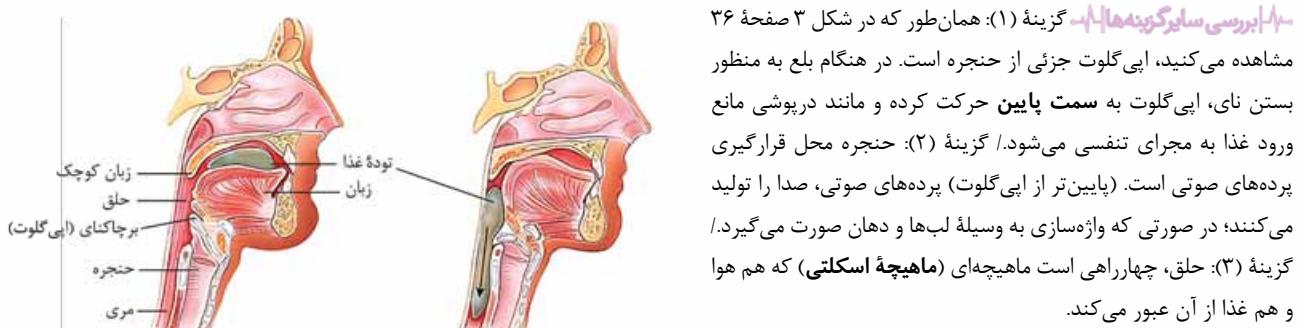
۱۲۹ - گزینه سایر گزینه‌ها گزینه (۱): در سرتاسر لوله گوارش، موسین ترشح شده که با جذب آب باعث تشكیل ماده مخاطی می‌شود (در مرحله ارادی، دیواره دهان موسین تولید می‌کند و در مرحله غیرارادی، دیواره مری باعث ترشح آن می‌شود). گزینه (۲): لایه ماهیچه‌ای ابتدای مری از یاخته‌های ماهیچه اسکلتی (یاخته‌های ماهیچه‌ای مخطط) تشکیل شده است، بنابراین در مرحله غیرارادی بلع (انعکاس بلع) انقباض ماهیچه‌های اسکلتی به صورت غیرارادی انجام می‌شود. گزینه (۳): در دهان و معده نیز جذب اندکی رخ می‌دهد، اما جذب اصلی در روده باریک انجام می‌شود؛ بنابراین در مرحله ارادی بلع نیز (در دهان)، ورود مواد غذایی به محیط داخلی انجام می‌شود.

۱۳۰ - گزینه «۲» در حرکات کرمی، یک حلقه انقباضی در پشت توده غذایی ایجاد می‌شود و غذا را در طول لوله گوارش پیش می‌برد. **۱۳۱ - گزینه سایر گزینه‌ها** گزینه (۱): هم حرکات کرمی و هم حرکات قطعه‌قطعه کننده علاوه بر پیش‌بردن غذا در طول لوله گوارش، در گوارش مکانیکی آن نقش دارند. گزینه (۳): هر دو حرکات لوله گوارش، حاصل انقباض یاخته‌های ماهیچه‌ای لایه ماهیچه‌ای لوله گوارش است. گزینه (۴): هر دو حرکات لوله گوارش، تحت تنظیم شبکه عصبی موجود در لایه زیرمخط و ماهیچه‌ای است.

۱۳۲ - گزینه «۲» حرکات کرمی لوله گوارش از حلق شروع می‌شود. پس از عبور توده غذایی از حلق، ابتدا غذا به یک چهارراهی می‌رسد که با پایین آمدن اپی‌گلوت و بسته شدن راه نای، توده غذایی وارد مری می‌شود.

۱۳۳ - گزینه سایر گزینه‌ها گزینه (۱): عبور غذا از بنداره انتهای مری، جزء آخرین مراحل بلع محسوب می‌شود، در حالی که شرایط ذکر شده در صورت سؤال مربوط به مراحل ابتدایی بروسه بلع است. گزینه (۳): پیش از رسیدن غذا به حلق، توده غذایی در اثر مخلوط‌شدن با بزاق به توده‌ای لغزنه تبدیل می‌شود. گزینه (۴): در حلق و مری حرکات قطعه‌قطعه کننده مشاهده نمی‌شود.

۱۳۴ - گزینه «۴» همان‌طور که در شکل زیر مشاهده می‌کنید، اپی‌گلوت، بخش ۱، حلق، بخش ۲، اپی‌گلوت، بخش ۳، حنجره و بخش ۴، مری است. توده غذا در مری توسط حرکات کرمی به بنداره انتهای آن برخورد کرده و آن را باز می‌کند. دقت کنید با وجود این که، یاخته‌های مخاط مری، آنژیم گوارشی ترشح نمی‌کنند، اما آنژیم آمیلار که از غدد بزاقی ترشح شده است، در مری یافت می‌شود. (مواد غذایی، آنژیم‌ها و ... از دهان به حلق و سپس از حلق به مری وارد می‌شود).

۱۳۵ - گزینه «۱» همه موارد نادرست می‌باشد.

(الف): موسین گلیکوپروتئینی (ترکیب کربوهیدرات و پروتئین که مولکولی درشت است) است که آب فراوانی جذب و ماده مخاطی ایجاد می‌کند. ماده مخاطی (نه موسین!) دیواره لوله گوارش را از خراشیدگی حاصل از تماس غذا (آسیب فیزیکی) یا آسیب شیمیایی (در اثر اسید و آنژیم) حفظ می‌کند. (ب): آسیاب شدن غذا به ذره‌های بسیار کوچک (گوارش مکانیکی) برای فعالیت بهتر آنژیم‌های گوارشی و اثر بزاق بر آن لازم است. در صورتی که در گوارش شیمیایی، مولکول‌های بزرگ به مولکول‌های کوچک تبدیل می‌شوند (در گوارش مکانیکی غذا آسیاب شده و مولکول‌ها کوچک نمی‌شوند). (ج): بزرگ‌ترین غده بزاقی، غده بناآکوشی است که در پایین ترین قسمت دهان قرار نگرفته است. (د): دو نوع آنژیم لیزوژیم و آمیلاز در بزاق وجود دارند. آنژیم آمیلاز به گوارش ناشاسته (یک نوع پلی‌اساکارید) کمک می‌کند و آنژیم لیزوژیم در از بین بردن باکتری‌های درون دهان نقش دارد.

بلغ از دهان آغاز و با ورود به معده پایان می‌یابد، بنابراین غذا در حین بلع از بنداره انتهای مری ماهیچه صاف و غیرارادی است. غدد بزاقی با ترشح موسین و ایجاد ماده مخاطی باعث چسیدن ذرات غذایی به یکدیگر و تبدیل آن‌ها از بنداره کمک می‌شوند؛ بنابراین به حرکت توده غذا درون لوله گوارش و عبور آن‌ها از بنداره کمک می‌کنند.

۱۳۲- گزینه «۳» بزاق مترشحه از غدد بزاقی ترکیبی از آب، یون‌ها، انواعی از آنزیم‌ها و موسین است. علاوه بر آب، یون‌ها نیز قابل تجزیه‌شدن

نبوده و به طور مستقیم در روده بزرگ جذب می‌شوند. گزینه (۲): آنزیم آمیلاز موجود در بزاق به گوارش نشاسته کمک کرده و آن را به مولکولهای کوچک‌تر تبدیل می‌کند. اما دقت کنید ممکن است بعضی کربوهیدرات‌های گوارش شده جذب نشده و وارد روده بزرگ شوند. (البته آنزیم آمیلاز بزرگ نمی‌توانه پلی‌سکارید را به مونوسکارید تبدیل کند؛ برای همین، فراورده‌این آنزیما نمی‌توان توروده باریک بدبشن!) گزینه (۴): با فعالیت دستگاه عصبی خودمختار، پیام عصبی به غدهای بزاقی می‌رسد و بزاق ترشح می‌شود. اما در هنگام بلع، با فشار زبان توده غذا به عقب دهان و داخل حلق رانده می‌شود و ربطی به دستگاه عصبی خودمختار ندارد.

۱۳۳- گزینه «۱» موسین، گلیکوپروتئین است که آب فراوانی جذب و ماده مخاطی ایجاد می‌کند. ماده مخاطی، دیواره لوله گوارش را از خراشیدگی حاصل از تماس غذا یا آسیب شیمیایی (بر اثر اسید یا آنزیم) حفظ می‌کند و ذره‌های غذایی را به هم می‌چسباند و آن‌ها را به توده لغزنده‌ای تبدیل می‌کنند. مخاط معده و برخی از یاخته‌های غدهای آن، ماده مخاطی زیادی ترشح می‌کنند که بسیار چسبنده است و به شکل لایه‌لایه چسبنکی، مخاط معده را می‌پوشاند. یاخته‌های پوششی سطحی، بی‌کربنات نیز ترشح می‌کنند که لایه‌لایه را قلیایی می‌کند. به این ترتیب سد حفاظتی محکمی در مقابل اسید و آنزیم به وجود می‌آید.

۱۳۴- گزینه «۴» آنزیم‌ها و موسین است. آنزیم آمیلاز بزاق به گوارش نشاسته کمک می‌کند و لیزوزیم، آنزیمی است که در از بین بردن باکتری‌های درون دهان نقش دارد. پس درسته که در بزاق انواعی از آنزیم‌ها ترشح می‌شود اما بزاق فقط یک نوع آنزیم گوارشی داره و اونم آمیلازه! گزینه (۳): غدهای مخاط مری، ماده مخاطی ترشح می‌کنند تا حرکت غذا آسان‌تر شود. یاخته‌های ترشح کننده ماده مخاطی در مری به صورت مجتمع قرار گرفته و غده را تشکیل می‌دهند و به صورت پراکنده نیستند. گزینه (۴): همان‌طور که گفتیم موسین گلیکوپروتئین است و از کربوهیدرات و پروتئین ساخته شده است که فقط قسمت پروتئینی آن حاصل ترجمه‌رنای پیک هستند.

۱۳۵- گزینه «۱» همه موارد، عبارت داده شده را به نادرستی تکمیل می‌کنند.

(الف): لیزوزیم و آمیلاز، آنزیم‌های تشکیل‌دهنده بزاق هستند. لیزوزیم در از بین بردن باکتری‌های درون نقش دارد و در گوارش شیمیایی نقشی ندارد.

(ب): آنزیم‌ها که از پروتئین ساخته شده‌اند و موسین که یک نوع گلیکوپروتئین است، ترکیبات آبی بزاق هستند. فقط موسین، با ایجاد ماده مخاطی، دیواره لوله گوارش را از خراشیدگی حاصل از تماس غذا حفظ می‌کند. (ج): آب و یون‌ها، ترکیبات معدنی بزاق هستند. فقط آب از طریق اسمز جابه‌جا می‌شود. (د): ترکیبات غیرآن‌زیمی بزاق، شامل آب، یون‌ها و موسین می‌شود. آب، یون‌ها و موسین، در غشاء پایه وجود ندارند. غشاء پایه، یاخته‌های پوششی را به یکدیگر متصل می‌کند.

۱۳۶- گزینه «۴» غدد بزاقی با ترشح آنزیم آمیلاز موجب تجزیه نشاسته (نه انواع کربوهیدرات‌ها) می‌شوند. توجه کنید که تجزیه کربوهیدرات‌ها از دهان آغاز می‌شود و آمیلاز بزاق فقط می‌تواند نشاسته را به دی‌ساکارید یا مولکولهای درشت‌تر تبدیل کند. تولید مونوساکارید در روده صورت می‌گیرد.

۱۳۷- گزینه «۲» غدد بزاقی همچنین موسین ترشح می‌کنند. موسین، گلیکوپروتئین است که آب فراوانی جذب و ماده مخاطی ایجاد می‌کند. ماده مخاطی دیواره لوله گوارش را از خراشیدگی حاصل از تماس غذا یا آسیب شیمیایی (بر اثر اسید یا آنزیم) حفظ می‌کند. گزینه (۴): غدد بزاقی بزاق ترشح می‌کنند. بزاق ترکیبی از آب، یون‌ها، انواعی از آنزیم‌ها و موسین است.

۱۳۸- گزینه «۴» با رسیدن غذا به حلق، بلع به شکل غیرارادی، ادامه پیدا می‌کند. بلع از دهان آغاز شده است.

۱۳۹- گزینه «۱» همان‌طور که در شکل (۷-الف) کتاب درسی مشاهده می‌کنید، هنگام بلع بر جاکنای پایین می‌آید ولی حنجره کمی بالاتر می‌رود. گزینه (۲): همان‌طور که در شکل (۷-الف) کتاب درسی می‌بینید، ابی‌گلوت و زبان کوچک هنگام بلع، بیشترین فاصله ممکن را از یکدیگر دارند. گزینه (۳)، در ادامه دیواره ماهیچه‌ای حق منقبض می‌شود و حرکت کرمی آن، غذا را به مری می‌راند. حلق گذرگاهی ماهیچه‌ای است که هم هوا و هم غذا از آن عبور می‌کند.

۱۴۰- گزینه «۳» منظور صورت سوال از انعکاسی که در آن تنها یک مسیر از چهارراه حلق باز می‌ماند، بغضون غیرارادی عمل بلع است که حین آن، مسیر دهان، بینی و نای بسته می‌شوند و تنها مسیر مری باز می‌ماند. گزینه (۳): چنین بیان می‌کند که شماره ۷ بلافضله پس از شماره ۶ رخ می‌دهد، بنابراین درست است.

۱۴۱- گزینه «۴» این گزینه بیان می‌کند که شماره ۷ بلافضله پس از شماره ۴ رخ می‌دهد؛ بنابراین نادرست است. گزینه (۲): در فرایند بلع، اصلن افزایش چین‌های مخاطی معده را شاهد نیستیم! بلکه به دلیل ورود غذا به معده، این چین‌خوردگی‌ها باز شده و کاهش می‌یابند (طبق شماره ۷). گزینه (۴): این گزینه بیان می‌کند که شماره ۳ بلافضله پس از شماره ۵ رخ می‌دهد؛ بنابراین نادرست است.

۱۴۲- گزینه «۴» تنظیم عصبی دستگاه گوارش را بخشی از دستگاه عصبی خودمختار انجام می‌دهد. فعالیت این دستگاه ناخودآگاه است؛ مثلاً وقتی به غذا فکر می‌کنیم (عدم تحریک گیرنده حسی)، بزاق ترشح می‌شود. با فعالیت دستگاه عصبی خودمختار، پیام عصبی از مغز به غدهای بزاقی می‌رسد و بزاق به شکل انعکاسی ترشح می‌شود. دیدن غذا (تحریک گیرنده‌های نوری و تجزیه ماده حساس به نور) و بوی آن نیز (تحریک گیرنده‌های بویایی در سقف حفره بینی) باعث افزایش ترشح بزاق می‌شود. در همه این حالات، ترشح بزاق از یاخته‌های برون‌ریز، نیازمند اتصال دهنده‌های دستگاه عصبی خودمختار به گیرنده‌های خود (کانال‌های یونی پروتئینی) در غشاء یاخته‌های ترشحی و تحریک آن‌ها است.

۱۴۳- گزینه «۳» عمل بلع در ابتدا به صورت ارادی پیش می‌رود و پس از رسیدن غذا به حلق، بلع به صورت غیرارادی ادامه پیدا می‌کند. عمل دفع ادرار در فرد بالغ ابتدا به صورت غیرارادی رخ می‌دهد (باشدن بنداره داخلی میزراه که از نوع ماهیچه صاف و غیرارادی است)، و بعد به صورت ارادی با باشدن بنداره خارجی رخ می‌دهد.

۱۴۴- گزینه «۱» عمل تنفس هم به صورت ارادی و هم به صورت غیرارادی رخ می‌دهد، اما نه این که ابتدا به یک صورت باشد و بعد به صورت دیگر. گزینه (۲): عطسه یک نوع انعکاس است که توسط بصل النخاع رخ می‌دهد، پس کلن به صورت غیرارادی است. گزینه (۴): عمل دفع نیز مانند دفع ادرار ابتدا به صورت غیرارادی با باشدن بنداره داخلی و سپس به صورت ارادی با باشدن بنداره خارجی رخ می‌دهد.

۱۴۰ - گزینه «۱» گوارش شیمیابی مواد غذایی از دهان آغاز می‌شود. شبکه عصبی روده‌ای کنترل تحرک و ترشح را از مری تا مخرج تنظیم می‌کند و بر تحرک و ترشح دهان اثری ندارد.

۱-۱۴۱ - گزینه سایر گزینه‌ها گزینه (۲): حرکات کرمی لوله گوارش، از حلق شروع شده و ادامه می‌باید؛ نه از دهان. گزینه (۳): دهان در ابتداء و انتهای خود فاقد بنداره است. گزینه (۴): سه جفت غده بزاقی بزرگ و غدد بزاقی کوچک، با تولید بzac، مواد غذایی را به توده‌ای قابل بلع تبدیل می‌کنند.

۱-۱۴۱ - گزینه «۱» همان‌طور که در شکل زیر مشاهده می‌کنید، بخش ۱، بنداره پیلور، بخش ۲، روده باریک، بخش ۳، مری، بخش ۴، ماهیچه مورب و بخش ۵، ماهیچه طولی است. ماهیچه طولی از میان سه لایه ماهیچه، خارجی‌ترین لایه ماهیچه‌ای است؛ بنابراین ماهیچه طولی از طرفی با شبکه‌ای از یاخته‌های عصبی لایه ماهیچه‌ای و از طرف دیگر با بافت پیوندی سمت (لایه بیرونی) ارتباط دارد.

۱-۱۴۲ - گزینه سایر گزینه‌ها گزینه (۲): حرکات کرمی نقش مخلوط‌کنندگی دارند؛ به ویژه وقتی که حرکت رو به جلوی محظیات لوله با برخورد به یک بنداره متوقف شود؛ مثل وقتی که محظیات معده به پیلور برخورد می‌کنند. گزینه (۳): در ساختار غده‌ای روده باریک، یاخته‌های وجود دارد که آنزیم‌های گوارشی متفاوتی تولید می‌کنند (همچنین این یاخته‌ها با ترشح ماده مخاطی، آنزیم لیزوزیم به لوله گوارش وارد می‌کنند). در غده‌های مخاطی مری نیز، ماده مخاطی تولید و به لوله گوارش ترشح شده که درون این ماده آنزیم لیزوزیم وجود دارد. گزینه (۴): با ورود غذا، معده اندکی انبساط می‌باید و انقباض‌های معده، آغاز می‌شوند. این انقباض‌ها (انقباض‌های ماهیچه‌های لایه ماهیچه‌ای) غذا را با شیره معده می‌آمیزند که نتیجه آن تشکیل کیموس معده است، بنابراین انقباضات ماهیچه‌های معده هم در گوارش شیمیابی نقش دارند.

۱-۱۴۲ - گزینه «۱» تنها مورد «د» درست است.

بخش A، حفره معده، بخش B، غده معده، بخش ۱، یاخته‌های ترشح‌کننده ماده مخاطی و بخش ۲، یاخته‌های سطحی معده هستند.
 (الف): حفره‌های معده، فاقد مجرأ بوده و مجاری غده‌های معده با حفرات معده و محیط لوله گوارش (محیط خارجی بدن) ارتباط دارند. (ب): یاخته‌های سطحی معده، علاوه بر ماده مخاطی، بی‌کربنات نیز ترشح می‌کنند؛ بنابراین نوع ماده از محظیات شیره معده را تولید و ترشح می‌کنند. (ج): بی‌کربنات در قلیایی شدن سد حفاظتی در مقابل اسید و آنزیم نقش دارد. یاخته‌های ترشح‌کننده ماده مخاطی توانایی ترشح بی‌کربنات نداشته و تنها ماده چسبناکی (ماده مخاطی) تولید می‌کنند. (د): در غده معده، یاخته‌های اصلی با ترشح پیسینوژن و یاخته‌های کناری با ترشح اسید، در تولید پپسین و گوارش پروتئین‌ها (متنوع‌ترین مولکول‌های زیستی) نقش دارند (پیسینوژن بر اثر کلریدریک اسید به پپسین تبدیل می‌شود).

۱-۱۴۳ - گزینه «۲» بیشترین یاخته‌های موجود در عمق غدد معده یاخته‌های اصلی هستند که به ترشح آنزیم‌ها می‌پردازن. این یاخته‌ها تحت تأثیر دو نوع پیک شیمیایی قرار می‌گیرند. یکی پیک‌های شیمیایی عصبی (دستگاه عصبی روده‌ای) و دیگری هورمون گاسترین که میزان ترشح پیسینوژن از این یاخته‌ها را افزایش می‌دهد.

۱-۱۴۴ - گزینه «۳» موارد «الف»، «ب» و «ج» نادرست هستند.
 (۱): درشت‌ترین یاخته‌های درون عدد معده، یاخته‌های کناری هستند که کلریدریک اسید و فاکتور داخلی معده را ترشح می‌کنند. گزینه (۲): یاخته‌های پوششی مخاط معده در بافت پیوندی زیرین مخاط معده فروفره‌اند (نه بافت پیوندی زیرمخاط) و حفره‌های معده را به وجود می‌آورند. گزینه (۳): یاخته‌های پوششی سطحی مخاط معده و برخی از یاخته‌های غده‌های آن، ماده مخاطی زیادی ترشح می‌کنند که بسیار چسبنده است و به شکل لایه ژله‌ای چسبناکی، مخاط معده را می‌پوشاند. یاخته‌های پوششی سطحی، بی‌کربنات نیز ترشح می‌کنند؛ پس یاخته‌های پوششی سطحی معده، ماده مخاطی قلیایی می‌سازند، در حالی که یاخته‌های ترشح‌کننده ماده مخاطی در غدد معده، فقط موسین ترشح می‌کنند و اسید ترشح شده از یاخته‌های کناری، موجب اسیدی شدن این موسین می‌شود.

۱-۱۴۴ - گزینه «۳» موارد «الف»، «ب» و «ج» نادرست هستند.

معده، بخش کیسه‌ای شکل لوله گوارش است.
 (الف): دیواره معده چین‌خوردگی‌هایی دارد که با پرسدن معده باز می‌شوند تا غذای بلع شده در آن انبار شود (در حضور غذا این چین‌خوردگی‌ها از بین می‌روند و تعداد آن‌ها کاهش می‌باید تا فضای ذخیره غذا در معده بیشتر شود). (ب): یاخته‌های اصلی غدها، آنزیم‌های معده (پروتئاز) را ترشح می‌کنند (یک نوع یاخته باعث ترشح یک نوع آنزیم گوارشی می‌شود). (ج): یاخته‌های پوششی مخاط معده در بافت پیوندی زیرین فروفره‌اند و حفره‌های معده را به وجود می‌آورند. مجاری غده‌های معده به این حفره‌ها راه دارند. (د): یاخته‌های پوششی سطحی مخاط معده و برخی از یاخته‌های غده‌های آن، ماده مخاطی فراوانی ترشح می‌کنند که به شکل لایه ژله‌ای چسبناکی، مخاط معده را می‌پوشاند. یاخته‌های پوششی سطحی بی‌کربنات نیز ترشح می‌کنند که لایه ژله‌ای چسبنای و قلیایی می‌کند.

۱-۱۴۵ - گزینه «۴» اگر یاخته‌های کناری معده تخربی شوند، فرد به کم‌خونی خطرناکی دچار می‌شود. همان‌طور که در شکل ۹ کتاب درسی می‌بینید، این یاخته‌ها در عمق غدد معده قرار ندارند.

۱-۱۴۶ - گزینه سایر گزینه‌ها گزینه (۱): یاخته‌های کناری با ترشح عامل داخلی، در جذب ویتامین B_{۱۲} نقش دارند. ویتامین B_{۱۲} برای ساخت گویچه‌های قرمز ضروری است، بنابراین بر میزان خون‌بهر (هماتوکریت) مؤثرند. به نسبت حجم گوییچه‌های قرمز خون به حجم خون که به صورت درصد بیان می‌شود، خون‌بهر (هماتوکریت) گفته می‌شود. گزینه (۲): یاخته‌های کناری، اسید نیز ترشح می‌کنند. در ریفلاکس، فرد دچار برگشت اسید می‌شود و مخاط مری آسیب می‌بیند. گزینه (۳): پیش‌ساز پروتازهای معده را به طور کلی پیسینوژن می‌نامند. پیسینوژن بر اثر کلریدریک اسید ترشح شده از یاخته‌های کناری، به پپسین تبدیل می‌شود. پپسین، فرم فعال پروتازهای.

۱-۱۴۶ - گزینه «۱» یاخته‌های مشخص شده به ترتیب: A، یاخته سطحی B، یاخته ترشح‌کننده ماده مخاطی C، یاخته کناری و D، یاخته اصلی.

۱-۱۴۶ - گزینه «۲» فراوان ترین ماده دفعی آلی ادرار اوره می‌باشد که در یاخته‌های کبدی ایجاد می‌شود، نه یاخته‌های معده. گزینه (۳): هر دو یاخته در غده معده قرار گرفته‌اند و هر دو مواد ترشحی خود را به مجاری این غده می‌ریزند و این مجاری به حفره‌ها وارد می‌شوند. گزینه (۴): یاخته ترشح‌کننده ماده مخاطی در غده معده و یاخته سطحی در حفره معده قرار گرفته است.

۱۴۷- گزینه «۲»

در لوله گوارش، هنگامی که مواد مغذی قصد ورود به دوازده را دارند، انقباض پیلور کاهش یافته و این بنداره باز می‌شود (خروج کیموس از معده به طور تدریجی). پیش از آن، معده با ورود غذا انبساط یافته (افراش حجم پیدا می‌کند) و سپس انقباض‌های آن آغاز می‌شود. این انقباض‌ها مواد را با شیره معده می‌آمیزند (کمک به گوارش شیمیایی) که نتیجه آن تشکیل کیموس معده است.

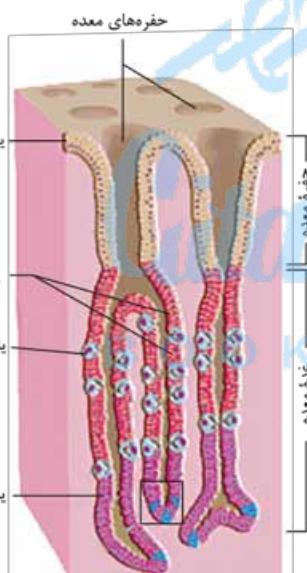
۱-ابرسی سایر گزینه‌ها گزینه (۱): شروع و پایان گوارش شیمیایی لبیدهای در روده باریک صورت می‌گیرد. گزینه (۳): همه یاخته‌های ترشح کننده بی‌کربنات در معده (یاخته‌های پوششی سطحی مخاط معده) می‌توانند در فرایندی انرژی خواه (برون‌رانی) باعث ترشح ماده مخاطی شوند. اما دقت کنید ترشحات یاخته‌های سطحی معده به مجرای معده وارد نمی‌شود (یاخته‌های برون‌ریز غدد معده ترشحات خود را به این مجرما می‌ریزند). گزینه (۴): بروتئین‌های غشاء پایه نیز درون یاخته‌های بافت پوششی ساخته شده و به خارج آن ترشح می‌شوند (این بروتئین‌ها به همراه گلیکوپروتئین‌هایی به صورت شبکه‌ای در غشاء پایه قرار می‌گیرند). این بروتئین‌ها برخلاف آنزیم‌های ترشح شده، نقشی در گوارش مواد غذایی ندارند.

۲- گزینه «۴» صفر، شیره‌های روده و لوزالمعده که به دوازده می‌ریزند، به کمک حرکات روده، در گوارش نهایی کیموس نقش دارند. در هر سه مورد گفته شده، بی‌کربنات وجود دارد.

۳-ابرسی سایر گزینه‌ها گزینه (۱): حرکت‌های روده باریک، علاوه بر گوارش مکانیکی و پیش‌بردن کیموس در طول روده، کیموس رادر سراسر مخاط روده می‌گستراند تا تماس آن با شیره‌های گوارشی (کمک به گوارش شیمیایی) و نیز یاخته‌های پوششی مخاط (کمک به جذب مواد به محیط داخلی)، افزایش باید. گزینه (۲): علاوه بر آنزیم‌های لوزالمعده، آنزیم‌های معده و آنزیم‌های براق نیز به همراه کیموس وارد دوازده می‌شوند. آنزیم‌های معده در محیط اسیدی بیشترین فعالیت خود را دارند. همچنین آنزیم‌های معده و براق در گوارش کیموس نقشی ندارند (کیموس در انتهای گوارش در معده تولید می‌شود). گزینه (۳): با بازشدن بنداره پیلور، کیموس تشکیل شده در معده، به تدریج (در طی چندین مرحله باز و بسته شدن بنداره پیلور) وارد روده باریک می‌شود تا مراحل پایانی گوارش به ویژه در دوازده مه انجام شود.

۴- گزینه «۴» غده معده شامل یاخته‌های اصلی، کناری و یاخته‌های ترشح کننده ماده مخاطی است. همان‌طور که در شکل زیر مشاهده می‌کنید، یاخته‌های کناری به صورت پراکنده در ساختار غده معده قرار گرفته‌اند. این یاخته‌ها، اسید معده و فاکتور داخلی را به مجرای غده ترشح می‌کنند. به دلیل وجود لایه ژله‌ای چسبناک در سطح مخاط معده (ماده مخاطی) و پوشیده‌شدن سطح معده توسع آن، هیچ‌کدام از مواد مترشحه از یاخته‌ها، در ارتباط مستقیم با مخاط معده قرار نمی‌گیرند (در ارتباط مستقیم با ماده مخاطی قرار می‌گیرند). همچنین برخی دیگر از مواد مترشحه از آن‌ها نیز (مانند کربن دی‌اسید) وارد محیط داخلی (ابتدا مایع میان‌بافتی و سپس خون) شده و ارتباطی با مخاط معده ندارند.

۵-ابرسی سایر گزینه‌ها گزینه (۱): یاخته‌های اصلی با ترشح آنزیم‌های گوناگون و یاخته‌های کناری با ترشح اسید، در تجزیه و گوارش مولکول‌های زیستی مختلف نقش دارند. یاخته‌های کناری، کلریدریک اسید که نوعی ماده معده است را به مجرای غده ترشح می‌کنند. گزینه (۲): تنها یاخته‌های سطحی معده توانایی ترشح بی‌کربنات را دارند. به شکل مقابل توجه کنید؛ این یاخته‌ها تنها در قسمت حفره معده (نه غده معده) مشاهده می‌شوند (یاخته‌های ترشح کننده ماده مخاطی که در غده معده یافت می‌شوند، توانایی ساخت بی‌کربنات ندارند). گزینه (۳): همان‌طور که در شکل مقابل مشاهده می‌کنید، یاخته‌های اصلی، پایین‌ترین یاخته‌های قرار گرفته در ساختار غده معده هستند؛ بنابراین این یاخته‌ها فاصله را با لایه زیرین (لایه زیرمخاط) دارند، در صورتی که یاخته‌های ترشح کننده ماده مخاطی در تشکیل لایه ژله‌ای چسبناک که پوشاننده مخاط معده است (ماده مخاطی)، نقش دارند.

۶- گزینه «۳» در صورت کاهش ترشح کلریدریک اسید، در ترشحات درون‌ریز لوله گوارش تغییری ایجاد نمی‌شود.

۷-ابرسی سایر گزینه‌ها گزینه (۱): به دلیل اختلال در ترشح عامل داخلی، میزان خون‌بهر یا هماتوکریت فرد تغییر می‌کند. گزینه (۲): به دلیل اختلال در ترشح عامل داخلی، مصرف ویتامین B₁₂ و فولیک اسید کاهش می‌باید. گزینه (۴): به دلیل اختلال در تبدیل پیسینوژن به پیسین، در گوارش متنوع‌ترین مولکول‌های زیستی (بروتئین‌ها) اختلال ایجاد می‌شود.

۸- گزینه «۴» با توجه به شکل ۸ صفحه ۲۱ کتاب درسی، در ساختار معده انسان، عضلات موجود در ناحیه پیلور نسبت به نواحی بالاتر آن، قطر بیشتر و در نتیجه، توانایی انقباض بیشتری دارند. در ضمن، پیلور، بنداره‌ای است که حتمن قدرت انقباضی آن بیشتر از عضلات حلقوی نواحی بالاتر آن است. در دیواره معده، از خارج به داخل (شکل ۸ کتاب درسی در صفحه ۲۱): ۱- لایه پیوندی خارجی، ۲- لایه ماهیچه‌ای طولی، ۳- لایه ماهیچه‌ای حلقوی، ۴- لایه ماهیچه‌ای مورب، لایه زیرمخاط و ۶- لایه مخاط قرار گرفته است.

۹- گزینه «۴» گوارش شیمیایی پروتئین‌ها در معده و توسط پروتئازهای ترشح شده از یاخته‌های اصلی غدد دیواره معده، شروع می‌شود. این یاخته‌ها (یاخته‌های اصلی)، گروهی از پیش‌سازهای پروتئازها را با نام کلی پیسینوژن ترشح می‌کنند که غیرفعال بوده و در اثر برخورد با اسید معده (کلریدریک اسید) که توسط یاخته‌های کناری تولید و ترشح می‌شود (به پیسین فعال تبدیل می‌شود و پیسین با اثر بر مولکول‌های درشت پروتئینی، آن‌ها را تبدیل به زنجیره‌های کوچک پروتئینی می‌کند و توانایی تولید آمینو اسید ندارد. همچنین دقت کنید که یاخته‌های اصلی در سراسر دیواره معده یافت می‌شوند و فقط در مجاور دریچه انتهایی معده یعنی پیلور قرار ندارند).

۱۵۳- گزینه «۴»

غذایی که وارد معده شده و به شکل کیموس درآمده است، برای طی مراحل نهایی گوارش باید وارد دوازده شود؛ بنابراین منظور سوال، گوارش در معده است. در معده یاخته‌های ترشح کننده ماده مخاطی هم در حفره و هم در غده‌های برون‌ریز آن مشاهده می‌شوند که روی هم رفته ماده مخاطی زیادی را ترشح می‌کنند.

۱- ابررسی سایر گزینه‌ها ۱- گزینه (۱): کربوهیدرات‌ها در روده باریک به مونوساکارید تبدیل می‌شوند. ۲- گزینه (۲): پروتئزهای معده پروتئین‌ها را به مولکول‌های کوچک‌تر تبدیل می‌کنند (نه به آمینواسید). ۳- گزینه (۳): گوارش نهایی لیپیدهای رژیم غذایی در روده باریک انجام می‌شود و در این بخش از بدن تری گلیسریدها (فراوان ترین لیپیدهای رژیم غذایی) به طور کامل گوارش می‌یابند.

۱۵۴- گزینه «۴»

با کاهش میزان اسید معده در بدن انسان، ممکن نیست ترشح همه مواد در لوله گوارش دچار اختلال شوند.

۱- ابررسی سایر گزینه‌ها ۱- گزینه (۱): چنان‌چه یاخته‌های کناری معده دچار اختلال شده باشند، هم ترشح HCl و هم ترشح عامل داخلی معده دچار اختلال می‌شوند. با کاهش عامل داخلی معده، جذب ویتامین B₁₂ دچار مشکل شده و در نتیجه فرد دچار کم‌خونی و کاهش میزان هماتوکریت می‌شود. ۲- گزینه (۲): با کاهش میزان اسید معده، پیسینوژن‌ها کم‌تر به پیسین تبدیل می‌شوند و هضم پروتئین‌ها در معده دچار مشکل می‌شود. ۳- گزینه (۳): اگر شبکه عصبی زیرمخاطی در معده دچار اختلال شده باشد، نمی‌تواند میزان ترشح مواد را در معده تنظیم کند و در نتیجه مثلث ترشح HCl هم کاهش پیدا می‌کند.

۱۵۵- گزینه «۳» در لوزالمعده انواع آنزیم‌ها، شامل آنزیم‌های برون‌یاخته‌ای (مثل آنزیم‌های گوارشی) و آنزیم‌های درون‌یاخته‌ای ساخته می‌شود. همه آنزیم‌ها در ساختار خود بخشی به نام جایگاه فعلی بخش اختصاصی در آنزیم است که پیش‌ماده در آن قرار می‌گیرد.

۱- ابررسی سایر گزینه‌ها ۱- گزینه (۱): لوزالمعده، آنزیم‌های لازم برای گوارش شیمیایی انواع مواد را تولید می‌کند. پروتئازهای لوزالمعده (نه همه آنزیم‌های آن) درون روده باریک فعال می‌شوند. ۲- گزینه (۲): هر آنزیم در یک pH ویژه بهترین فعالیت را دارد که به آن pH بھینه می‌گویند؛ مثلاً pH بھینه پیسین حدود ۲ است، در حالی که آنزیم‌هایی که از لوزالمعده به روده باریک وارد می‌شوند pH بھینه حدود ۸ دارند. فرمیدی پیش؟! ما در سوال گفتیم همه آنزیم‌هایی که در لوزالمعده تولید می‌شوند اما در کتاب می‌گوییم هایی که وارد روده باریک می‌شوند pH بھینه حدود ۸ دارند. ۳- گزینه (۴): آنزیم‌های مؤثر در تنفس یاخته‌ای، آنزیم‌های مؤثر در هماندنسازی و رونویسی، در یاخته‌های لوزالمعده، درون یاخته فعالیت می‌کنند و از یاخته خارج نمی‌شوند.

۱۵۶- گزینه «۴» عده لوزالمعده در زیر معده و موازی با آن قرار گرفته است. این عده جزوی از دستگاه گوارش محسوب می‌شود و آنزیم‌های گوارشی آن به روده باریک تخلیه می‌شوند. پروتئازهای لوزالمعده (چند نوع آنزیم) هنگام ترشح، غیرفعال هستند و درون روده باریک فعلی می‌شوند.

۱- ابررسی سایر گزینه‌ها ۱- گزینه (۱): هورمون سکرتین که از دوازده‌هه ترشح می‌شود، با اثر بر لوزالمعده موجب افزایش ترشح بی‌کربنات از آن می‌شود و تأثیری بر ترشح آنزیم‌های گوارشی از این غده ندارد. ۲- گزینه (۲): صfra هم بی‌کربنات دارد، اما صfra درون کبد تولید می‌شود؛ نه کیسه صفراء! ۳- گزینه (۳): لوزالمعده دارای دو مجرای است و ترشحات آن از طریق دو مجرای (یک مجرای به طور مستقل و یک مجرای مشترک با مجرای صfra) به دوازده تخلیه می‌شود.

۱۵۷- گزینه «۴» شیره لوزالمعده برخلاف شیره روده فاقد موسین (گلیکوپروتئینی با توانایی تولید ماده مخاطی) است.

۱- ابررسی سایر گزینه‌ها ۱- گزینه (۱): در صfra و شیره لوزالمعده، بی‌کربنات (یونی با قابلیت خنثی‌سازی کیموس اسیدی) وجود دارد. ۲- گزینه (۲): شیره روده و شیره لوزالمعده، دارای آنزیم‌های مؤثر در تجزیه نهایی پروتئین‌ها (تولید آمینواسیدها) هستند. ۳- پروتئازهای لوزالمعده و همچنین معده (پیسینوژن) به صورت غیرفعال ترشح می‌شوند.

۱۵۸- گزینه «۴» همه موارد، عبارت داده شده را به نادرستی تکمیل می‌کنند. شیره معده، روده، صfra و پانکراس از جمله شیره‌های گوارشی مؤثر در گوارش مواد غذایی هستند.

(الف): صfra نوعی شیره گوارشی است که توسط کبد تولید می‌شود. کبد یکی از اجزای دستگاه گوارش است ولی جزء لوله گوارش نیست! (ب): صfra آنزیم گوارشی ندارد! (ج): صfra توسط یک مجرای به دوازده‌هه می‌ریزد. همان‌طور که در شکل ۱۰ فصل ۲ زیست دهم مشاهده می‌کنید، شیره پانکراس از طریق دو مجرای وارد دوازده می‌شود. (د): صfra در ریزشدن ذرات چربی (گوارش مکانیکی) شرکت می‌کند.

۱۵۹- گزینه «۳» یاخته‌های کبد، صfra را می‌سازند که شامل کلسترول نیز می‌شود. ویتامین فولیک اسید می‌تواند در کبد ذخیره شود. این ویتامین برای تقسیم طبیعی یاخته‌ها لازم است.

۱- ابررسی سایر گزینه‌ها ۱- گزینه (۱): گوارش چربی‌ها، در اثر فعالیت لیپاز لوزالمعده در دوازده‌هه انجام می‌شود. یاخته‌های درون‌ریز معده، توانایی ترشح گاسترین را دارند. لوزالمعده، اندام هدف هورمون سکرتین است که از دوازده‌هه ترشح می‌شود. اما اندام هدف هورمون گاسترین، معده است نه لوزالمعده. ۲- گزینه (۲): معده و لوزالمعده، پروتئازهای غیرفعال ترشح می‌کنند. چین‌خوردگی‌های معده، با پرسیدن معده باز می‌شوند و دائمی نیستند. لوزالمعده هم که چین‌خوردگی ندارد! ۳- گزینه (۴): همان‌طور که گفتیم، کبد صfra را می‌سازد. صfra شامل بی‌کربنات نیز می‌شود. توجه کنید که صfra آنزیم ندارد.

۱۶۰- گزینه «۳» روده باریک محل انجام مراحل پایانی گوارش شیمیایی مواد غذایی است. مواد ترشح شده از کبد، لوزالمعده و دیواره روده باریک وارد این بخش می‌شوند. صfra، شیره لوزالمعده و روده باریک هر سه حاوی بی‌کربنات هستند. بی‌کربنات با قلیایی کردن محیط داخلی دوازده و روده باریک در فعل شدن پروتئازهای قوی لوزالمعده نقش دارند.

۱- ابررسی سایر گزینه‌ها ۱- گزینه (۱): فراوان ترین لیپیدهای رژیم غذایی، تری گلیسریدها هستند. صfra و حرکات مخلوط‌کننده روده باریک موجب ریزشدن چربی‌ها می‌شوند. پس این گزینه فقط در مورد کبد که صfra را می‌سازد صدق می‌کند. ۲- گزینه (۲): کبد صfra را می‌سازد. توجه کنید که صfra آنزیم ندارد. ۳- گزینه (۴): آنزیم‌ها جایگاه فعل دارند و می‌توانند پلی‌مرها را به واحدهای سازنده خود تبدیل کنند. صfra آنزیم ندارد.

۱۶۱- گزینه «۳» لوزالمعده در زیر معده و موازی با آن قرار گرفته است. این اندام، تحت تأثیر هورمون سکرتین مترشحه از لوله گوارش، در تولید بی‌کربنات خود تغییر ایجاد می‌کند.

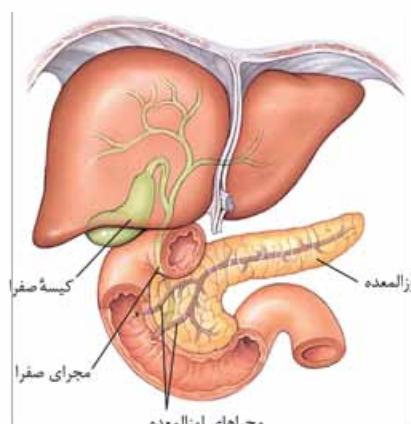
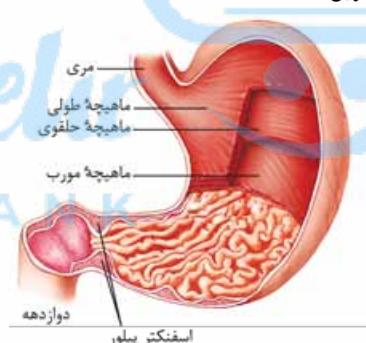
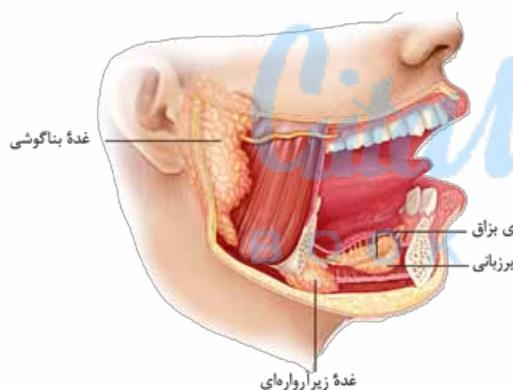

۱۶۲- گزینهٔ ۲ بخش‌های مشخص شده عبارت‌اند از: A، چین روده و B، پرزاها روده.
اولین و دومین لایه لوله گوارش از داخل به خارج به ترتیب مخاط و زیرمخاط است که در اثر چین‌خوردن این دو لایه، چین‌های روده پدید می‌آیند.

۱۶۳- گزینهٔ ۳ معده، اندام کیسایی شکل لوله گوارش است. معده همانند کیسهٔ صفراء، با لوزالمعده (غده‌ای که زیر معده و موادی با آن قرار گرفته است) در ارتباط است.

۱۶۴- گزینهٔ ۳ اعظام معده در سمت چپ و بخش کوچک‌تر معده در سمت راست قرار گرفته است. گزینهٔ ۴: بخش اعظم معده در سمت چپ بدن قرار دارد، در حالی که بنداره انتهای روده در سمت راست بدن قرار دارد.

۱۶۵- گزینهٔ ۱ همان‌طور که در شکل زیر مشاهده می‌کنید، یاخته‌های لایه ماهیچه‌ای دیواره معده در سه جهت طولی، حلقی و مورب قرار گرفته‌اند که مورب، داخلی‌ترین و طولی، خارجی‌ترین است.

۱۶۶- گزینهٔ ۱ شیره گوارشی موجود در دوازدهه، از شیره معده، روده، صفراء و لوزالمعده تشکیل شده است. همه این شیره‌ها توسط یاخته‌های پوششی (یاخته‌هایی با فضای بین یاخته‌ای انک) تولید می‌شوند.

۱۶۷- گزینهٔ ۲: تنها شیره صفراء فاقد آنزیم درون خود است. گزینهٔ ۳: تنها شیره لوزالمعده دارای آنزیم‌هایی است که درون روده باریک فعل می‌شوند. گزینهٔ ۴: تنها صفراء، محل ذخیره متفاوتی با محل تولید خود دارد.

۱۶۷- گزینه «۲»

غده لوزالمعده از دو قسمت برونریز و درونریز تشکیل شده است. بخش درونریز به صورت مجموعه‌ای از یاخته‌ها در بین بخش برونریز است که جزایر لانگرهانس نام دارد، بنابراین یاخته‌های اطراف جزایر لانگرهانس، همان یاخته‌های برونریز این غده (ترشح‌کننده آنزیم و بی‌کربنات) هستند. پروتئازهای تولیدشده در لوزالمعده، قوی و متنوع هستند. این پروتئازها می‌توانند باعث تجزیه ماده گوارش یافته حاصل از آنزیم پیسین شوند. آنزیم پیسین، پروتئین‌ها را به مولکول‌های کوچک (فراورده آنزیم پیسین و پیش‌ماده پروتئازهای لوزالمعده) تبدیل کرده و آنزیم‌های لوزالمعده، این مولکول‌ها را به آمینواسید تبدیل می‌کنند.

۱- ابررسی سایرگزینه‌ها گزینه (۱): لوزالمعده آنزیم‌های لازم برای گوارش شیمیابی انواع مواد را تولید می‌کند. همان‌طور که در شکل ۱۰ صفحه ۲۲ مشاهده می‌کنید، شیره لوزالمعده توسط دو مجرأ (یکی از آن‌ها با صفرا مشترک است) وارد یکی از حفرات بدن (دوازدهه) می‌شود. گزینه (۲): گوارش شیمیابی چربی‌ها بیشتر توسط لیپاز لوزالمعده انجام می‌شود. گزینه (۴): هورمون انسولین باعث تولید گلیکوژن از گلوکز و هورمون گلوکاگون باعث تجزیه گلیکوژن به گلوکز می‌شود. این دو مولکول توسط یاخته‌های جزایر لانگرهانس (نه یاخته‌های اطراف آن!) تولید و ترشح می‌شوند (البته بخش برونریز نیز می‌تواند با تولید آنزیم‌هایی باعث تجزیه گلیکوژن به گلوکز در دوازدهه شود).

۱۶۸- گزینه «۳»

همه موارد به جز مورد «د» صحیح هستند.

(الف): اگر لایه مخاطی معده دچار اختلالی شود، ترشح عامل داخلی کاهش یافته و به دنبال کاهش جذب ویتامین B₁₂، فرد دچار کم خونی می‌شود. (ب): در تشن‌های طولانی مدت، بخش قشری فوق کلیه به ترشح کورتیزول می‌پردازد که می‌تواند قند خون را افزایش دهد. (ج): ویتامین K که در روده جذب می‌شود از عوامل مؤثر در انعقاد خون می‌باشد، بنابراین با کاهش میزان جذب این ویتامین، روند انعقاد خون با اختلال مواجه خواهد شد. (د): اختلال در بخش درونریز غده لوزالمعده موجب بروز اختلال در ترشح هورمون‌های انسولین و گلوکاگون می‌شود. به دنبال این اختلال، میزان گلوکز و تولید ATP توسط یاخته‌ها کاهش می‌یابد؛ در نتیجه به دنبال کاهش ATP فعالیت پمپ سدیم - پتاسیم هم کاهش می‌یابد؛ در نتیجه نمی‌تواند Na⁺ را به خارج نورون بفرستد و Na⁺ درون نورون افزایش می‌یابد.

۱۶۹- گزینه «۴» پیسین گوارش پروتئین‌ها را در معده آغاز می‌کند. در روده باریک در نتیجه فعالیت پروتازهای لوزالمعده و آنزیم‌های روده باریک، پروتئین‌ها به آمینواسیدها تجزیه می‌شوند. یاخته‌های اصلی در معده پیسینوژن ترشح می‌کنند که پیش‌ساز پروتاز معده (پیسین) است (حالات فعل، پیسین است که پس از ترشح پیسینوژن، ایجاد می‌شود). همچنین یاخته‌های لوزالمعده نیز پروتازی ترشح می‌کنند که درون روده باریک فعال می‌شود (در حین ترشح فعل نیست). آنزیم‌های یاخته‌های روده باریک نیز برای ورود به لوله گوارش وارد مجرای خاصی نشده و مستقیم‌به لوله گوارش (یکی از حفرات بدن) می‌ریزند (همچنین آنزیم‌های گوارشی یاخته‌های روده باریک ترشحی نیستند و در سطح یاخته قرار دارند).

۱- ابررسی سایرگزینه‌ها گزینه (۱): آمینواسیدها مواد اولیه مصرفی در فرایند ترجمه هستند. پیسین معده، پروتئین‌ها را به مولکول‌های کوچک (رشته‌هایی با چندین آمینواسید) تبدیل می‌کند؛ نه آمینواسید! گزینه (۲): هر سه اندام معده، روده باریک و لوزالمعده توانایی ساخت بی‌کربنات را دارند. اما دقت کنید که پیسین درون یاخته‌های معده تولید نشده و پیسینوژن توسط این یاخته‌ها تولید و ترشح می‌شود. پس از آن، پیسینوژن در محیط لوله گوارش به پیسین تبدیل می‌شود. گزینه (۳): با شکست پیوندهای پیتیدی (آبکافت) و تجزیه پروتئین‌ها، مولکول آب مصرف می‌شود. مصرف مولکول آب باعث افزایش فشار اسمزی و غلظت مواد موجود در لوله گوارش می‌شود. اما دقت کنید در پایان گوارش در معده، مخلوط حاصل از گوارش کیموس نام دارد؛ بنابراین پیسین معده بر کیموس اثر نمی‌گذارد.

۱۷۰- گزینه «۳» منظور از آنزیم‌های شروع‌کننده گوارش پروتئین‌ها همان آنزیم پیسین در معده و منظور از مهم‌ترین آنزیم مؤثر در تجزیه لیپیدها همان آنزیم لیپاز لوزالمعده است. همان‌طور که می‌دانیم فعالیت آنزیم پروتئینی پیسین در اندام کیسه‌ای شکل لوله گوارش یا همان معده شروع می‌شود. آنزیم لیپاز لوزالمعده در دوازدهه فعالیت خود را آغاز می‌کند، بنابراین می‌توان گفت آنزیم پیسین برخلاف آنزیم لیپاز لوزالمعده فعالیت خود را پیش از عبور مواد غذایی از بنداره انتهای معده یا همان پیلور آغاز می‌کند.

۱- ابررسی سایرگزینه‌ها گزینه (۱): پیسین در ابتدا به صورت پیسینوژن ترشح شده است که غیرفعال می‌باشد. گزینه (۲): هم معده و هم لوزالمعده دارای تعدادی یاخته درونریز می‌باشند. گزینه (۴): پیسین توانایی تولید واحدهای سازنده پروتئین‌ها را ندارد.

۱۷۱- گزینه «۴» در ساختار لوله گوارش انسان، دهان محل آغاز گوارش کربوهیدرات‌ها و روده باریک محل پایان گوارش نهایی پروتئین‌هاست که هر دو از مکان‌های جذب مواد هستند. در ناحیه دهان بافت ماهیچه اسکلتی وجود دارد که دارای یاخته‌های چندهسته‌ای است، اما در ناحیه روده ماهیچه صاف وجود دارد که یاخته‌های تک‌هسته‌ای دارد.

۱- ابررسی سایرگزینه‌ها گزینه (۱): هر دو محل توانایی ترشح موسین و آنزیم را دارند. گزینه (۲): صفاق پرده‌ای است که اندام‌های درون شکم را به هم وصل می‌کند. بافت پوششی دهان از نوع سنگفرشی چندلایه‌ای و بافت پوششی روده از نوع استوانه‌ای یکلایه‌ای است. گزینه (۳): در دیواره لوله گوارش از مری تا مخرج، شبکه‌های یاخته‌های عصبی وجود دارند و دهان فاقد این شبکه است.

۱۷۲- گزینه «۳» پروتازهای معده برخلاف پروتازهای لوزالمعده، در محیطی اسیدی می‌توانند فعالیت کنند.

۱- ابررسی سایرگزینه‌ها گزینه (۱): پروتازهای معده همانند پروتازهای لوزالمعده، از یاخته‌هایی که بر روی شبکه‌ای از رشته‌های پروتئینی و گلیکوپروتئینی قرار گرفته است (یاخته‌های بافت پوششی)، ترشح می‌شوند. گزینه (۲): پروتازهای لوزالمعده برخلاف معده، با اثر بر روی پروتئین‌ها، آن‌ها را به واحدهای سازنده خود تبدیل می‌کنند. گزینه (۴): پروتازهای معده برخلاف لوزالمعده، در محل تولید خود، گوارش پروتئین‌ها را آغاز می‌کنند.

۱۷۳- گزینه «۴»

مواد حاصل از جذب لیپیدها پس از خروج از یاخته‌های مخاط روده باریک، به مویرگ لنفی وارد می‌شوند. در این رگ‌ها همانند رگ‌های خونی، گویچه‌های تنفسی وجود دارد (لنف، نشأت‌گرفته از مواد موجود در خوناب است. هم‌چنین گویچه‌های سفید نیز می‌توانند با دیاپر از خون خارج و وارد لنف شوند).

۱- ابروسی سایر گزینه‌ها گزینه (۱): این مواد پس از جذب، به ترتیب به مویرگ لنفی، رگ لنفی، مجرای لنفی و سپس سیاهرگ‌های تروهای وارد می‌شوند (ورود به خون برای اولین بار). در این هنگام، این مواد هنوز به کبد وارد نشده‌اند (در کبد از لیپیدها، مولکول‌های لیپوپروتئین ساخته می‌شود). گزینه (۲): همان‌طور که گفته شد، این مواد پس از عبور از دستگاه لنفی، ابتدا به سیاهرگ‌های زیرتروهای وارد شده و به قلب می‌رسند. پس از آن با پمپاژ قلب، این مواد خود را به کبد می‌رسانند. گزینه (۳): اگر لیپیدها در ساختار لیپوپروتئین‌های پرچگال قرار گیرند، در دیواره سرخرگ‌ها رسوب نکرده و باعث سکته نمی‌شوند (بسیه‌شدن سرخرگ‌های قلب و مغز). لیپوپروتئین‌های پرچگال احتمال رسوب کلسترول در دیواره سرخرگ‌ها را کاهش می‌دهند.

۱۷۴- گزینه «۱»

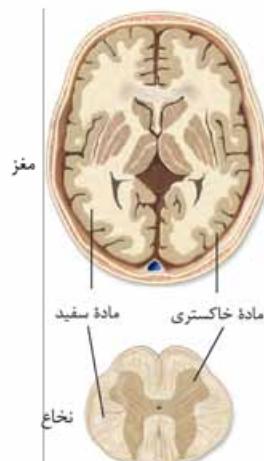
۱- ابروسی سایر گزینه‌ها گزینه‌های (۲) و (۴): در فرد مبتلا به سنگ کیسه صفراء، مجرای خروج صفراء بسته شده و در نتیجه مواد موجود در کیسه صفراء درون آن تجمع می‌یابند. صfra دارای فسفولیپید و نمک‌های صفوای مختلف است که به گوارش شیمیایی لیپیدها کمک می‌کنند (تأثیر آنزیم‌های گوارشی موجود در روده باریک بر روی لیپیدها را تسهیل می‌کند). به دنبال کاهش ترشح صfra به دوازدهه، گوارش شیمیایی لیپیدها مختلف می‌شود و در نتیجه میزان جذب لیپیدها از جمله تری‌گلیسریدها به مویرگ‌های لنفی، کاهش یافته و دفع لیپیدها از طریق روده، افزایش می‌یابد و فرد مدفع چرب دفع می‌کند. گزینه (۳): صfra فاقد آنزیم است.

۱۷۵- گزینه «۱»

بی‌کربنات موجود در ترشحات روده، لوزالمعده و صfra که به دوازدهه می‌رسند، در از بین بردن اثر اسیدی کیموس نقش دارند. یاخته‌های ترشح‌کننده بی‌کربنات در همه این اندام‌ها از نوع پوششی بوده و لذا بر روی غشای پایه قرار دارند. **۱- ابروسی سایر گزینه‌ها** گزینه (۲): در دستگاه گوارش فقط یاخته‌های پوششی روده باریک، ریزپر زدارند. گزینه (۳): فقط بی‌کربنات ترشح شده از کبد توسط یاخته‌های سازنده صfra تولید می‌شود. گزینه (۴): غدد برون‌ریز ترشحات خود را به خارج از محیط داخلی وارد می‌کنند، در حالی که مایع بین یاخته‌ای بخشی از محیط داخلی می‌باشد.

تنظیم عصبی

۱۰۷۲ - گزینه «۴» ماده خاکستری شامل جسم یاخته‌های عصبی و رشته‌های عصبی بدون میلین است. همان‌طور که در شکل مقابل می‌بینید، در مغز، ماده خاکستری می‌تواند در بخش قشری و یا حتی در بخش مرکزی قرار داشته باشد. ماده خاکستری قرار گرفته در قشر مغز در تماس با نازک‌ترین لایه پرده منظر است.

۱۰۷۳ - اورسی سایر گزینه‌ها **۱)**: در نخاع ماده خاکستری در بخش مرکزی قرار دارد و در تماس با پرده منظر قرار نمی‌گیرد. ماده خاکستری نخاع ضخامت یکنواختی ندارد؛ در نتیجه ماده خاکستری نخاع در بخش‌های مختلف فاصله متفاوتی با داخلی‌ترین لایه منظر دارد. **۲)**: در ماده خاکستری پایانه آکسون نورون‌ها قرار می‌گیرد که با نورون‌های دیگر مثمن رابط، سیناپس برقرار می‌کند. **۳)**: همان‌طور که در شکل مقابل مشاهده می‌کنید، در مغز، ماده خاکستری در بخش‌های مختلف ضخامت متفاوتی دارد.

۱۰۷۳ - گزینه «۲» موارد «الف» و «ب» درست است.

(الف): پرده‌های منظر از نوع بافت پیوندی هستند؛ در نتیجه یاخته‌هایی دارند که رشته‌های پروتئینی را به ماده زمینه‌ای اطراف خود ترشح می‌کنند. (ب): فضای بین پرده‌های منظر را مایع مغزی - نخاعی پر کرده است که مانند یک ضربه‌گیر، دستگاه عصبی مرکزی را در برابر ضربه محافظت می‌کند. (ج): در سر خارجی‌ترین بخش پرده منظر در تماس با استخوان جمجمه است. جمجمه استخوان پهن است و در بخش میانی آن، بافت اسفنجی استخوان وجود دارد. در قسمت میانی استخوان‌های ستون مهره که از نخاع حفاظت می‌کنند، بافت اسفنجی وجود دارد. (د): یاخته‌هایی بافت پوششی مویرگ‌های مغز و نخاع به یکدیگر چسبیده‌اند و بین آن‌ها منفذی وجود ندارد، در نتیجه بسیاری از مواد و میکروب‌ها در شرایط طبیعی نمی‌توانند به مغز وارد شوند. این عامل حفاظت‌کننده در مغز، سد خونی - مغزی و در نخاع سد خونی - نخاعی نام دارد.

۱۰۷۴ - گزینه «۱» یاخته‌های بافت پوششی مویرگ‌های مغز به یکدیگر چسبیده‌اند و بین آن‌ها منفذی وجود ندارد، در نتیجه بسیاری از مواد و میکروب‌ها در شرایط طبیعی نمی‌توانند به مغز وارد شوند. این عامل حفاظت‌کننده سد خونی - مغزی نام دارد. البته مولکول‌هایی مثل اکسیژن، گلوکز و آمینواسیدها و برخی داروها می‌توانند از این سد عبور کنند و به مغز وارد شوند. همان‌طور که در شکل مقابل مشاهده می‌کنید، در این مویرگ‌ها نیز شکاف‌های بین یاخته‌های دیده می‌شود.

۱۰۷۵ - گزینه «۳» داخلی‌ترین لایه منظر به قشر مخ انسان چسبیده است، در این لایه مویرگ‌های خونی (متشكل از بافت پوششی بکلاژه) وجود دارد. **۱۰۷۶ - اورسی سایر گزینه‌ها** **۱)**: مویرگ‌های خونی این لایه، سد خونی - مغزی را تشکیل می‌دهند. **۲)**: خارجی‌ترین لایه پرده منظر از سایر لایه‌های آن ضخیم‌تر است. این پرده با پرده داخلی منظر (که به قشر مخ می‌چسبد)، تماس ندارد. **۳)**: مایع مغزی - نخاعی، بین پرده‌ها قرار دارد؛ نه داخل نازک‌ترین پرده!

۱۰۷۶ - گزینه «۳» همان‌طور که گفته‌یم، چون پرده‌های منظر از بافت پیوندی تشکیل شده‌اند، فضای بین یاخته‌های فراوان دارند.

۱۰۷۷ - اورسی سایر گزینه‌ها **۱)**: پرده‌های منظر از بافت پیوندی محکمی تشکیل شده‌اند. **۲)**: سد خونی مغزی توسط مویرگ‌های پیوسته موجود در درونی‌ترین پرده ایجاد می‌شود. **۳)**: مایع مغزی - نخاعی، بین پرده‌های منظر قرار دارد.

۱۰۷۷ - گزینه «۳» فقط مورد «د» نادرست است.

(الف): آلبومین یکی از پروتئین‌های خوناب است. آلبومین در حفظ فشار اسمازی خون و انتقال بعضی از داروها مثل پنی سیلین نقش دارد. (ب): بعضی از سوم، داروها و یون‌های هیدروژن و پاتاسیم اضافی به وسیله ترشح دفع می‌شوند. (ج): در شرایط طبیعی بسیاری از مواد و داروها نمی‌توانند از سد خونی - مغزی و سد خونی - نخاعی عبور کنند؛ در نتیجه فقط بعضی داروها می‌توانند با عبور از این سد به فضای بین یاخته‌های عصبی مغز وارد شوند. (د): دقت کنید که رگ‌های بند ناف بین جفت و جنبین هستند؛ نه بین مادر و جفت!!

۱۰۷۸ - گزینه «۱» علاوه بر استخوان‌های جمجمه و ستون مهره، سه پرده از نوع بافت پیوندی به نام پرده‌های منظر از مغز و نخاع حفاظت می‌کنند. بافت پیوندی از انواع یاخته‌ها، رشته‌های پروتئینی (مثل کلژن و رشته‌های کشسان) و ماده زمینه‌ای که یاخته‌های این بافت، آن را می‌سازند، تشکیل شده است. در انواع بافت پیوندی، مقدار و نوع رشته‌ها و ماده زمینه‌ای متفاوت است.

۱۰۷۹ - اورسی سایر گزینه‌ها **۱)**: همان‌طور که اشاره شد، فضای بین پرده‌های منظر را مایع مغزی - نخاعی پر می‌کند؛ بنابراین این پرده‌ها لزومن تماس مستقیم با یکدیگر ندارند. **۲)**: فضای بین پرده‌های منظر را مایع مغزی - نخاعی پر می‌کند که مانند یک ضربه‌گیر عمل می‌کند. پس داخلی‌ترین و خارجی‌ترین پرده منظر در یک سمت خود با مایع مغزی - نخاعی تماس دارند. **۳)**: فقط داخلی‌ترین پرده منظر با نورون‌های مغز و نخاع تماس دارد!

۱۰۸۰ - گزینه «۴» همان‌طور که در شکل ۱۳ کتاب درسی مشاهده می‌کنید، نازک‌ترین پرده منظر با قشر مخ و ضخیم‌ترین پرده منظر با استخوان‌های جمجمه در تماس است.

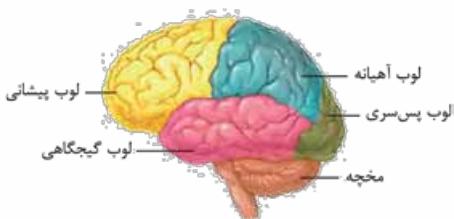
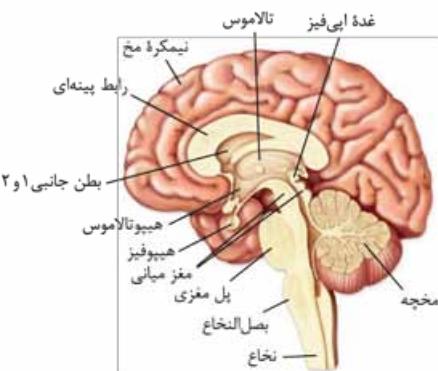
۱۰۸۱ - اورسی سایر گزینه‌ها **۱)**: مفصل بین استخوان‌های جمجمه از نوع مفصل ثابت است (زیست پازدهم - فصل ۱۳). **۲)**: گرینه (۲): بخش میانی استخوان‌های پهن از بافت استخوانی اسفننجی و بخش خارجی آن‌ها از بافت متراکم تشکیل شده است (زیست پازدهم - فصل ۱۳). **۳)**: همان‌طور که در شکل مقابل می‌بینید، لبه استخوان‌های جمجمه نامنظم و دندانه‌دار است (زیست پازدهم - فصل ۱۳).

۱۰۸۰- گزینه «۱»

فقط مورد «د» درست است. لوب D لوب پس‌سری است و اطلاعات بینایی را دریافت می‌کند. این اطلاعات برای رسیدن به لوب پس‌سری می‌توانند از کیاسماهی بینایی عبور کرده باشند.

ترکیب با فصل ۲ زیست یازدهم: در محل کیاسماهی بینایی بخشی از آکسون‌های عصب بینایی یک چشم به نیمکره مخ مقابل می‌روند. پس هر نیمکره مخ در پردازش بخشی از پیام‌های بینایی هر دو چشم نقش دارد.

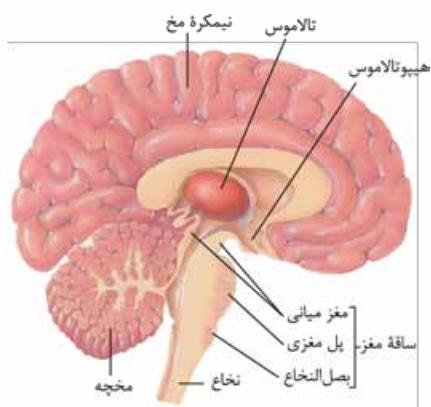
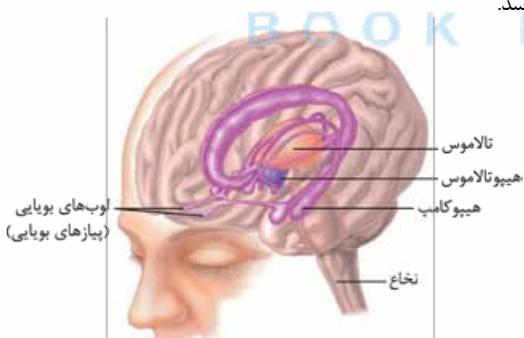
گزینه (۳): بخش خارجی نیمکره‌های مخ، یعنی قشر مخ از ماده خاکستری است و سطح وسیعی را با ضخامت چند میلی‌متر تشکیل می‌دهد.

۱۰۸۲- گزینه «۱» هر دو نیمکره مخ پیام را از اندام‌های حسی بدن دریافت می‌کنند و پردازش نهایی اطلاعات بدن را انجام می‌دهند (دقت کنید که پردازش اولیه اغلب اطلاعات حسی بر عهده تalamus‌ها است).

۱۰۸۳- گزینه «۲» گزینه (۲): توانایی در ریاضیات و استدلال مربوط به نیمکره چپ است. دو نیمکره به صورت همزمان اطلاعات را از همه بدن دریافت می‌کنند؛ یعنی یک نیمکره نمی‌تواند از همه بدن اطلاعات دریافت کند. نیمکره سمت چپ اطلاعات مربوط به سمت راست بدن را دریافت می‌کند. گزینه (۳): هر دو نیمکره در صدور فرمان حرکتی دخالت دارند ولی فقط نیمکره راست برای مهارت‌های هنری تخصص یافته است. گزینه (۴): هیچ‌یک از نیمکره‌های مخ برای صدور فرمان حرکتی اختصاصی نشده است و هر دو نیمکره با صدور فرمان‌های حرکتی، در کنترل عضلات اسکلتی بدن نقش دارند.

دستور حرکتی نیمکره‌ها از طریق بخش پیکری دستگاه عصبی محیطی، به ماهیچه‌های اسکلتی می‌رسد.

۱۰۸۳- گزینه «۲» پل مغزی با تنظیم ترشح اشک، در محافظت از قرنیه که بخش شفاف لایه خارجی چشم است، مؤثر است. پل مغزی دارای مرکز تنفسی است. مرکز تنفسی پل مغزی با اثر بر مرکز تنفس بصل النخاع، دم را خاتمه می‌دهد و با پایان دم، فرایند بازدم شروع می‌شود.

۱۰۸۴- گزینه «۱»: بصل النخاع مرکز انعکاس‌های عطسه و سرفه است. در مجاورت بصل النخاع، پل مغزی قرار دارد، در حالی که مغز میانی در فعالیت شناوی و بینایی و حرکت نقش اساسی دارد. گزینه (۳): هیپو‌تالاموس که در زیر تalamus قرار دارد، دمای بدن، تعداد ضربان قلب، فشار خون، تشنجی، گرسنگی و خواب را تنظیم می‌کند. همان‌طور که در شکل مقابل مشاهده می‌کنید، سامانه لیمبیک با قشر مخ، تalamus و هیپو‌تالاموس ارتباط دارد نه این که هیپو‌تالاموس، از اجزای سامانه لیمبیک باشد! گزینه (۴): بر جستگی‌های چهارگانه بخشی از مغز میانی هستند. همان‌طور که در شکل مقابل مشاهده می‌کنید، مغز میانی در مجاورت لوب پس‌سری (محل پردازش نهایی اطلاعات بینایی) قرار ندارد.

۱۰۸۴- گزینه «۲»

در یک نیمکره مخ، لوب آهیانه و لوب گیجگاهی، هر کدام با سه لوب دیگر در تماس اند.
بزرگ‌ترین لوب، لوب پیشانی است و لوب پس‌سری، پردازش‌کننده اطلاعات بینایی است که هر کدام با دو لوب دیگر مرز مشترک دارند.

۱۰۸۵- گزینه «۱»
۱۰۸۶- گزینه «۲»
هر دوی این مراکر، بالاتر از نخاع قرار دارند. نخاع باعث ارتباط مغز و دستگاه عصبی محیطی می‌شود.

ابروپتالاموس و بصل النخاع: گزینه (۱): مغز میانی، تalamوس، مخچه و ... در پردازش اطلاعات اندام‌های حسی نقش دارند. یاخته‌های عصبی مغز میانی در بینایی مؤثر هستند. مخچه در سطحی پایین‌تر از مغز میانی قرار دارد. گزینه (۳): مخچه و مغز میانی در پردازش اطلاعات اندام‌های حرکتی (مانند ماهیچه‌ها) مؤثرند. هنگام بلع و عبور غذا از حلق، مرکز بلع در بصل النخاع، فعالیت مرکز تنفس را که در نزدیک آن قرار دارد، مهار می‌کند. در نتیجه، نای بسته و تنفس برای زمانی کوتاه، متوقف می‌شود. مخچه هم‌سطح با بصل النخاع قرار دارد. گزینه (۴): هیپوپتالاموس در تنظیم دمای بدن مؤثر است.

هم‌چنین، اسبک مغز باعث ایجاد حافظه کوتاه‌مدت و تبدیل آن به حافظه بلندمدت می‌شود. همان‌طور که در شکل می‌بینید، هیپوپتالاموس در سطح بالاتری قرار دارد.
۱۰۸۷- گزینه «۳» فقط موارد «الف» و «ب» نادرست است.

(الف): بخش E معادل رابط پینه‌ای در مغز انسان است. دو نیمکره مخ انسان با رشته‌های عصبی به هم متصل‌اند. رشته‌های عصبی آکسون یا دندربیت بلند هستند؛ پس در رابط پینه‌ای جسم یاخته‌های عصبی وجود ندارد.

نکته: رابط‌های سفیدرنگ به نام رابط پینه‌ای و سه‌گوش رشته‌های عصبی هستند که دو نیمکره مخ انسان را به هم متصل می‌کنند.
(ب): بخش A معادل تalamوس در انسان است. تalamوس محل پردازش اولیه و تقویت اطلاعات حسی است. اغلب پیام‌های حسی در تalamوس گرد هم می‌آیند تا به بخش‌های مربوط در قشر مخ، جهت پردازش نهایی فرستاده شوند. (ج): بخش B معادل اپی‌فیز در مغز انسان است. اپی‌فیز نوعی غده درون‌ریز است که هورمون ملانوتینی ترشح می‌کند. مقدار ترشح این هورمون در شب به حداقل می‌رسد؛ بنابراین فعالیت این غده در شب بیشتر است. (د): بخش C معادل پل مغزی در مغز انسان است. پل مغزی در تنظیم فعالیت‌های مختلف از جمله تنفس، ترشح بزاق و اشک نقش دارد. عدد سازنده بزاق و اشک توانایی تولید و ترشح آنزیم لیزوژن را دارد. (ه): بخش D معادل بصل النخاع در مغز انسان است. بصل النخاع مرکز انعکاس بلع است. در بلع، دیواره ماهیچه‌ای حلق به صورت غیرارادی منقبض می‌شود.

نکته: ماهیچه دیواره حلق از نوع مخطط است.

۱۰۸۸- گزینه «۲» نزدیک‌ترین لوب هر نیمکره مخ انسان به لوب‌های بویایی، لوب پیشانی است. لوب پیشانی بزرگ‌ترین لوب هر نیمکره مخ است و با دو لوب دیگر از همان نیمکره (یعنی لوب‌های آهیانه و گیجگاهی) در ارتباط است.

ابروپتالاموس و بصل النخاع: گزینه (۱): لوب پیشانی در پی ترک کوکائین به میزان کمتری بهبود می‌یابد. دقت کنید که این لوب از نمای بالایی مغز هم دیده می‌شود. گزینه (۳): ویژگی گفته شده در این گزینه مربوط به لوب پس‌سری است. لوب پیشانی در مجاورت مخچه (مرکز تنظیم وضعیت بدن و حفظ تعادل) قرار ندارد و هم‌چنین در سطح جلوتری از ساقه مغز قرار دارد. گزینه (۴): این گزینه مربوط به لوب گیجگاهی است. لوب پیشانی در مجاورت با دو لوب دیگر قرار دارد. هم‌چنین با سامانه کناره‌ای که دارای یاخته‌های مؤثر در حس لذت است نیز در ارتباط نیست.

۱۰۸۹- گزینه «۴» بصل النخاع مرکز اصلی تنظیم تنفس در انسان است. هم‌چنین مرکز انعکاس‌هایی مانند عطسه، سرفه و بلع نیز می‌باشد. هنگام بلع، دیواره ماهیچه‌ای حلق منقبض می‌شود و حرکت کرمی آن، غذا را به مری می‌راند.

ابروپتالاموس و بصل النخاع: گزینه (۱): پل مغزی در تنظیم ترشح اشک و بزاق که هر دو حاوی لیزوژن هستند، نقش دارد. گزینه (۲): بصل النخاع مرکز اصلی تنظیم تنفس در انسان است، بنابراین پیام‌های مربوط به کاهش اکسیژن خون را دریافت می‌کند. گزینه (۳): ساقه مغز از سه بخش مغز میانی، پل مغزی و بصل النخاع تشکیل شده است. گزینه (۴): ساقه مغز از مغز میانی، پل مغزی و بصل النخاع تشکیل شده است. مغز میانی در بالای پل مغزی قرار دارد. بر جستگی‌های چهارگانه بخشی از مغز میانی اند. بر جستگی‌های چهارگانه و سایر بخش‌های مغز میانی در دو سوی مجرایی قرار گرفته‌اند که بطن سوم را به بطن چهارم مغز مرتبط می‌کند.

یاخته‌های عصبی موجود در مغز میانی، در فعالیت‌های مختلف از جمله شناوی، بینایی و حرکت نیز دارند. مغز میانی شیع دارد! (شناوی، بینایی، هرکت)

ابروپتالاموس و بصل النخاع: گزینه (۱): پل مغزی در تنظیم فعالیت‌های مختلف از جمله تنفس، ترشح بزاق و اشک نقش دارد. بر روی پل هم تاب بازی تکنید! (تنفس، اشک، بزاق!) گزینه (۲): بصل النخاع پایین‌ترین بخش مغز است که در بالای نخاع قرار دارد. بصل النخاع، فشار خون (فشار سرخرگی) و ضربان قلب را تنظیم می‌کند و مرکز انعکاس‌هایی مانند عطسه، بلع، سرفه و مرکز اصلی تنظیم تنفس است. گزینه (۴): پل مغزی و بصل النخاع در تنظیم تنفس نقش دارند نه مغز میانی!

ترکیب با فصل ۳ زیست دهن: مرکز تنفس در پل مغزی با اثر بر مرکز تنفس در بصل النخاع، دم را خاتمه می‌دهد. در واقع مرکز تنفسی درون پل مغزی، مدت زمان دم را تنظیم می‌کند و مانع طولانی شدن دم می‌شود.

ترکیب با فصل ۴ زیست دهن: مرکز هماهنگی اعصاب سمپاتیک و پاراسمپاتیک در بصل النخاع و پل مغزی و در نزدیک مرکز تنظیم تنفس قرار دارند.

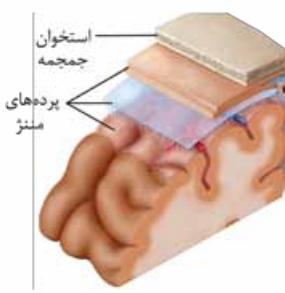
ترکیب با فصل ۲ زیست دهن: هنگام بلع و عبور غذا از حلق، مرکز بلع در بصل النخاع، فعالیت مرکز تنفس را که در نزدیک آن قرار دارد، مهار می‌کند. در نتیجه نای بسته و تنفس برای زمانی کوتاه، متوقف می‌شود.

ترکیب با فصل ۳ زیست دهن: مرکز صادرکننده دستور انقباض ماهیچه‌های تنفسی، یا مرکز تنفس، در بصل النخاع واقع است.

۱۰۹۱- گزینه «۳»

پیام‌های بینایی قبل از رسیدن به قشر مخ از بخش‌های دیگری از مغز مانند تalamوس می‌گذرند. چلیپای بینایی، محلی است که بخشی از اکسون‌های عصب بینایی یک چشم به نیمکره مخ مقابل می‌روند؛ در نتیجه بخشی از اطلاعات بینایی یک چشم در نیمکره همان بخش از مخ و بخش دیگر اطلاعات در نیمکره مقابل پردازش می‌شود!

۱۰۹۲- گزینه «۴»

۱۰۹۲- ابررسی سایر گزینه‌ها گزینه (۱): قشر مخ که خاکستری رنگ است فاقد رشته‌های میلین دار است ولی همان‌طور که در شکل مقابله مشاهده می‌کنید، مغز اتصالی به استخوان جمجمه ندارد بلکه بین مغز و استخوان جمجمه، پرده‌های منظر قرار دارند. گزینه (۲): بخش‌هایی از نیمکره آن چپ به توانایی در ریاضیات و استدلال مربوطاند و نیمکره مقابل در آن قرار دارند. آکسون یاخته‌های عصبی (نه گیرنده‌های نوری)، عصب بینایی را تشکیل می‌دهند و پیام‌های بینایی را به مغز می‌برند.

۱۰۹۳- گزینه «۲»

مخچه در پشت ساقه مغز قرار دارد و شامل دو نیمکره و بخشی به نام کرمینه در وسط آن‌هاست. نباید کرمینه را معادل رابط پینهای بگیرید! کرمینه بخشی از مخچه است که در بین دو نیمکره آن قرار دارد، پس مثل نیمکرهای مخچه حاوی جسم یاخته‌ای و رشته‌های عصبی است.

۱۰۹۴- گزینه «۱»

۱۰۹۴- ابررسی سایر گزینه‌ها گزینه (۱): کرمینه بین دو نیمکره مخچه قرار دارد. گزینه (۲): درخت زندگی مربوط به ماده سفید در مخچه است (فعالیت ۷؛ صفحه ۱۴). گزینه (۴): بزرگ‌ترین بخش مغز، مخ است. لوب پس‌سری مخ با مخچه (نیمکرهای مخچه + کرمینه) در تماس است.

۱۰۹۵- گزینه «۳»

۱۰۹۵- ابررسی سایر گزینه‌ها گزینه (۱): برجستگی‌های چهارگانه بخشی از مغز میانی هستند که بالاترین بخش ساقه مغز است و از نمای شکمی قابل مشاهده است. گزینه (۳): مرکز انعکاس بلع در بصل النخاع (واقع در بالای نخاع) قرار گرفته است. گزینه (۴): مرکز عصبی تنظیم فشار خون در بصل النخاع قرار دارد که پایین‌ترین بخش ساقه مغز است.

۱۰۹۶- گزینه «۳»

تنظیم تنفس به کمک مراکز عصبی آن در پل مغزی و بصل النخاع صورت می‌گیرد و مرکز هماهنگی اعصاب هم‌حس و پاده‌هم‌حس نیز در پل مغزی و بصل النخاع قرار دارند. مرکز عصبی در پل مغزی با اثر بر مرکز تنفس در بصل النخاع، موجب خاتمه دم و مانع از طولانی شدن دم می‌شود (زیست‌دهم - فصل ۳).

۱۰۹۷- گزینه «۴»

۱۰۹۷- ابررسی سایر گزینه‌ها گزینه (۱): مغز میانی در فعالیت بینایی نقش دارد؛ در حالی که بصل النخاع و پل مغزی از طولانی شدن دم ممکن است که با تنفس را تنظیم می‌کنند. گزینه (۲): بصل النخاع در تنظیم ضربان قلب نقش دارد، در حالی که مرکز عصبی درون پل مغزی از طولانی شدن دم ممکن است که با تنفس را تنظیم می‌کند. گزینه (۴): صدور دستور انقباض ماهیچه‌های تنفسی توسط مرکز عصبی در بصل النخاع صورت می‌گیرد. بصل النخاع نیز در جلوی مخچه (نه در بالای مخچه) قرار گرفته است.

۱۰۹۸- گزینه «۳»

۱۰۹۸- ابررسی سایر گزینه‌ها گزینه (۱): شبکه‌های مویرگی که مایع مغزی - نخاعی را ترشح می‌کنند، در دو طرف رابطه‌ای سه‌گوش و پینهای (نه پل مغزی) و درون بطن‌های ۱ و ۲ مغز قرار دارند. گزینه (۲): با توجه به شکل ۱۷ فصل ۱ یازدهم، سامانه کناره‌ای (لیمیک) شبکه‌گسترهای از یاخته‌های عصبی است که با تalamوس، هیپوتalamوس و قشر مخ ارتباط دارد و با مغز میانی که در ساقه مغز قرار دارد، در ارتباط نیست. گزینه (۴): برجستگی‌های چهارگانه بخشی از مغز میانی (نه پل مغزی) هستند.

۱۰۹۹- گزینه «۴»

۱۰۹۹- ابررسی سایر گزینه‌ها هیپوکامپ (اسبک مغز) یکی از اجزای سامانه کناره‌ای است که در تشکیل حافظه و یادگیری نقش دارد. پژوهشگران بر این باورند که اسبک مغز در ایجاد حافظه کوتاه‌مدت و تبدیل آن به حافظه بلندمدت نقش دارد.

۱۱۰۰- گزینه «۱»

۱۱۰۰- ابررسی سایر گزینه‌ها گزینه (۱): پیاز بینایی محل تشکیل سیناپس بین گیرنده‌های بینایی و نورون‌های دیگر است. با توجه به شکل ۱۷ فصل ۱ یازدهم، پیاز بینایی جزء سامانه کناره‌ای محسوب نمی‌شود. گزینه (۲): هیپوتalamوس مرکز تنظیم دمای بدن و ضربان قلب (فعالیت گره پیشاپنگ) است. هیپوتalamوس با سامانه کناره‌ای ارتباط دارد ولی جزوی از آن نیست! گزینه (۴): بخش‌هایی از سامانه لیمیک در لوب گیجگاهی و لوب آهیانه قرار دارد، در حالی که لوب پیشاپنگ بزرگ‌ترین لوب مغز است.

۱۱۰۱- گزینه «۴»

۱۱۰۱- ابررسی سایر گزینه‌ها هیپوکامپ یکی از اجزای سامانه لیمیک است که در ایجاد حافظه کوتاه‌مدت و تبدیل آن به حافظه بلندمدت نقش دارد. این بخش در حافظه و یادگیری نقش دارد. هیپوتalamوس در حافظه و یادگیری فاقد نقش است.

قشر مخ، جایگاه پردازش نهایی اطلاعات ورودی به مغز است که نتیجه آن یادگیری، تفکر و عملکرد هوشمندانه است.

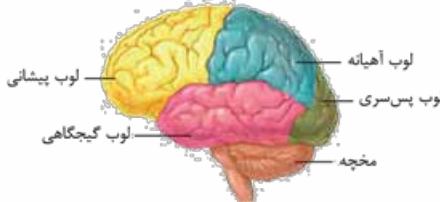
هیپوکامپ (اسبک مغز) یکی از اجزای سامانه لیمیک است که در تشکیل حافظه و یادگیری نقش دارد.

۱۱۰۲- گزینه «۱»

۱۱۰۲- ابررسی سایر گزینه‌ها گزینه (۱): سامانه کناره‌ای (لیمیک) با قشر مخ، تalamوس و هیپوتalamوس ارتباط دارد. نه این‌که، تalamوس و هیپوتalamوس جزو لیمیک باشند! گزینه (۲): همان‌طور که در شکل ۱۷ فصل ۱ یازدهم مشاهده می‌کنید، هیپوکامپ در لوب گیجگاهی قرار دارد. گزینه (۳): هیپوکامپ محل ذخیره اطلاعات در حافظه بلندمدت نیست بلکه در تبدیل حافظه کوتاه‌مدت به بلندمدت نقش دارد.

۱۱۰۳- گزینه «۳»

۱۱۰۳- ابررسی سایر گزینه‌ها گزینه (۱): پیام‌های بینایی قبل از رسیدن به قشر مخ، از بخش‌های دیگری از مغز مانند تalamوس می‌گذرند. چلیپای (کیاسمای) بینایی، محلی است که بخشی از آسه‌های عصب بینایی یک چشم به نیمکره مقابله آن می‌روند؛ بنابراین لوب پس‌سری، اطلاعات بینایی را از هر دو چشم دریافت می‌کند، بخشی از اطلاعات بینایی چشم همان سمت و بخشی هم از چشم سمت مقابله!

۱۰۹۸- ابررسی سایر گزینه ها

گزینه (۱): همان طور که در شکل صفحه قبل مشاهده می‌کنید، لوب پس‌سری و لوب گیجگاهی با مخچه (مرکز تنظیم تعادل بدن) مجاورت دارند. گزینه (۲): هر لوب پس‌سری، پیام‌های عصبی تقویت‌شده در تalamوس همان قسمت را دریافت می‌کند، نه هر دو تalamوس را! گزینه (۴): همان‌طور که در شکل صفحه قبل مشاهده می‌کنید، قشر لوب پس‌سری در تماس با داخلی‌ترین پرده منتهی که نازک‌ترین پرده هم هست، قرار دارد. ضخیم‌ترین پرده منتهی، پرده خارجی آن است.

۱۰۹۹- گزینه ۲

در انسان، پل مغزی در تنظیم فعالیت‌های مختلف از جمله تنفس (تنظیم مدت زمان دم)، ترشح بزاق و ترشح اشک (مایع پوشاننده سطح قرنیه) نقش دارد. مرکز هماهنگی اعصاب سمپاتیک و پاراسمپاتیک که بر فعالیت قلب مؤثر هستند، در بصل النخاع و پل مغزی و در نزدیکی مرکز تنظیم تنفس قرار دارد.

۱۱۰۰- ابررسی سایر گزینه ها

گزینه (۱): در هنگام بلع، مرکز عصبی بلع در بصل النخاع، فعالیت مرکز عصبی تنفس را که در نزدیک آن قرار دارد، مهار می‌کند. گزینه (۳): یاخته‌های عصبی در مغز میانی در فعالیت شنوایی دخالت دارند. پردازش اولیه اطلاعات حسی در تalamوس صورت می‌گیرد. گزینه (۴): بخش خارجی مخچه برخلاف پل مغزی، از ماده خاکستری (شامل بخش‌های فاقد میلین) تشکیل شده است.

۱۱۰۰- گزینه ۳

موارد (الف)، (ب) و (د) درست هستند.

(الف): مخچه در هماهنگی فعالیت ماهیچه‌ها و حرکات بدن نقش دارد، بنابراین می‌تواند در صدور انقباض ماهیچه‌های اسلکتی دخالت کند. فعالیت ارادی ماهیچه‌های اسلکتی توسط قشر مخ کنترل می‌شود، اما فعالیت غیررادی آن‌ها توسط سایر بخش‌های مغز یا نخاع کنترل می‌شود. (ب): مخچه به طور پیوسته از بخش‌های دیگر دستگاه عصبی مانند نخاع و اندام‌های حسی مانند گوش، پیام عصبی دریافت می‌کند. (ج): رشتہ‌های عصبی میلین دار در درخت زندگی قرار دارند نه در کرمینه! (د): مخچه نیز همانند مخ، دارای ماده خاکستری در بخش خارجی خود و ماده سفید در بخش مرکزی است.

۱۱۰۱- گزینه ۳

در بیماری ام، اس یاخته‌های پشتیبانی که در سیستم عصبی مرکزی میلین می‌سازند، از بین می‌روند. در نتیجه ارسال پیام‌های عصبی به درستی انجام نمی‌شود. بینایی و حرکت، مختلف و فرد دچار بی‌حسی و لرزش می‌شود. بینایی مربوط به بخش حسی (لوب پس‌سری) و حرکت اندام‌ها هم مربوط به بخش حرکتی است. پس در بیماری ام، اس یاخته‌های میلین ساز مرتبط با بخش‌های حسی و حرکتی مغز می‌توانند از بین بروند.

۱۱۰۲- ابررسی سایر گزینه ها

گزینه (۱): حافظه افرادی که هیپوکامپ آن‌ها آسیب دیده یا با جراحی برداشته شده است، دچار اختلال می‌شود. این افراد نمی‌توانند نام افراد جدید را حتی اگر هر روز با آن‌ها در تماس باشند را به خاطر بسیارند. نامهای جدید حداقل فقط برای چند دقیقه در ذهن این افراد باقی می‌ماند البته آن‌ها برای به یاد آوردن خاطرات مربوط به قبل از آسیب دیدگی، مشکل چندانی ندارند. گزینه (۲): مواد اعتیادآور بیشتر بر بخشی از سامانه لیمیک اثر می‌گذارند و موجب آزادشدن ناقل‌های عصبی از جمله دوپامین می‌شوند که در فرد احساس لذت و خوش‌ایجاد می‌کند، در نتیجه فرد میل شدیدی به مصرف دوباره آن ماده دارد. با ادامه مصرف، دوپامین کمتری آزاد می‌شود و به فرد احساس کسالت، بی‌حوالگی و افسردگی دست می‌دهد و فرد برای رهایی از این وضعیت مجبور است ماده اعتیادآور بیشتری مصرف کند. پس ماده اعتیادآور موجب افزایش ترشح دوپامین در مغز می‌شود. گزینه (۴): مقدار الکل در نوشیدنی‌های الکلی متفاوت است؛ حتی کم‌ترین مقدار الکل، بدن را تحت تأثیر قرار می‌دهد. الکل در دستگاه گوارش به سرعت جذب می‌شود و از غشای یاخته‌های عصبی بخش‌های مختلف مغز عبور و فعالیت‌های آن‌ها را مختل می‌کند؛ بنابراین سد خونی - مغزی نمی‌تواند مانع از اثر مستقیم الکل بر قشر مخ شود.

۱۱۰۲- گزینه ۲

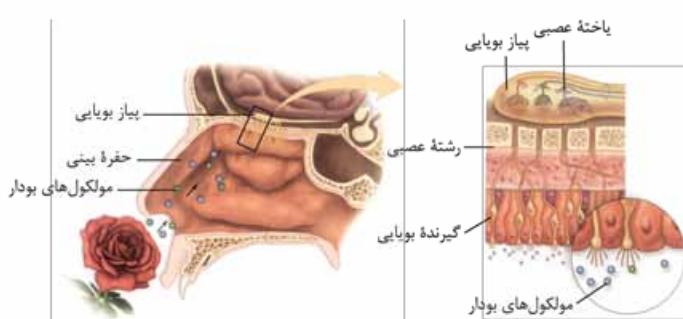
هر نیمکره مخ کارهای اختصاصی نیز دارد؛ مثلاً بخش‌هایی از نیمکره چپ به توانایی در ریاضیات و استدلال مربوط‌اند و نیمکره راست در مهارت‌های هنری تخصص یافته است. قشر مخ در هر دو نیمکره شامل بخش‌های حسی، حرکتی و ارتباطی است. بخش‌های حسی، پیام‌ها را دریافت می‌کنند.

۱۱۰۳- ابررسی سایر گزینه ها

گزینه (۱): دو نیمکره مخ با رشتہ‌های عصبی به هم متصل‌اند. رابطهای سفیدرنگ به نام رابط پیمانه‌ی و سه‌گوش از این رشتہ‌های عصبی هستند. ولی قطب همون طور که گفتیم نیمکره راست در مهارت‌های هنری تخصص یافته است و این نیمکره با دو رابط به نیمکره چپ وصل است له به قوش! گزینه (۳): قشر مخ چین‌خورده است و شیارهای عمیق هر یک از نیمکره‌ها را به چهار لوب پس‌سری، گیجگاهی، آهیانه و پیشانی تقسیم می‌کنند. همان‌طور که در شکل مقابل مشاهده می‌کنید، لوب‌های آهیانه و گیجگاهی در هر نیمکره با سه لوب دیگر تماس دارند.

۱۱۰۴- گزینه ۲

گزینه (۴): دو نیمکره مخ (نه هر نیمکره!) به طور همزمان از همه بدن، اطلاعات را دریافت و پردازش می‌کنند تا بخش‌های مختلف بدن به طور هماهنگ فعالیت کنند.

۱۱۰۴- گزینه ۲

بخش T تalamوس است. تalamوس و مخچه هر دو می‌توانند پیام حسی را از گوش دریافت کنند. پیام‌های عصبی تولیدشده در بخش دهلیزی گوش به مخچه می‌روند.

۱۱۰۵- ابررسی سایر گزینه ها

گزینه (۱): بخش D هیپوکامپ است. هیپوکامپ یکی از اجزای سامانه لیمیک است که در تشکیل حافظه و یادگیری نقش دارد. قشر مخ نیز جایگاه پردازش نهایی اطلاعات ورودی به مغز است که نتیجه آن یادگیری، تفکر و عملکرد هوشمندانه است.

۱۱۰۶- گزینه ۳

گزینه (۳): بخش C هیپوتalamوس است. هیپوتalamوس و بصل النخاع (که پایین‌ترین بخش ساقه مغز است) در تنظیم فشار خون و ضربان قلب نقش دارند. گزینه (۴): همان‌طور که در شکل بالا مشاهده می‌کنید، بخش A لوب‌های

(پیاز‌های) بویایی است. رشتہ عصبی گیرنده‌های بویایی موجود در سقف حفره بینی در لوب بویایی (پیاز بویایی) با یاخته‌های عصبی سیناپس می‌دهند.

۱۱۰۴- گزینه «۴»

بخش شماره ۵، بصل النخاع است. بصل النخاع پایین ترین بخش مغز است که در بالای نخاع قرار دارد. هنگام بلع و عبور غذا از حلق، مرکز بلع در بصل النخاع، فعالیت مرکز تنفس را که در نزدیک آن قرار دارد مهار می‌کند؛ در نتیجه نای بسته و تنفس برای زمانی کوتاه، متوقف می‌شود.

۱-بررسی سایر گزینه‌ها گزینه (۱): بخش شماره ۱، تalamوس است. هیپوپotalamus توائایی ترشح پیک شیمیایی به درون خون را دارد (نه تalamوس). گزینه (۲): بخش شماره ۲، هیپوپotalamus است. سامانه لیمبیک با قشر خون، تalamوس و هیپوپotalamus ارتباط دارد، بنابراین تalamوس و هیپوپotalamus جزئی از سامانه لیمبیک نیستند. گزینه (۳): بخش شماره ۳، مغز میانی و بخش شماره ۴، پل مغزی است. یاخته‌های عصبی مغز میانی در مختلف از جمله شنوایی، بینایی و حرکت نقش دارد. پل مغزی نیز در تنظیم فعالیت‌های مختلف از جمله تنفس، ترشح بزاق و اشک نقش دارد.

۱۱۰۵- گزینه «۱» هیپوکامپ در ایجاد حافظه کوتاه‌مدت و تبدیل آن به حافظه بلندمدت نقش دارد. هیپوکامپ یکی از اجزای سامانه لیمبیک است. همان‌طور که در شکل کتاب مشاهده می‌کنید، سامانه لیمبیک با هیپوپotalamus ارتباط دارد. هیپوپotalamus، دمای بدن، تعداد ضربان قلب، فشار خون، تشنجی، گرسنگی و خواب را تنظیم می‌کند.

۱-بررسی سایر گزینه‌ها گزینه (۲): یاخته‌های بافت پوششی مویرگ‌های مغز به یکدیگر چسبیده‌اند و بین آن‌ها منفذی وجود ندارد؛ در نتیجه بسیاری از مواد میکروب‌ها در شرایط طبیعی نمی‌توانند به مغز وارد شوند. این عامل حفاظت‌کننده، سد خونی - مغزی نام دارد. گزینه (۳): مواد اعتیاد‌آور بیشتر بر بخشی از سامانه لیمبیک اثر می‌گذارند و موجب آزادشدن ناقل‌های عصبی از جمله دوپامین می‌شوند که در فرد احساس لذت و سرخوشی ایجاد می‌کند. گزینه (۴): قشر مخ (نه هیپوکامپ) چین‌خورد است و شیارهای متعددی دارد!

۱۱۰۶- گزینه «۲» شکل مربوط به مغز ماهی است و بخش‌های ۱ تا ۴ به ترتیب، مخچه، لوب بینایی، مخ و بصل النخاع را نشان می‌دهند. لوب بینایی ماهی، معادل لوب پس‌سری در انسان است که به پردازش اطلاعات بینایی می‌پردازد. لوب پس‌سری در انسان، با لوب‌های آهیانه و گیجگاهی مجاور است.

۱-بررسی سایر گزینه‌ها گزینه (۱): در انسان مخچه به طور پیوسته از بخش‌های دیگر مغز، نخاع و اندام‌های حسی مانند گوش‌ها پیام دریافت و بررسی می‌کند تا فعالیت ماهیچه‌ها و حرکات بدن را به کمک مغز و نخاع، هماهنگ کند. گزینه (۲): پردازش نهایی اطلاعات بینایی در قشر مخ صورت می‌گیرد. گزینه (۴): در انسان، پل مغزی (نه بصل النخاع) در ترشح بزاق و اشک نقش دارد.

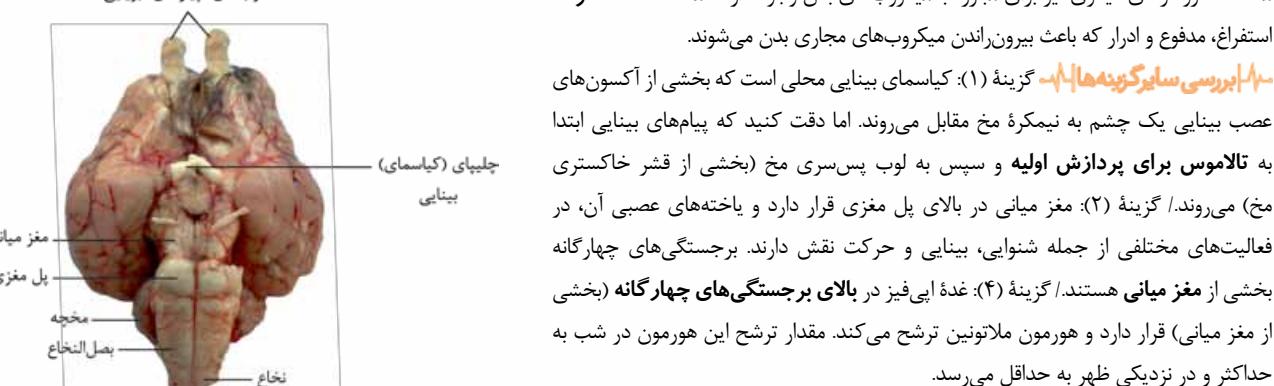
۱۱۰۷- گزینه «۲» دستگاه عصبی مرکزی از دو بخش اصلی مغز و نخاع تشکیل شده است. بخش خارجی نیمکرهای مخ (بخشی از مغز)، یعنی قشر مخ از ماده خاکستری است و سطح وسیعی را با ضخامت چند میلی‌متر تشکیل می‌دهد. قشر مخ جایگاه پردازش نهایی اطلاعات ورودی به مغز است (نه همه اطلاعات ورودی به دستگاه عصبی مرکزی!) که نتیجه آن یادگیری، تفکر و عملکرد هوشمندانه است. (توى انکاس عقب کشیدن دست، پیام‌های ورودی به نخاع که دیگه تویی مغز پردازش نمی‌شوند)

۱-بررسی سایر گزینه‌ها گزینه (۱): هیچ‌کدام از دو بخش دستگاه عصبی مرکزی، از بخش خودمختار، تنها برای انتقال فرمان‌های حرکتی به یک نوع ماهیچه استفاده نمی‌کنند. (دستگاه عصبی خودمختار در انتقال پیام به ماهیچه‌های صاف و قلبی و غدد نقش دارد). همچنین در بخش مرکزی مغز و نخاع می‌توان ماده سفید همانند ماده خاکستری یافت (طبق شکل ۱۲ صفحه ۹). گزینه (۳): فرمان‌هایی که از نخاع صادر می‌شوند، قطعن از نوع غیررادی هستند. تغییر پتانسیل الکتریکی یک نورون می‌تواند باعث مهار آن یاخته شود (مانند نورون حرکتی ماهیچه سه‌سر در انکاس عقب کشیدن دست). در این صورت از نورون مربوطه، ناقل عصبی آزاد نمی‌شود (تنها در صورت تحریک نورون و ایجاد پتانسیل عمل در آن، ناقل عصبی ترشح می‌شود). گزینه (۴): پیام‌های گیرنده حس پیکری گوش وارد مغز می‌شوند. (پیام‌های گیرنده حس پیکری اندام‌های پایین‌تر از سر، ابتدا به نخاع وارد می‌شوند). پیام‌های بینایی وارد لوب بینایی می‌شوند و پس از لوب بینایی، ممکن است به قسمت‌های مختلف مغز از جمله دستگاه لیمبیک، قشر مخ و ... ارسال شوند. پیام‌های بینایی الزامی وارد تalamوس نمی‌شوند (دیدی بعضی بوها رو فیلی دوست داریم یا از شون متفکر هستیم؟ دلیل این هست که پیام این بوها وارد دستگاه لیمبیک می‌شوند).

۱۱۰۸- گزینه «۴» هیپوپotalamus که در زیر تalamوس قرار دارد، دمای بدن، تعداد ضربان قلب، فشار خون، تشنجی، گرسنگی و خواب را تنظیم می‌کند. هیپوپotalamus همانند بصل النخاع که بخشی از ساقه مغز است، در تنظیم ضربان قلب یا به عبارتی فعالیت بافت هادی میوکارد قلب، نقش مؤثری دارد.

۱-بررسی سایر گزینه‌ها گزینه (۱): هیپوپotalamus همانند بصل النخاع، در تنظیم فشار خون نقش دارد. گزینه (۲): تalamوس به صورت غیرمستقیم پیام گیرنده‌های دمایی را دریافت می‌کند. گزینه (۳): هم تalamوس و هم هیپوپotalamus در بین رابطه‌های سفیدرنگ دو نیمکره قرار گرفته است.

۱۱۰۹- گزینه «۳» همان‌طور که در شکل زیر مشاهده می‌کنید، بخش ۱: کیاسمای بینایی، بخش ۲: پل مغزی، بخش ۳: مغز میانی و بخش ۴: بصل النخاع است. بصل النخاع، فشار خون و زنش قلب را تنظیم می‌کند و مرکز انکاس‌هایی مانند عطسه، بلع، سرفه و مرکز اصلی تنظیم تنفس است. در خط اول دفاعی بدن، علاوه بر پوست و مخاط، سازوکارهای دیگری نیز برای مبارزه با میکروب‌های بدن وجود دارند؛ مانند عطسه، سرفه، استفراغ، مدفوع و ادرار که باعث بیرون‌راندن میکروب‌های مجازی بدن می‌شوند.

۱۱۱۰- گزینه «۳»

بخش نشان داده شده در شکل صورت سؤال، هیپوتalamوس را نشان می‌دهد. هیپوتalamوس به فشار اسمزی خون حساس است.

۱- ابررسی سایر گزینه‌های گزینه (۱): این مربوط به تalamوس است/ گزینه (۲): هیپوتalamوس و بصل النخاع در تنظیم فشار خون نقش دارند/ گزینه (۴): تalamوس و هیپوتalamوس هر دو با سامانه کناره‌ای در ارتباطند.

۱۱۱۱- گزینه «۳» تalamوس و هیپوتalamوس هر دو از طریق سامانه کناره‌ای (سامانه لیمبیک) با قشر مخ در ارتباط‌اند و قشر مخ نیز به طور آگاهانه و ارادی فعالیت‌های بدن را کنترل می‌کند.

۲- ابررسی سایر گزینه‌های گزینه (۱): تalamوس برخلاف هیپوتalamوس مرکز دریافت اغلب پیام‌های حسی، تقویت و پردازش اولیه آن‌هاست. هیپوتalamوس با این‌که مرکز تنظیم دمای بدن است، اما پیام گیرنده‌های دمایی را مستقیم دریافت نمی‌کند! گزینه (۲): تalamوس و هیپوتalamوس، نه فقط از رشته‌های عصبی بلکه حاوی جسم یاخته‌ای نورون‌ها هستند (جسم یاخته‌ای ترشح کننده هورمون‌های اکسی توسین و ضدادراری). گزینه (۴): هیپوتalamوس با تنظیم فعالیت بخش پیشین هیپوفیز، به طور غیرمستقیم غلظت گروهی از هورمون‌های درون خون، مانند هورمون‌های تیروئیدی، آلدوسترون، کورتیزول و هورمون‌های جنسی را تنظیم می‌کند (زیست یازدهم - فصل ۳).

۱۱۱۲- گزینه «۱» فقط مورد «ب» درست است.

(الف): اعتیاد می‌تواند انجام یک نوع ماده ایجاد نشود، مانند اعتیاد به اینترنت. (ب): اعتیاد وابستگی به مصرف یک ماده، یا انجام یک رفتار است که ترک آن مشکلات جسمی و روانی برای فرد به وجود می‌آورد. پس هر نوع اعتیاد بر روی اتفاقات انسانی از نورون‌های مغزی تأثیرگذار خواهد بود. (ج): مواد اعتیاد‌آور بر سامانه لیمبیک اثر می‌گذارند و موجب آزادشدن ناقل‌های عصبی از جمله دوپامین می‌شوند. پس هر نوع اعتیادی سبب ترشح دوپامین نخواهد شد. (د): نخستین تصمیم برای مصرف مواد اعتیاد‌آور در اغلب افراد اختیاری است، اما استفاده مکرر از این مواد، تغییراتی را در مغز ایجاد می‌کند که فرد دیگر نمی‌تواند با میل شدید برای مصرف مقابله کند. این تغییرات ممکن است دائمی باشد.

۱۱۱۳- گزینه «۱» همان‌طور که در شکل ۱۸ فصل ۱ یازدهم مشاهده می‌کنید، در فردی که در حال ترک کوکائین است، ۱۰ روز پس از قطع مصرف کوکائین، مصرف گلوکز در بخش‌های از مغز به حالت طبیعی برگردید.

۳- ابررسی سایر گزینه‌های گزینه (۲): مواد اعتیاد‌آور بر سامانه کناره‌ای اثر می‌گذارند و موجب آزادشدن ناقل‌های عصبی از جمله دوپامین می‌شوند ولی دقت کنید که این فرد ۱۰ روز است که کوکائین مصرف نکرده است؛ در نتیجه ترشح دوپامین کاهش می‌یابد. گزینه (۳): فعالیت نورون‌های میزان دوپامین و فعالیت ناقل‌های عصبی در این فرد هم‌چنان غیرطبیعی است. گزینه (۴): ۱۰ روز پس از قطع مصرف کوکائین، مصرف گلوکز در بخش‌های سطحی مغز بیشتر از بخش‌های داخلی آن است.

ترکیب با فصل ۷ زیست یازدهم: نیکوتین، کوکائین و الکل می‌توانند از جفت عبور کنند و روی رشد و نمو جنبین تأثیر سوء بگذارند.

ترکیب با فصل ۹ زیست یازدهم: نیکوتین نوعی آنکالوئید محسوب می‌شود که در گیاه تنباکو یافت می‌شود و در دورکردن گیاه‌خواران از گیاه خواران از گیاه خواران در مردان و زنان می‌شوند.

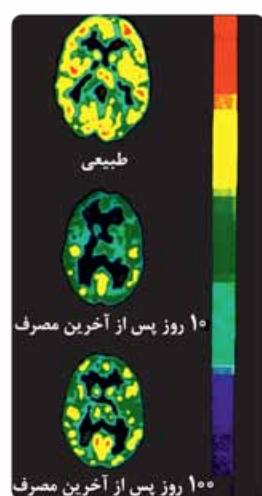
ترکیب با فصل ۶ زیست یازدهم: نوشیدنی‌های الکلی و دخانیات از عوامل مهم سرطان‌زاوی هستند.

ترکیب با فصل ۸ زیست یازدهم: مصرف دخانیات و نوشیدنی‌های الکلی می‌تواند در روند جادشدن کروموزوم‌ها در هر دو جنس اختلال ایجاد کند و موجب با هم ماندن کروموزوم‌ها هنگام تولید گامت شود.

ترکیب با فصل ۲ زیست دهم: سیگارکشیدن و مصرف نوشابه‌های الکلی از علت‌های برگشت اسید معده و ایجاد ریفلاکس هستند.

۱۱۱۴- گزینه «۴» همان‌طور که در شکل مقابل می‌بینید، ۵ روز پس از ترک کوکائین، در بعضی از بخش‌های عصبی مغز مصرف زیاد گلوکز دیده می‌شود. (رنگ‌های آبی تیره و روشن، مصرف کم گلوکز و رنگ‌های زرد و قرمز، مصرف زیاد آن را نشان می‌دهند).

۴- ابررسی سایر گزینه‌های کافیه به شکل مقابل دقت کنید!

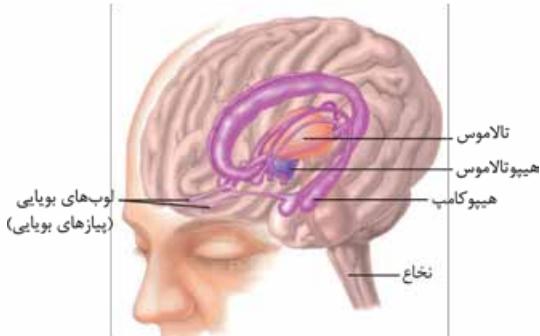
۱۱۱۵- گزینه «۱» الکل علاوه بر دوپامین، بر فعالیت انواعی از ناقل‌های عصبی تحریک کننده و بازدارنده تأثیر می‌گذارد. اما دقت کنید که در سیناپس‌های مهاری هم پتانسیل الکتریکی یاخته پس‌سیناپسی تغییر می‌کند.

۲- ابررسی سایر گزینه‌های گزینه (۲): مخچه مرکز تنظیم تعادل بدن است و به طور پیوسته از بخش‌های دیگر مغز، نخاع و اندام‌های حسی پیام دریافت می‌کند. الکل با اثر بر مخچه سبب ناهمانگی در حرکات بدن می‌شود. گزینه (۳): الکل فعالیت مغز را کند می‌کند و در نتیجه زمان واکنش فرد به محرك‌های محیطی افزایش پیدا می‌کند، در نتیجه سرعت واکنش‌های انعکاسی را کاهش می‌دهد. گزینه (۴): الکل جزو مواد اعتیاد‌آور است. این مواد بر سامانه لیمبیک اثر می‌گذارند. این بخش از مغز در ایجاد حافظه مؤثر است.

۱۱۱۶- گزینه «۱»

باز هم در دام نیفتید! تalamوس و هیپوپاتالاموس تو بغل هم هستن! دیگه نیازی نیست که از طریق سامانه کناره‌ای (لیمیک) با هم ارتباط برقرار کنن! در واقع سامانه کناره‌ای ارتباط بین تalamوس و هیپوپاتالاموس را با قشر مخ برقرار می‌کند.

۳- ابررسی سایر گزینه‌های ب- گزینه «۲»: مواد اعتیادآور با اثر بر سامانه کناره‌ای موجب ترشح دوپامین می‌شوند که دوپامین نیز موجب احساس لذت و سرخوشی می‌شود!!! اما سرفوشی که عاقبت فوبی ندارد!! از ماگنتن بود! هتی تقثیش! گزینه «۳»: اسبک مغز یکی از اجزای سامانه کناره‌ای است و درون لوب گیجگاهی قرار دارد و با آن در ارتباط است! گزینه «۴»: همان‌طور که در شکل مقابل می‌بینید، رشته‌های عصبی سامانه کناره‌ای در اطراف تalamوس قرار گرفته‌اند.

۱۱۱۷- گزینه «۱»

آسیب به هیپوکامپ (اسبک مغز) موجب اختلال در تبدیل حافظه کوتاه‌مدت به حافظه بلندمدت می‌شود، ولی خاطرات قبل از آسیب دیدگی فراموش نمی‌شود.

۳- ابررسی سایر گزینه‌های ب- گزینه «۲»: سامانه کناره‌ای (سامانه لیمیک) در ایجاد احساسات مختلف، مانند حس لذت و سرخوشی نقش دارد! گزینه «۳»: تalamوس مرکز پردازش اولیه و تقویت اغلب اطلاعات حسی است، پس آسیب به آن می‌تواند موجب اختلال در درک پیام‌های حسی نیز بشود! گزینه «۴»: مخچه مرکز هماهنگی و تعادل بدن است و آسیب به آن با انقباض ناهمانگ ماهیچه‌های بدن همراه است.

۱۱۱۸- گزینه «۳» الكل فعالیت مغز را کند می‌کند و در نتیجه زمان واکنش فرد به حرکت‌های محیطی افزایش پیدا می‌کند. در این حالت سرعت ارسال پیام‌های عصبی در دستگاه عصبی مرکزی کاهش یافته است.

۳- ابررسی سایر گزینه‌های ب- گزینه «۱»: الكل علاوه بر دوپامین، بر فعالیت انواعی از ناقل‌های عصبی تحریک‌کننده و بازدارنده تأثیر می‌گذارد؛ بنابراین الكل سبب اختلال در سیناپس‌های تحریکی و مهاری می‌شود. گزینه «۲»: الكل کاهش‌دهنده فعالیت‌های بدنی است و موجب آرام‌سازی ماهیچه‌ها می‌شود؛ در نتیجه نمی‌تواند موجب افزایش فعالیت سیناپس‌های بین نورون حرکتی و ماهیچه شود. گزینه «۴»: الكل با اثر بر مخچه موجب اختلال در هماهنگی حرکات بدن می‌شود. مخچه پیام‌هایی را از شاخه دهلیزی عصب گوش دریافت می‌کند.

۱۱۱۹- گزینه «۴» هیپوپاتالاموس، در تنظیم خواب و دمای بدن نقش مهمی دارد. بلافصله در بالای هیپوپاتالاموس، تalamوس‌ها قرار دارند. هم هیپوپاتالاموس و هم تalamوس‌ها در سطح بالاتری نسبت به مغز میانی قرار دارند. اما از طرف دیگر، هیپوپاتالاموس میزان فشار خون را تنظیم می‌کند، ولی تalamوس‌ها چنین نقشی ندارند!

۳- ابررسی سایر گزینه‌های ب- گزینه «۱»: تalamوس‌ها در پردازش اولیه اطلاعات حسی نقش دارند، اما هیپوپاتالاموس نه! (وجه تفاوت) از طرف دیگر هیپوپاتالاموس برخلاف تalamوس‌ها، در تنظیم میزان نقش دارند (هیپوپاتالاموس در تنظیم تعداد ضربان قلب مؤثر است). گزینه «۲»: سامانه لیمیک، همان سامانه مؤثر در حافظه و اساسی ترس است. این سامانه با تalamوس‌ها، هیپوپاتالاموس و قشر مخ در ارتباط می‌باشد. (وجه اشتراک) از طرف دیگر، نه هیپوپاتالاموس و نه تalamos‌ها، در تنظیم فعالیت ماهیچه‌های تنفسی نقش ندارند. گزینه «۳»: تalamos‌ها و هیپوپاتالاموس، هر دو در بروز واکنش‌های انعکاسی عضله و سرفه، قادر نقش هستند. اما باید دقت داشته باشید که این قسمت‌ها، در عدم بروز واکنش‌های انعکاسی عضله و سرفه، مشترک هستند؛ نه بروز! از طرف دیگر، هیپوپاتالاموس در تقویت اطلاعات حسی نقش ندارد، ولی تalamos‌ها چنین نقشی دارند.

۱۱۲۰- گزینه «۲» فقط مورد «د» نادرست است.

(الف): نوشیدنی‌های الکلی و دخانیات از عوامل مهم سرطان‌زاوی هستند. یاخته‌های سرطانی به سرعت تکثیر می‌شوند و سرعت چرخه یاخته‌ای در آن‌ها افزایش یافته است (زیست یازدهم - فصل ۶). (ب): نوشیدنی‌های الکلی و دخانیات با جلوگیری از رسوب کلسیم در استخوان‌ها، باعث بروز بوکی استخوان در مردان و زنان می‌شود (زیست یازدهم - فصل ۳). (ج): دخانیات و نوشیدنی‌های الکلی می‌تواند در روند جدادشدن فامتن‌ها در هر دو جنس اختلال ایجاد کند و موجب با هم ماندن فامتن‌ها هنگام تولید یا خانه جنسی شود (زیست یازدهم - فصل ۶). (د): سیگار کشیدن و نوشیدنی‌های الکلی از علت‌های برگشت اسید معده و ایجاد ریفلاکس هستند. علت ایجاد ریفلاکس، ناکافی بودن انقباض بنداره انتهای مری است (زیست دهم - فصل ۲).

۱۱۲۱- گزینه «۱» ساقه مغز از سه قسمت مغز میانی، پل مغزی و بصل النخاع تشکیل شده است. توجه کنید در حین بلع (نوعی انعکاس گوارشی)، مرکز بلع در بصل النخاع، مرکز تنفسی که در مجاورت آن قرار دارد را مهار می‌کند؛ بنابراین با پایین‌آمدن اپی‌گلوت، مسیر ورود مواد به درون نای بسته می‌شود. تنفس، مرکز دیگری هم دارد که در پل مغزی واقع است و با اثر بر مرکز تنفس در بصل النخاع، دم را خاتمه می‌دهد. مرکز تنفس می‌تواند مدت زمان دم را تنظیم کند.

۳- ابررسی سایر گزینه‌های ب- گزینه «۲»: این گزینه ویژگی مغز میانی را بیان می‌کند. مغز میانی از چهار برجستگی به نام برجستگی‌های چهارگانه، با اندازه‌های متفاوت تشکیل شده است. این مرکز عصبی می‌تواند پیام‌های عصبی تولیدشده توسط گیرنده‌های مربوط به بینایی و شنوایی را دریافت کند. به این نکته نیز دقت نمایی می‌تواند در حرکت و تعادل نقش داشته باشد؛ بنابراین می‌توان گفت پیام‌های حاصل از گیرنده‌های حس وضعیت نیز می‌تواند به مغز میانی منتقل شوند. گزینه «۳»: بزرگ‌ترین قسمت ساقه مغز، پل مغزی است؛ بنابراین تعداد یاخته‌های عصبی و پشتیبان این مرکز نسبت به بصل النخاع و مغز میانی بیشتر است. گزینه «۴»: بصل النخاع، فشار خون و ضربان قلب را تنظیم می‌کند و مرکز انعکاس‌هایی مانند بلع، سرفه، عضله و مرکز اصلی تنفس است. در فصل ۴ سال دهم خواندیم، گره مؤثر بر ضربان قلب، گره سینوسی - دهلیزی موجود در دهلیز راست که این گره بزرگ‌ترین گره شبکه‌های قلب است. برای تنظیم کردن ضربان قلب، بر روی این گره گذاشته می‌شود.

مرکز بعضی از انعکاس‌ها نخاع و مرکز گروهی دیگر نیز در ساقه مغز هستند که مستقل از سامانه کناره‌ای عمل می‌کنند.

هر دو از مراکز مغزی‌اند و در انتقال پیام‌های عصبی نقش دارند.

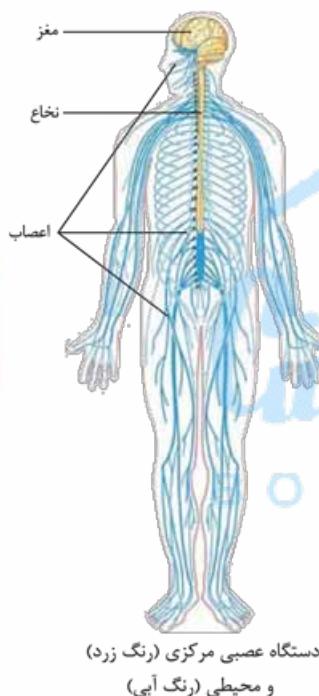
۱۱۲۴- گزینه ۳ هیپوتالاموس مرکز تنظیم احساساتی مانند گرسنگی و تشنگی و همچنین تنظیم خواب است. این ساختار در مغز انسان در بخش پایینی (در مجاورت) تalamوس قرار دارد. همان‌طور که می‌دانید تalamوس محل تقویت اغلب پیام‌های حسی است.

۱۱۲۵- اموری سایر گزینه‌ها گزینه (۱): مغز میانی در شناوی، بینایی و حرکت دخالت دارد. گزینه (۲): هیپوتالاموس بخشی از هیپوکامپ نیست. گزینه (۳): بصل النخاع مرکز انعکاس‌هایی مانند سرفه و عطسه است.

۱۱۲۵- گزینه ۴ سامانه لیمبیک با قشر مخ، تalamوس و هیپوتالاموس محل تقویت اغلب پیام‌های حسی است. سامانه لیمبیک ارتباط بین تalamوس و هیپوتالاموس را با قشر مخ برقرار می‌کند.

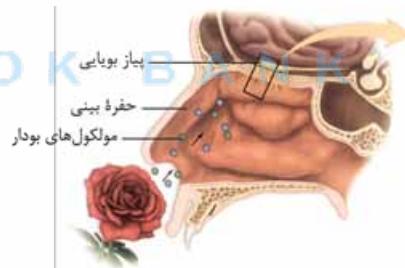
۱۱۲۶- اموری سایر گزینه‌ها گزینه (۱): بخش خارجی نیمکره‌های مخ، یعنی قشر مخ از ماده خاکستری است و قشر مخ، سطح وسیعی را با ضخامت چند میلی‌متر تشکیل می‌دهد. قشر مخ جایگاه پردازش نهایی (نه اولیه) اطلاعات ورودی به مغز است که نتیجه آن یادگیری، تفکر و عملکرد هوشمندانه است.

۱۱۲۶- اموری سایر گزینه‌ها گزینه (۲): در انسان بیشتر حجم مغز را مخ تشکیل می‌دهد. شیارهای عمیق هر یک از نیمکره‌های مخ را به چهار لوب پس‌سری، گیجگاهی، آهیانه و پیشانی تقسیم می‌کنند. این لوب‌ها غیرهم‌اندازه هستند. پس در کل، مخ به ۸ لوب تقسیم می‌شود. گزینه (۳): مرکز عصبی تنظیم‌کننده عطسه و سرفه، بصل النخاع است در حالی که نورون‌های کنترل‌کننده ترشح غدد اشکی در پل مغزی قرار دارند.

۱۱۲۶- گزینه ۴ همان‌طور که در شکل مقابل مشاهده می‌کنید، بخشی از دستگاه عصبی مرکزی که منشأ انصاب بوبیایی است، در سطحی بالاتر از هیپوفیز (محل ترشح اکسی‌توسین) قرار دارد.

۱۱۲۷- اموری سایر گزینه‌ها گزینه (۱): همان‌طور که در شکل مقابل مشاهده می‌کنید، اعصابی که به ماهیچه‌های صورت عصب‌دهی می‌کنند، از بخش‌هایی از دستگاه عصبی مرکزی درون جمجمه منشأ می‌گیرند. گزینه (۲): بنداره داخلی میزراه از نوع ماهیچه صاف است و انقباض آن تحت تأثیر اعصاب متصل به نخاع صورت می‌گیرد؛ اما دقت کنید که هر ماهیچه صاف تحت تأثیر نخاع منقبض نمی‌شود؛ مثلث ماهیچه‌های صاف درون چشم! در ضمن انقباض ماهیچه‌های صاف تحت تأثیر دستگاه عصبی روده‌ای می‌تواند مستقل از دستگاه عصبی خودمختار و نخاع صورت گیرد. گزینه (۳): بصل النخاع در تنظیم آهنگ تنفسی نقش دارد در حالی که اعصاب متصل به نخاع شرایط را برای واکنش سریع دست بعد از برخورد به جسم داغ فراهم می‌کند.

۱۱۲۷- گزینه ۴ نام‌گذاری بخش‌های تصویر به این صورت است: ۱: ریشه پشتی عصب نخاعی، ۲: ماده سفید نخاع، ۳: ماده خاکستری نخاع و ۴: ریشه شکمی عصب نخاعی.

ریشه پشتی عصب نخاعی، متشكل از آسه نورون‌های حسی است و این رشته‌ها، پیام‌های عصبی را به سمت پایانه آسه هدایت می‌کنند. پایانه آسه نورون حسی نیز در ماده خاکستری نخاع قرار گرفته است.

۱۱۲۸- اموری سایر گزینه‌ها گزینه (۱): هر دو در ماده خاکستری قرار دارند. گزینه (۲): رشته‌های میلینین دار در بخش ۲ می‌توانند پیام‌های حسی را از مغز به نورون‌های حرکتی و یا از نورون‌های حسی به مغز منتقل کنند. گزینه (۳): در ریشه شکمی درون حسی از نورون‌های حسی به نورون‌های حرکتی در رشته‌ها، پیام‌های عصبی را به سمت پایانه آسه هدایت می‌کنند. پایانه آسه نورون حسی نیز در ماده خاکستری نخاع قرار گرفته است.

۱۱۲۸- گزینه ۱ در اعصاب نخاعی، پیام هر رشته عصبی به طور مستقل به یاخته بعدی منتقل می‌شود.

۱۱۲۹- اموری سایر گزینه‌ها گزینه (۲): اغلب پیام‌های حسی ابتدا به تalamوس می‌روند و پس از پردازش اولیه و تقویت، به قشر مخ ارسال می‌شوند یا ابتدا به نخاع می‌روند (مثلث پیام عصبی ایجادشده پس از برخورد با جسم داغ، به نخاع وارد می‌شود). گزینه (۳): پوشش خارجی عصب از جنس بافت پیوندی است که یاخته‌های آن فضای بین یاخته‌ای فراوان دارند. گزینه (۴): دارینه نورون‌های حسی نیز رشته عصبی بلندی است که پیام عصبی را به سمت جسم یاخته‌ای هدایت می‌کند.

۱۱۲۹- گزینه ۲ موارد «ب» و «ج» درست است.

(الف): دندربیت یاخته عصبی حسی (نورون حسی) در ماده سفید نخاع قرار نمی‌گیرد! (ب): بخش ۲، جسم یاخته‌ای نورون حسی است. این بخش از نورون فاقد غلاف میلین است؛ بنابراین هدایت پیام عصبی در آن به صورت نقطه‌به‌ نقطه است. (ج): بخش ۳، ریشه شکمی را نشان می‌دهد. در ریشه شکمی آکسون‌های نورون‌های حرکتی قرار دارند. آکسون سبب دورشدن پیام عصبی از جسم یاخته‌ای می‌شود.

۱۱۲۹- اموری سایر گزینه‌ها هم در ریشه شکمی نخاع، آکسون یافت می‌شود!

(د): از دو طرف نخاع عصب خارج می‌شود. نورون‌های هر طرف نخاع (مثلث بخش ۴ در انجام حرکات یک سمت از بدن دخالت دارند).

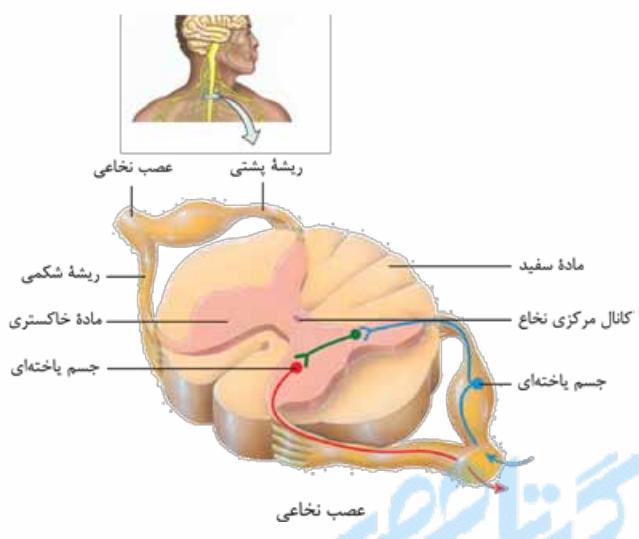
۱۱۳۰- گزینه «۳»

هر عصب نخاعی دارای دو ریشه پشتی و شکمی است. ریشه پشتی از آکسون نورون‌های حسی و ریشه شکمی از آکسون نورون‌های حرکتی تشکیل شده است که هر دو غلاف میلین دارند. پژوهشگران بر این باورند که در گره‌های رانوبه، تعداد زیادی کانال دریچه‌دار وجود دارد، ولی در فاصله بین گره‌ها (یعنی بخش‌های پوشیده شده با میلین) این کانال‌ها وجود ندارند و همین باعث می‌شود که تا پیام عصبی در طول رشته‌های میلین دار به صورت جهشی، هدایت شود.

۱۱۳۱- گزینه سایر گزینه‌های ۱- گزینه «۱»: آکسون نورون‌های حرکتی می‌تواند با یاخته‌های ماهیچه‌ای و غده‌ها (نه الایمن نورون) سیناپس تشکیل دهد. گزینه «۲»: آکسون‌ها پیام عصبی را از جسم یاخته‌ای دور می‌کنند. گزینه «۴»: هر عصب مجموعه‌ای از رشته‌های عصبی است که درون بافت پیوندی قرار گرفته‌اند. این بافت پیوندی رو با غلاف میلین اشتباه نگیرید! عایق‌سازی رشته عصبی توسط میلین صورت می‌گیرد.

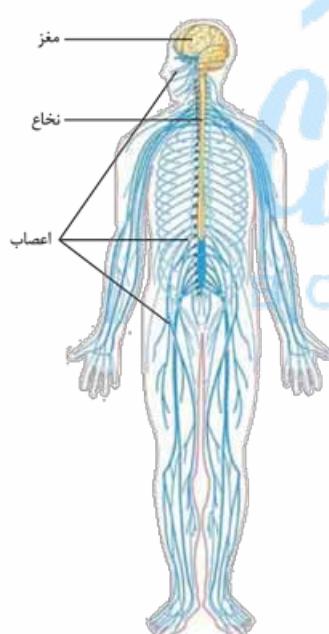
۱۱۳۱- گزینه «۴»

منیز برده سه‌لایمی از جنس بافت پیوندی است که از مغز و نخاع محافظت می‌کند. همان‌طور که می‌دانید، در بافت پیوندی فضای بین یاخته‌ای فراوان وجود دارد.

۱۱۳۲- گزینه «۲»: موارد «ب» و «د» درست هستند. (۱): نخاع مرکز بعضی از انعکاس‌های بدن است. برای مثال مرکز انعکاس‌های بلع، سرفه و عطسه در بصل النخاع قرار دارد. گزینه «۲»: استفاده مکرر از مواد اعتیادآور، تغییراتی را در مغز ایجاد می‌کند که فرد دیگر نمی‌تواند با میل شدید برای مصرف مقابله کند. این تغییرات ممکن است دائمی باشند. گزینه «۳»: هر عصب مجموعه‌ای از رشته‌های عصبی است که درون بافت پیوندی قرار گرفته‌اند. هر عصب نخاعی دو ریشه دارد. ریشه پشتی عصب نخاعی حسی و ریشه شکمی آن حرکتی است. همان‌طور که در شکل مقابل مشاهده می‌کنید، درون عصب نخاعی، پیام‌های عصبی در دو جهت هدایت می‌شوند؛ در یک عصب نخاعی، در نورون حسی پیام به نخاع نزدیک و در نورون حرکتی پیام از نخاع دور می‌شود.

(الف): همان‌طور که در شکل مقابل می‌بینید، نخاع در سراسر ستون مهره‌ها یافت نمی‌شود. در واقع نخاع تا دومین مهره کمری ادامه دارد. (ب): دستگاه عصبی محیطی شامل ۳۱ چفت عصب نخاعی و ۱۲ چفت عصب مغزی است؛ پس می‌شه گفت که بیشتر اعصاب محیطی، به نخاع متصل‌اند. (ج): دارینه نورون‌های حسی و آسے نورون‌های حرکتی در خارج از دستگاه عصبی مرکزی یافت می‌شوند. (د): ابتلا به آم. اس منجر به اختلال در ارتباط بخش مرکزی با بخش محیطی می‌شود.

۱۱۳۳- گزینه «۴»: دستگاه عصبی محیطی، مغز و نخاع را به بخش‌های دیگر بدن مرتبط می‌کند. ماهیچه قلب که نوعی ماهیچه مخطوط است به صورت غیرارادی کنترل می‌شود؛ در حالی که فرمان‌های مربوط به اعمال ارادی از قشر مخ صادر می‌شود. ۱- مراکز عصبی در بصل النخاع و هیپوپالاموس، در تنظیم ضربان قلب دخالت دارند. ۲- ماهیچه قلبی و اسکلتی هر دو مخطوط هستند اما ماهیچه قلبی برخلاف اسکلتی، به صورت غیرارادی منقبض می‌شود.

۱۱۳۴- گزینه «۱»: اگه یادتون باش، در دیواره لوله گوارش (از مری تا انتهای)، شبکه‌های یاخته‌های عصبی وجود دارند، این شبکه‌ها، حرکت مواد و ترشح را در لوله گوارش تنظیم می‌کند. شبکه‌های عصبی روده‌ای می‌توانند از دستگاه عصبی خودمختار، فعالیت کند اما اعصاب خودمختار با آن در ارتباط‌اند و بر عملکرد آن تأثیر دارند و می‌توانند موجب افزایش یا کاهش فعالیت آن شوند (زیست دهم. فصل ۲). گزینه «۲»: ۳۱ چفت عصب (۶۲تا) به نخاع متصل است و هر عصب نخاعی، دارای یک ریشه پشتی (حسی) و یک ریشه شکمی (حرکتی) است. گزینه «۳»: تنظیم کار ماهیچه قلبی و غدد به کمک دستگاه عصبی خودمختار صورت می‌گیرد.

۱۱۳۴- گزینه «۴»: دستگاه عصبی مرکزی انسان شامل مغز و نخاع است که مراکز نظرات بر فعالیت‌های بدن هستند. اما در مغز برخلاف نخاع، بخش خارجی چین خورده (قشر مخ) وجود دارد که دارای بخش‌های حسی، حرکتی و ارتباطی است.

۱۱۳۵- گزینه «۱»: دستگاه عصبی مرکزی اطلاعات دریافتی از محیط و درون بدن را تفسیر می‌کند و به آن‌ها پاسخ می‌دهد. هم مغز و هم نخاع می‌توانند به طور مستقل به محرك بیرونی پاسخ دهند. در انعکاس‌هایی که مرکز آن‌ها در نخاع قرار دارد، نخاع به طور مستقل از مغز دستور حرکتی صادر می‌کند. گزینه «۲»: مغز و نخاع از دو بخش ماده سفید و ماده خاکستری تشکیل شده‌اند. ماده خاکستری شامل جسم یاخته‌ای یاخته‌های عصبی و رشته‌های عصبی بدون میلین و ماده سفید، اجتماع رشته‌های میلین دار است. گزینه «۳»: علاوه بر استخوان‌های جمجمه و ستون مهره، سه پرده از نوع بافت پیوندی به نام پرده‌های مننژ از مغز و نخاع حفاظت می‌کنند. فضای بین پرده‌ها را مابع مغزی - نخاعی پر کرده است که مانند یک ضربه‌گیر، دستگاه عصبی مرکزی را در برابر ضربه محافظت می‌کند.

۱۱۳۵- گزینه «۴»: بخش پیکری دستگاه عصبی محیطی پیام‌های عصبی را به ماهیچه‌های اسکلتی می‌رساند. گزینه «۴» از دو جهت ایراد دارد: ۱- سیناپس مهاری بین نورون‌ها هست، نه بین نورون و ماهیچه! ۲- در سیناپس مهاری هم پتانسیل غشای یاخته پس سیناپسی تغییر می‌کند!

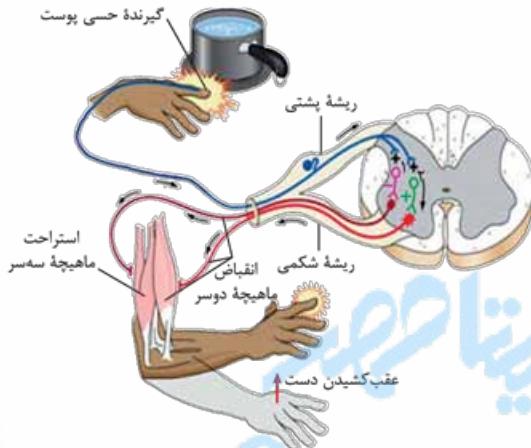

۱- ابررسی سایر گزینه‌های ۱ گزینه (۱): ماهیچه‌های اسکلتی اگرچه تحت کنترل ارادی هستند ولی بعضی از آن‌ها به صورت غیرارادی هم منقبض می‌شوند. ماهیچه‌های اسکلتی در انعکاس‌ها به صورت غیرارادی منقبض می‌شوند ولی همواره تحت کنترل اعصاب پیکری هستند. گزینه (۲): نورون‌های حسی در انتقال پیام‌های حسی به دستگاه عصبی مرکزی نقش دارند نه نورون‌های حرکتی (صورت سؤال درباره بخش حرکتی دستگاه عصبی محیطی حرف می‌زنده) / گزینه (۳): انعکاس پاسخ سریع و غیرارادی ماهیچه‌ها در پاسخ به مجرک هاست. در حالی که قشر مخ در فعالیت‌های ارادی نقش دارد.

۱۱۳۶ - گزینه «۲» مورد «ج» و «د» درست است.

همان‌طور که در شکل ۲۰ فصل ۱ زیست یازدهم مشاهده می‌کنید، در مسیر انعکاس عقب‌کشیدن دست، نورون حرکتی ماهیچه دوسر بازو توسط نورون رابط شماره ۲ تحریک می‌شود و نورون حرکتی ماهیچه سه‌سر بازو، توسط نورون رابط شماره ۱ مهار می‌شود. هم در سیناپس مهاری و هم در سیناپس تحریکی، ناقل عصبی ترشح می‌شود که در نتیجه آن، نفوذپذیری غشاء یاخته پس‌سیناپسی و پتانسیل الکتریکی آن تغییر می‌کند.

(الف): نورون‌های حرکتی، فقط یک آکسون دارند. (نه آکسون‌ها) / (ب): نورون حرکتی ماهیچه سه‌سر بازو مهار می‌شود، بنابراین ناقل عصبی ترشح نمی‌کند. / (ج): آکسون هر دو نورون حرکتی، میلین دار است و در ریشه شکمی عصب نخاعی قرار گرفته است. / (د): هم ماهیچه دوسر بازو و هم ماهیچه سه‌سر بازو، به استخوان کتف که نوعی استخوان پهنه است، متصل هستند (زیست یازدهم - فصل ۳ - شکل ۱۲).

۱۱۳۷ - گزینه «۲» همان‌طور که در شکل مقابل مشاهده می‌کنید، در انعکاس

عقب‌کشیدن دست در همه سیناپس‌های درون ماده خاکستری نخاع، ناقل عصبی ترشح می‌شود و موجب تغییر پتانسیل الکتریکی نورون پس‌همایه‌ای (پس‌سیناپسی) می‌شوند.

۱- ابررسی سایر گزینه‌های ۲ گزینه (۱): پس از انتقال پیام، مولکول‌های ناقل باقی‌مانده باید از فضای سیناپسی تخلیه شوند تا از انتقال بیش از حد پیام جلوگیری و امکان انتقال پیام جدید فراهم شود. این کار با جذب دوباره ناقل به درون یاخته پیش‌سیناپسی و یا با تجزیه ناقل‌ها توسط آنزیم‌هایی صورت می‌گیرد. / گزینه (۳): با توجه به این‌که جسم یاخته‌ای محل واکنش‌های سوخت و سازی در نورون است، بنابراین محل تولید ناقل‌های عصبی هم در جسم یاخته‌ای است. / گزینه (۴): در سیناپس بین نورون حرکتی و ماهیچه جلو بازو، ناقل عصبی ترشح می‌شود. ناقل عصبی پس از رسیدن به غشاء یاخته پس‌سیناپسی به نام گیرنده متصل می‌شود. این پروتئین همچین کانالی است که با اتصال ناقل به آن باز می‌شود؛ یعنی تغییر شکل می‌دهد.

۱۱۳۸ - گزینه «۱» فقط مورد «د» درست است. در مسیر انعکاس عقب‌کشیدن دست پس از برخورد به جسم داغ، در ریشه شکمی اعصاب نخاعی آکسون نورون‌های حرکتی ماهیچه دوسر بازو و سه‌سر بازو و در ریشه پشتی، آکسون نورون حسی قرار دارد.

(الف) و (ج): سیناپس بین نورون رابط و نورون حرکتی ماهیچه سه‌سر پیام عصبی ایجاد نمی‌شود ولی در غشاء دندربیت این نورون حرکتی به دلیل ناقل عصبی مهاری به گیرنده‌اش، تغییر پتانسیل الکتریکی مشاهده می‌شود. پس نکته مورد «الف» در این بود که دندربیت نورون حرکتی ماهیچه سه‌سر دچار تغییر در پتانسیل الکتریکی می‌شود؛ نه آکسون آن!! / (ب): چون در نورون حرکتی ماهیچه سه‌سر بازو پیام عصبی ایجاد نمی‌شود؛ در نتیجه از پایانه آکسون آن ناقل عصبی ترشح نمی‌شود. / (د): هر عصب مجموعه‌ای از رشته‌های عصبی است که درون بافت پیوندی قرار گرفته‌اند.

۱۱۳۹ - گزینه «۴» نورون‌هایی که در انعکاس عقب‌کشیدن دست در گیر هستند و جسم یاخته‌ای خود را در ماده خاکستری نخاع قرار داده‌اند شامل نورون‌های رابط و نورون‌های حرکتی هستند. نورون‌هایی که در تحریک (نه مهار) یاخته‌های دیگر نقش دارند، می‌توانند کانال‌های دریچه‌دار پتانسیمی، فعالیت یاخته‌ها مهار (نه تحریک) می‌شود. در ارتباط با نورون‌های مؤثر در انعکاس عقب‌کشیدن دست، نورون حسی، نورون رابط متصل به نورون حرکتی درگیر در سیناپس با ماهیچه دوسر بازو و نورون حرکتی متصل به ماهیچه دوسر بازو، در تحریک یاخته‌های پس‌سیناپسی (با کردن کانال‌های دریچه‌دار سدیمی یاخته‌های پس‌سیناپسی) نقش دارند. با توجه به این‌که در این سؤال، نباید یاخته‌های عصبی حسی را در نظر بگیریم، پس می‌توان فهمید که سایر یاخته‌های گفته‌شده (نورون‌های رابط و حرکتی) همگی دارای چندین رشته عصبی دندربیت (وارد کننده پیام به جسم یاخته‌ای) هستند.

۱- ابررسی سایر گزینه‌های ۳ گزینه (۱): همه نورون‌های مؤثر در انعکاس عقب‌کشیدن دست (به جز نورون حرکتی متصل به ماهیچه سه‌سر بازو) در دریافت ناقل‌های عصبی اضافی فضای سیناپسی نقش دارند. توجه کنید سیناپس بین نورون حرکتی متصل به ماهیچه سه‌سر بازو و خود این ماهیچه، از نوع غیرفعال بوده و بنابراین ناقل عصبی به فضای سیناپسی آزاد نمی‌شود. ویژگی گفته‌شده در قسمت دوم این مورد، شامل حال هیچ‌یک از نورون‌های نمی‌شود. توجه کنید، همان‌طور که می‌دانید در انعکاس عقب‌کشیدن دست، تنها یک نورون حسی در تحریک دو نورون (نورون‌های رابط) و نه نوع نورون نقش دارد. / گزینه (۲): همان‌طور که در مورد «الف» اشاره کردیم، نورون حسی در تحریک دو نورون رابط نقش دارد. اما باید حواستان باشد که جسم یاخته‌ای نورون حسی در خارج از نخاع قرار دارد. / گزینه (۳): هیچ‌یک از نورون‌های دخیل در این انعکاس در مهار مستقیم ماهیچه‌ها نقش ندارند. (اصن ماهیچه که مهار نمی‌شود، اگه قرار بر این باشه که ماهیچه‌ای منقبض نشده، از همون اول نورون حرکتیش رو مهار می‌کنیم!)

۱۱۴۰ - گزینه «۴» در روند انعکاس عقب‌کشیدن دست، پیش از آن که پیام عصبی به درون نخاع وارد شود، می‌تواند در رشته عصبی دندربیت نورون حسی، جسم یاخته‌ای و بخش ابتدایی آکسون نورون حسی دیده شود. دقت داشته باشید که در این زمان، یاخته‌های عصبی رابط و حرکتی فعالیت عصبی ندارند، اما باید حواستان باشد که در این زمان در این یاخته‌ها مصرف ATP به دلایلی دیگر از جمله، فعالیت پمپ سدیم - پتانسیم مشاهده می‌شود.

۱۱۴۱- ابررسی سایر گیرنده‌ها گزینه (۱): هسته در جسم باخته‌ای قرار دارد. پیش از ورود پیام عصبی به درون نخاع این امکان وجود دارد که این پیام از جسم باخته‌ای عبور کند، بنابراین امکان تغییر وضعیت کانال‌های دریچه‌دار غشای باخته عصبی در محل جسم باخته وجود دارد. توجه داشته باشد که هسته و جسم باخته‌ای نورون حسی ریشه پشتی، خارج از نخاع قرار دارد. گزینه (۲): هدایت پیام در اعصاب نخاعی، بدون نیاز به آزادشدن ناقل عصبی صورت می‌گیرد. انتقال پیام عصبی برخلاف هدایت پیام عصبی، نیاز به ناقل عصبی دارد. گزینه (۳): رشتۀ دندربیت نورون حسی ریشه پشتی اعصاب نخاعی، در صورت داشتن میلین، قادر به هدایت جهشی پیام‌های عصبی است.

۱۱۴۱- گزینه «۱» در مسیر این انعکاس، ۴ همایه فعال (ترشح ناقل عصبی) در ماده خاکستری نخاع وجود دارد که سه‌تا از این همایه‌ها از نوع تحریکی و یکی از آن‌ها از نوع مهاری است.

۱۱۴۲- گزینه «۴» همه موارد به درستی بیان شده‌اند.

(الف): مرکز همانگی اعصاب همس و پاده‌منس در بصل نخاع و پل مغزی و در نزدیکی مرکز تنفس قرار دارد. (ب): اعصاب سمپاتیک در حالت فعالیت یا فشار روانی، رگ‌های خونی بعضی از اندام‌ها را تنگ می‌کنند تا خون بیشتری به سمت قلب، مغز و ماهیچه‌های اسکلتی برود. (ج): این بخش، بخش حرکتی دستگاه عصبی محیطی است و فقط شامل نورون‌های حرکتی می‌شود. (د): اعصاب خودمختار در عصب‌دهی ماهیچه‌های صاف دیواره مثانه و اسفکنتر داخلی میزراه مؤثر بوده و نقش مهمی در انعکاس تخلیه ادرار ایفا می‌کنند.

۱۱۴۳- گزینه «۲» قسمت سمپاتیک بخش خودمختار دستگاه عصبی محیطی با افزایش ضربان قلب، توانایی کاهش فاصله بین امواج مختلف در منحنی قلب‌نگاره را دارد. این بخش هم‌چنین با ارسال پیام انقباض به ماهیچه‌های شعاعی عنیبه باعث گشادشدن مردمک می‌شود و از این طریق میزان نور و رویدی به چشم را افزایش می‌دهد.

۱۱۴۴- گزینه «۲» دست فرد با برخورد به جسم داغ، به عقب کشیده می‌شود. مرکز تنظیم این انعکاس نخاع است. همان‌طور که در شکل ۲۰ فصل ۱ یازدهم مشاهده می‌کنید، درون ماده خاکستری نخاع دو نورون رابط با دو نورون حرکتی سیناپس می‌دهند. در این سیناپس‌ها، پتانسیل غشای دو نورون حرکتی تغییر می‌کند اما یکی در جهت تحریک شدن و دیگری در جهت مهارشدن!

○ سیناپس‌های مهاری بین دو نورون حسی باشند. سیناپس بین یک نورون و ماهیچه، یا غیرفعال است و یا از نوع تحریک!

○ در این انعکاس، سیناپس بین نورون حرکتی و ماهیچه دوسر از نوع تحریکی است؛ در حالی که سیناپس بین نورون حرکتی و ماهیچه سه‌سر غیرفعال است و ناقل عصبی ترشح نمی‌شود. هواست به اینم باشه که در سیناپس، بین دو یافته پیش‌سیناپسی و پس‌سیناپسی، فنایی به نام فضای سیناپسی و هود دارد و این یافته‌ها به هم متصل نمی‌شوند.

گزینه (۴): همان‌طور که در شکل مشاهده می‌کنید، پایانه آکسونی نورون حسی موجود در ریشه پشتی، پیام عصبی را وارد ماده خاکستری نخاع می‌کند.

۱۱۴۵- گزینه «۳» بخش خودمختار دستگاه عصبی که کار ماهیچه‌های صاف، ماهیچه قلب و غده‌ها را به صورت ناآگاهانه تنظیم می‌کند، همیشه فعال است. درون کره چشم دو نوع ماهیچه صاف داریم که شامل عنیبه و ماهیچه مژکی است که هر دو ماهیچه تحت تأثیر اعصاب خودمختار منقبض می‌شوند (ماهیچه‌های حرکت‌دهنده چشم که اسکلتی هستند، جزئی از کره چشم محسوب می‌شوند).

۱۱۴۶- ابررسی سایر گیرنده‌ها گزینه (۱): فعالیت انعکاسی ماهیچه‌های اسکلتی بدن به صورت غیرارادی و تحت تأثیر دستگاه عصبی پیکری است. گزینه (۲): دستگاه عصبی روده‌ای، تحرک و ترشح (فعالیت غدد برون‌ریز) را در لوله گوارش تنظیم می‌کند. شبکه‌های عصبی روده‌ای می‌توانند مستقل از دستگاه عصبی خودمختار فعالیت کنند، اما دستگاه عصبی خودمختار با آن‌ها ارتباط دارد و بر عملکرد آن‌ها تأثیر می‌گذارد؛ بنابراین فعالیت غدد برون‌ریز در لوله گوارش به طور مستقیم توسط دستگاه عصبی روده‌ای و به طور غیرمستقیم توسط دستگاه عصبی خودمختار کنترل می‌شود. گزینه (۴): دستگاه عصبی خودمختار از دو بخش سمپاتیک و پاراسمپاتیک تشکیل شده است که این دو بخش معمولن برخلاف یکدیگر کار می‌کنند تا فعالیت‌های حیاتی بدن را در شرایط مختلف، تنظیم کنند.

۱۱۴۶- گزینه «۴» فعالیت‌های انقباضی ماهیچه اسکلتی چه در صورت ارادی بودن و چه در صورت غیرارادی بودن، توسط اعصاب پیکری کنترل می‌شود نه خودمختار! در هنگام انعکاس ماهیچه اسکلتی به صورت غیرارادی منقبض می‌شود؛ اما باز هم تحت تأثیر اعصاب پیکری است.

۱۱۴۷- اپرسی سایر گزینه‌های ۱ گزینه‌های (۱)، (۲) و (۳): در شرایط یک مسابقه ورزشی در بدن یک ورزشکار، بخش سمتیک بر پاراسمپاتیک غلبه می‌کند و بدن را در حالت آماده‌باش نگه می‌دارد و در این حالت با فعالیت مرکز هماهنگ اعصاب خودمختر کنترل کننده قلب در بصل النخاع و پل مغزی و در نزدیکی مرکز تنفس، ضربان قلب، برون‌ده قلبی، فشار خون (انقباض سرخگی) و تعداد تنفس افزایش می‌یابد.

۱۱۴۷- گزینه «۳» موارد «ب»، «ج» و «د» صحیح هستند. در طی انعکاس، انقباض ماهیچه‌های اسکلتی به صورت غیرارادی رخ می‌دهد.

(الف): صدور پیام عصبی در طی انعکاس توسط ساقه مغز (مثل بلع) و یا توسط نخاع (انعکاس عقب کشیدن دست پس از برخورد به جسم داغ) صورت می‌گیرد. (ب): برای هر نوع انقباض، باید نورون حرکتی متصل به ماهیچه، توسط نورون رابط در دستگاه عصبی مرکزی، تحریک شود؛ بنابراین نوعی نورون رابط در این فرایندها دخیل است. (ج): همه یاخته‌های بدن قادر به انجام قندکافت هستند و در طی قندکافت، در عدم حضور اکسیژن، ATP تولید می‌شود. (د): ماهیچه‌های اسکلتی، زردپی و کپسول مفصلی دارای گیرنده‌های حس وضعیت هستند؛ پس در طی انقباض ماهیچه‌های اسکلتی گیرنده‌های حس وضعیت نیز تحریک می‌شوند.

۱۱۴۸- گزینه «۳» نخاع مرکز انعکاس عقب کشیدن دست پس از برخورد به جسم داغ است که توانایی ارسال پیام به ماهیچه‌های اسکلتی را دارد، زیرا خود انعکاس عقب کشیدن دست به وسیله ماهیچه‌های اسکلتی انجام می‌شود. بصل النخاع مرکز انعکاس سرفه است که این مرکز نیز توانایی ارسال پیام به ماهیچه‌های دمی (دیافراگم و بین دندنهای خارجی) را دارد که از ماهیچه‌های اسکلتی هستند.

۱۱۴۹- اپرسی سایر گزینه‌های ۱ (۱): مرکز انعکاس تخلیه ادرار، نخاع است که توانایی تنظیم ضربان قلب و فشار خون را ندارد. اما مرکز انعکاس عطسه بصل النخاع بوده و توانایی تنظیم ضربان قلب و فشار خون را دارد. (۲): مرکز انعکاس تخلیه ادرار با مغز در ارتباط است و این عامل باعث ایجاد توانایی کنترل ارادی تخلیه ادرار می‌شود. مرکز انعکاس بلع نیز توانایی ارسال پیام به بخش‌هایی از مغز را دارد. در هنگام بلع مرکز بلع با ارسال پیامی به مرکز تنفس، باعث قطع تنفس می‌شود. (اصن این گزینه رو چشم بسته هم می‌شد برسی کرد، چرا؟ چون قسمت‌های مختلف دستگاه عصبی مرکزی با هم در ارتباط هستن!) گزینه (۴): مرکز انعکاس عقب کشیدن دست پس از برخورد به جسم داغ در نخاع و مرکز انعکاس سرفه در بصل النخاع قرار دارند که هر دو در سطح پایین‌تری از پل مغزی (مرکز تنظیم ترشح براق) قرار دارند.

۱۱۴۹- گزینه «۴» در بین سیناپس‌های موجود در مسیر انعکاس عقب کشیدن دست، سیناپس بین نورون‌های حرکتی با ماهیچه‌های دوسر و سه‌سر در نخاع قرار ندارد. در سیناپس بین نورون حرکتی و ماهیچه سه‌سر، ناقل عصبی آزاد نمی‌شود و به دلیل عبارت صورت سؤال، باید این سیناپس را نادیده در نظر بگیریم و فقط سیناپس بین نورون حرکتی مربوط به ماهیچه دوسر بازو و یاخته‌های ماهیچه دوسر بازو را در نظر بگیریم. ناقل‌های عصبی که در این سیناپس بین نورون حرکتی مربوط به ماهیچه دوسر بازو و یاخته‌های ماهیچه دوسر بازو آزاد می‌شوند، توسط نورون‌های حرکتی تولید می‌شوند. هسته نورون‌های حرکتی، در بخش خاکستری نخاع (مرکز راهنمایی انعکاس تخلیه ادرار) قرار دارد. بخش خاکستری نخاع، برخلاف بخش سفید آن، فاقد میلین است. دقت داشته باشید که منظور از مرکز تنظیم ژنتیک یک یاخته، همان هسته می‌باشد.

۱۱۵۰- اپرسی سایر گزینه‌های ۱ (۱): سیناپس‌های بین نورون‌های رابط و نورون‌های حرکتی در داخل نخاع قرار دارند. در سیناپس بین نورون‌های رابط و نورون‌های حرکتی، ناقل‌های عصبی توسط نورون‌های رابط آزاد می‌شوند که دارای بیش از یک دندربیت (رشته عصبی نزدیک کننده پیام به جسم یاخته‌ای) می‌باشند. (۲): دقت داشته باشید که گیرنده ناقل‌های عصبی در سطح یاخته پس سیناپسی قرار دارد، به درون آن! گزینه (۳): دقت داشته باشید که سیناپس‌های بین نورون‌های رابط منجر به تغییر فعالیت نورون‌های رابط می‌شوند. نورون‌های رابط، تنها یک آکسون دارند.

۱۱۵۰- گزینه «۲» در انعکاس عقب کشیدن دست، آسه نورون حرکتی با ماهیچه دوسر ارتباط مستقیم دارد. آسه نورون حرکتی دارای غلاف میلین است و پیام عصبی را به صورت جهشی از نخاع تا انتهای خود هدایت می‌کند. همان‌طور که می‌دانید، مغز و نخاع از دو بخش ماده خاکستری و ماده سفید تشکیل شده‌اند (شکل ۱۲ کتاب درسی رو ببینید). بخش خاکستری، حاوی جسم یاخته‌ای نورون‌ها و رشته‌های عصبی بدون میلین و بخش سفید، حاوی اجتماع رشته‌های میلین دارد. است. در نخاع (برعکس مغز)، ماده سفید در اطراف ماده خاکستری قرار دارد و آن را احاطه کرده است.

۱۱۵۱- اپرسی سایر گزینه‌های ۱ (۱): همان‌طور که گفتیم، نورون حرکتی متصل به ماهیچه سه‌سر، مهار می‌شود و هدایت پیام عصبی ندارد! گزینه (۳): ریشه پشتی نخاع حاوی نورون حسی است و آسه نورون حرکتی در ریشه شکمی نخاع قرار می‌گیرد. گزینه (۴): همان‌طور که ۱۱ بار گفتیم، نورون حرکتی ماهیچه سه‌سر بازو مهار شده و ناقل عصبی ترشح نمی‌کند.

۱۱۵۱- گزینه «۲» انعکاس‌ها پاسخ‌های سریعی هستند و ارسال سریع پیام‌های عصبی به کمک رشته‌های عصبی میلین دار صورت می‌گیرد و تولید میلین هم توسط یاخته‌های پشتیبان صورت می‌گیرد؛ پس وجود یاخته پشتیبان برای بروز پاسخ سریع، نقش مؤثری دارد.

۱۱۵۲- اپرسی سایر گزینه‌های ۱ (۱): بروز انعکاس نیازی به یادگیری و تجربه ندارد. گزینه (۳): در ایجاد انعکاس ماهیچه‌های اسکلتی، دستگاه عصبی پیکری دخالت دارد. گزینه (۴): مرکز اصلی پردازش اطلاعات حسی بدن، مخ است، در حالی که انعکاس یک فرایند غیرارادی و مستقل از مخ است.

۱۱۵۲- گزینه «۱» فقط مورد «د» درست است. طراح کنکور می‌دونه که نورون‌های رابط بر دو نوع هستند: بعضی به طور کامل در ماده خاکستری واقع شده‌اند و فاقد میلین هستند. بعضی دیگر، بخشی در ماده خاکستری و بخشی از آن‌ها در ماده سفید قرار دارند، یعنی میلین دار هستند و نقش رابط بین مغز و نخاع رو ایفا می‌کنند. (الف): نورون‌های رابط با نورون‌های حسی و حرکتی در ارتباط‌اند. (ب): نورون‌های رابط با نورون‌های حسی و حرکتی در ارتباط‌اند. (ج): نورون‌های رابطی که در ماده خاکستری قرار دارند، فاقد میلین هستند. (علت خاکستری دیده شدن این بخش‌ها، عدم وجود میلین هست!) (د): نورون‌های رابط در تحریک و مهار نورون‌های حرکتی دیگر دخالت دارند و مهار و تحریک نورون‌ها با جایه‌جایی بون‌ها در دو سوی غشای آن‌ها امکان‌پذیر است.

۱۱۵۳- گزینه «۳» در انعکاس عقب‌کشیدن دست، نخاع دستوراتی را برای ماهیچه‌های دست ارسال می‌کند که موجب بروز حرکتی سریع و غیرارادی شود. همان‌طور که می‌دانید نخاع در مجاورت بصل النخاع قرار دارد که مسؤول تنظیم فشار خون و ضربان قلب است. گزینه‌های (۱)، (۲) و (۴)، هم به ترتیب نشان‌دهنده پل مغزی، تalamوس و مخچه هستند.

۱۱۵۴- گزینه «۳» در میان اسفنکترهای لوله گوارش، اسفنکتر خارجی مخرج از نوع مخطط می‌باشد و تحت تأثیر دستگاه عصبی پیکری قرار می‌گیرد و البته اسفنکترهای لوله گوارش تحت تأثیر شبکه عصبی روده‌ای نیز می‌باشند.

۱۱۵۵- گزینه «۱» گروهی از اسفنکترهای لوله گوارش دارای ماهیچه صاف هستند که تک‌هسته‌ای‌اند. گزینه (۲): اسفنکترهای لوله گوارش به هنگام عبور مواد غذایی و یا حتی به هنگام استفراغ و خروج باد گلو، باز می‌شوند. گزینه (۴): به هنگام استفراغ، گروهی از بندارهای مانند پیلور و بنداره مری باید باز شوند تا مواد به سرعت به سمت دهان برگردند.

۱۱۵۶- گزینه «۴» همه موارد عبارت را به درستی کامل می‌کنند.
 (الف): بخش خودمختار دستگاه عصبی بر فعالیت غدد (درون‌ریز و بروون‌ریز) مؤثر است. بخش مرکزی غده فوق کلیه تحت تأثیر اعصاب هم‌حس قرار دارد و هنگام فعال شدن دستگاه هم‌حس، بخش مرکزی فوق کلیه، ابی‌نفرین و نورابی‌نفرین ترشح می‌کنند! (ب): حرکات کرمی دیواره میزانی، در نتیجه انقباضات ماهیچه صاف دیواره آن است و انقباض ماهیچه صاف توسط بخش خودمختار دستگاه عصبی، کنترل می‌شود (زیست دهم - فصل ۵). (ج): درون کره چشم انسان دو ماهیچه صاف عنبیه و جسم مژگانی وجود دارد که هر دو توسط اعصاب خودمختار عصبدهی می‌شوند (زیست یازدهم - فصل ۲). (د): اعصاب خودمختار با تأثیر بر شبکه هادی قلب، تعداد ضربان قلب را تنظیم می‌کند. تحریک اعصاب هم‌حس فعالیت قلب را افزایش می‌دهد و تحریک اعصاب پاده‌هم‌حس فعالیت قلب را کاهش می‌دهد (زیست دهم - فصل ۱۳).

بافت‌های هدف بخش اعصاب خودمختار			
تحریک پاده‌هم‌حس	تحریک هم‌حس	مثال	بافت هدف
تحریک ترشح	کاهش ترشح	بزاقی	غده‌ها
تحریک ترشح	کاهش ترشح	معده	
جلوگیری از آزادشدن گلوکر	تحریک آزادشدن گلوکر	کبد	
کاهش انقباض	افزایش انقباض	اسفنکتر	
افزایش فعالیت	کاهش انقباض	ماهیچه‌های دیواره	
تنگ کردن	گشاد کردن	مردمک چشم	
—	استراحت	مثانه	له گوارش
استراحت	انقباض	اسفنکتر (بنداره)	
کاهش سرعت	افزایش سرعت و افزایش انقباض	ماهیچه قلب	
تنگ کردن نایزه‌ها و نایزک‌ها	گشاد کردن نایزه‌ها و نایزک‌ها	شش‌ها	
—	گشاد کردن	ماهیچه‌ها	
—	انقباض	پوست	
گشاد کردن	انقباض	اندام‌های داخلی	رگ‌های خونی

۱۱۵۷- گزینه «۲» دستگاه عصبی خودمختار حاوی نورون‌های حرکتی است و نورون‌های حرکتی نیز دارای رشته‌های آسه و دارینه هستند که هر دو نوع رشته عصبی، تحت شرایطی، پتانسیل غشای خود را تغییر می‌دهند.

۱۱۵۸- گزینه «۱» گزینه (۱): هم‌حس برخلاف پاده‌هم‌حس بدن را در حالت آماده‌باش نگه می‌دارد. گزینه (۳): دارینه نورون‌های حرکتی برخلاف آسه آن‌ها، فاقد میلین هستند. گزینه (۴): دارینه پیام عصبی را به جسم یاخته‌ای وارد می‌کند.

۱۱۵۹- گزینه «۳» دستگاه عصبی شامل نورون‌های حرکتی است و نورون‌های حرکتی نیز شامل دندربیت، آکسون و جسم یاخته‌ای هستند که آکسون‌ها، پیام عصبی را از جسم یاخته‌ای تا انتهای خود هدایت می‌کنند.

۱- ابررسی سایر گزینه‌های گزینه (۱): دستیاری به پتانسیل آرامش، بعد از پتانسیل عمل، ناشی از فعالیت کانال‌های دریچه‌دار پتانسیمی است و پمپ سدیم - پتانسیم، فقط غلظت یون‌ها را به حالت اولیه بازمی‌گرداند. **گزینه (۲):** ارسال اطلاعات حسی به دستگاه عصبی مرکزی توسط بخش حسی دستگاه عصبی صورت می‌گیرد. **گزینه (۴):** ساخت میلین توسط یاخته‌های غیرعصبی صورت می‌گیرد.

۱۱۵۹- گزینه «۳» موارد «الف»، «ج» و «د» درست هستند. در بافت عصبی مخچه، یاخته‌های پشتیبان همان یاخته‌های غیرعصبی هستند.

(الف): تمامی یاخته‌های پیکری هسته‌دار بدن انسان، دارای ژنگان مشابهی هستند. (ب): در هر یک از یاخته‌های پشتیبان، ژن‌های مختلفی بیان می‌شود، به عنوان مثال در یاخته‌های پشتیبانی که در ساخت غلاف میلین شرکت می‌کنند، ژن‌های رمزکننده پروتئین‌های این غلاف بیان می‌شود؛ اما در یاخته‌های پشتیبانی که این وظیفه را ندارند، این ژن‌ها بیان نمی‌شوند. (ج): همه یاخته‌های زنده در حفظ هم‌ایستایی نقش دارند. (د): دستگاه عصبی مرکزی، حاوی مویرگ‌های خونی پیوسته است.

۱۱۶۰- گزینه «۲» نورون‌های رابط میان نورون‌های حسی و حرکتی ارتباط برقرار می‌کنند. این نورون‌ها می‌توانند تحت تأثیر ناقلين عصبی مترشحه از نورون‌های حسی قرار گیرند. باید توجه داشته باشید که هر نوع ناقل عصبی باعث تغییر اختلاف پتانسیل غشا در یاخته پس‌همایه‌ای خود می‌شود.

۱- ابررسی سایر گزینه‌های گزینه (۱): نورون‌های رابط علاوه بر تحریک یاخته پس‌همایه‌ای خود، می‌توانند با ترشح ناقلين عصبی مهاری باعث مهار فعالیت یاخته پس‌همایه‌ای شوند؛ مانند فعالیت نورون رابط مرتبط با نورون حرکتی ماهیچه سهسر بازو در هنگام عقب‌کشیدن دست! **گزینه (۳):** ژنگان به کل ماده و راثتی یک یاخته گفته می‌شود که شامل دو بخش سیتوپلاسمی و هسته‌ای می‌شود. نورون‌ها، ماده و راثتی هسته‌ای خود را درون هسته و ماده و راثتی سیتوپلاسمی خود را درون راکیزه‌های خود ذخیره می‌کنند؛ پس می‌توان گفت نورون‌ها ژنگان خود را درون دو نوع اندامک با دو لایه غشایی ذخیره می‌کنند. **گزینه (۴):** توجه داشته باشید که نورون تنها یک آسه دارد نه آسه‌ها!

۱۱۶۱- گزینه «۳» در مسیر این انعکاس، نورون‌های رابط و نورون حرکتی ماهیچه دوسر بازو، ناقلين عصبی خود را در بخش خاکستری نخاع تولید می‌کنند؛ زیرا ناقلين عصبی در جسم یاخته‌ای نورون‌ها تولید شده و جسم یاخته‌ای این نورون‌ها نیز در بخش خاکستری نخاع قرار دارد. تمامی این نورون‌ها دارای چندین دارینه هستند که طول آن‌ها نسبت به طول آسه خود کوتاه‌تر است.

۱- ابررسی سایر گزینه‌های گزینه (۱): در این مسیر، نورون حسی، نورون رابط مرتبط با نورون حرکتی ماهیچه دوسر بازو و خود نورون حرکتی ماهیچه دوسر بازو باعث تحریک یاخته پس‌همایه‌ای خود می‌شوند، اما نورون حرکتی ماهیچه دوسر بازو ناقلين عصبی خود را در خارج از بخش خاکستری نخاع و در نزدیکی ماهیچه‌ها ترشح می‌کند. **گزینه (۲):** در این مسیر، نورون حسی پیام عصبی را به سمت نخاع هدایت می‌کند. نورون حسی در تشکیل دو همایه با یک نوع نورون (یعنی نورون‌های رابط) شرکت می‌کند. **گزینه (۴):** همه نورون‌ها در بین ژن‌های پروتئین سازنده غلاف میلین ناتوان هستند، اما نورون‌های حسی و حرکتی، به علت وجود غلاف میلین در قسمت‌هایی از خود هدایت جهشی پیام‌های عصبی را دارند.

۱۱۶۲- گزینه «۲» رابطه‌ای سفیدرنگ به نام رابط پینه‌ای و سه‌گوش از رشته‌های عصبی‌اند. رشته‌های عصبی فاقد هسته و اندامک‌های مرتبط با آن همانند شبکه آندوبلاسمی و دستگاه گلزی هستند؛ زیرا این اندامک‌ها در جسم یاخته‌ای قرار دارند، اما رشته‌های عصبی، می‌توانند حاوی راکیزه بوده تا با تولید مولکول‌های ATP، انرژی لازم برای فعالیت‌های تمامی قسمت‌های یک یاخته عصبی را فراهم کنند. در راکیزه‌ها و به هنگام تنفس یاخته‌ای، هم‌زمان با اکسیداسیون مولکول‌های پیرووات، مولکول‌های NADH تولید می‌شوند.

۱- ابررسی سایر گزینه‌های گزینه (۱): عمل رونویسی از ژن رمزکننده پروتئین‌های کانالی موجود در غشای اصلی یاخته، درون هسته موجود در جسم یاخته‌ای صورت می‌گیرد؛ نه درون رشته‌های عصبی! **گزینه (۳):** ناقلين عصبی پس از تولید و فعال شدن درون شبکه آندوبلاسمی و دستگاه گلزی، توسط ریزکیسه‌های غشایی از دستگاه گلزی خارج می‌شوند که این اتفاق درون جسم یاخته‌ای رخ می‌دهد. **گزینه (۴):** عمل رونویسی (فعالیت رانبیسپارازها) درون هسته و بنابراین درون جسم یاخته‌ای انجام می‌گیرد.

۱۱۶۳- گزینه «۳» بخش هم‌حس، باعث افزایش خون‌رسانی و هم‌چنین اکسیژن‌رسانی به ماهیچه‌های اسکلتی می‌شود. افزایش میزان اکسیژن‌رسانی به این یاخته‌ها، می‌تواند منجر به کاهش تنفس بی‌هوایی این یاخته‌ها شده و میزان تولید مولکول‌های لاکتیک اسید در این یاخته‌ها کاهش می‌یابد.

۱- ابررسی سایر گزینه‌های گزینه (۱): دیواره مویرگ‌ها، فاقد بافت ماهیچه‌ای بوده و توسط بخش پادهم‌حس عصب‌دهی نمی‌شود. **گزینه (۲):** اعصاب هم‌حس تعداد ضربان قلب را افزایش می‌دهد. برای آن که تعداد ضربان قلب در یک دقیقه افزایش یابد، باید مدت زمان هر دوره کاری قلب کاهش یابد؛ نه افزایش! **گزینه (۴):** بندارهای لوله‌گوارش به طور معمول در انقباض‌اند. اعصاب پادهم‌حس، می‌توانند به واسطه شبکه عصبی روده‌ای موقعی این بنداره‌ها را به استراحت دربیاورند (و از کلسیم سیتوپلاسم آن‌ها بکاهند)، ولی قطعن موجب انقباض این بنداره‌ها نخواهند شد.

۲۶۹۰- گزینه «۳» در حضور مالتوز در محیط، پروتئین فعال کننده به جایگاه خود در دنا متصل می‌شود و پس از اتصال، به رنابسپاراز کمک می‌کند تا به راهانداز متصل شود و رونویسی را شروع کند. همان‌طور که در شکل ۱۷ مشاهده می‌کنید، راهانداز بین جایگاه اتصال فعال کننده و زن‌ها قرار گرفته است.

- ترتیب مراحل زمانی در تنظیم مثبت رونویسی ژن‌های مربوط به تجزیه مالتوز در باکتری اشرشیاکلای: ورود مالتوز به باکتری (عبور مالتوز از غشای باکتری) ← اتصال مالتوز به پروتئین فعال کننده ← اتصال پروتئین فعال کننده به جایگاه خود در دنا ← اتصال رنابسیپاراز به راهانداز ← انجام رونویسی توسط رنابسیپاراز

۳- بررسی سایر گزینه ها - گزینه (۱): ابتداء مالتوز به سیتوپلاسم باکتری وارد شده و به فعال کننده متصل می شود. / گزینه (۲): در حضور قند مالتوز، انواعی از پروتئین به نام فعال کننده وجود دارند که به توالی های خاصی از دنا متصل می شوند. به این توالی ها جایگاه اتصال فعال کننده می گویند. طبق تکثیر بالا، این گزینه سومین اختلاف است. / گزینه (۴): در پروکاریوت ها، یک نوع رنបسپاراز وظیفه ساخت انواع رنا بر عهده دارد.

۲۶۹۱-۵-گزینه ۱ هم در یوکاریوت‌ها و در هم در پروکاریوت‌ها اتصال پروتئین‌هایی به توالی‌های ویژه‌ای در دنا می‌تواند رونویسی زن‌ها را تسهیل نماید، به این صورت: در یوکاریوت‌ها ← اتصال عوامل رونویسی به راماندار و افزاینده. در پروکاریوت‌ها ← اتصال پروتئین فعال کننده به جایگاه ویژه خود در دنا. در مرحله طویل‌شدن ترجمه در همه جانداران، ممکن است راه‌های ناقل مختلفی وارد جایگاه A راتن شوند ولی فقط رثای که مکمل رمزه جایگاه A است، استقرار پیدا می‌کند.

عوامل رونویسی توسط ریبوزوم‌های آزاد در سیتوپلاسم تولید می‌شوند و با عبور از منافذ غشای هسته، وارد آن شده و رونویسی ژن‌ها را تحت نائب قارم دهد.

گزینه (۳): در یوکاریوت‌ها یک زن، راهانداز ویژه خود را دارد و به صورت مستقل رونویسی می‌شود. ولی در پروکاریوت‌ها، چند زن مجاور می‌توانند دارای یک راهانداز مشترک باشند و با هم رونویسی شوند. در نتیجه در پروکاریوت‌ها، رونوشت چند زن می‌تواند در یک رنای پیک قرار گیرد. گزینه (۴): در پروکاریوت‌ها رنابسپاراز می‌تواند به تنهایی راهانداز را شناسایی کند (مثلث در تنظیم منفی رونویسی)، اما در یوکاریوت‌ها رنابسپاراز نمی‌تواند به تنهایی راهانداز را شناسایی کند و برای بوسیله آن نام مند بود-تیپ‌های، به نام عاماً، رونویسی، هستند.

ترکیب با فصل ۶ زیست یازدهم: تعداد کروموزوم‌های جانداران مختلف (به جز باکتری‌ها) از ۲ تا بیش از ۱۰۰۰ عدد متغیر است. پس هر وقت عنوان شود تغییر در میزان فشردگی فامتن‌ها، منظور جاندار یوکاریوت است.

<p>تنظیم بیان زن می‌تواند در مراحل متعددی انجام شود + پیچیده‌تر از پروکاریوت‌هاست.</p>
<p>مانند پروکاریوت‌ها، رونویسی با پیوستن رنابسپاراز به راه انداز آغاز می‌شود.</p>
<p>رنابسپاراز نمی‌تواند به تنها‌ی راهانداز را شناسایی کند ← برای پیوستن به آن نیازمند عوامل رونویسی (نوعی پروتئین) است.</p>
<p>گروهی از این پروتئین‌ها با اتصال به نواحی خاصی از راهانداز ← رنابسپاراز را به محل راهانداز هدایت می‌کند ← چون تمایل پیوستن این پروتئین‌ها به راهانداز در اثر عواملی تغییر می‌کنند ← مقدار رونویسی زن آن هم تغییر می‌کند.</p>

تغییرات پارامتر و نتایج آن	پس از رونویسی	راهانداز (و به توالی افزاینده)	اتصال عوامل رونویسی
با پیوستن گروهی از عوامل رونویسی به توالی افزاینده و با ایجاد خمیدگی در دنا، عوامل رونویسی در کنار هم قرار می‌گیرند ← کنار هم قرارگیری این عوامل، سرعت رونویسی را افزایش می‌دهد. ایجاد خمیدگی در دنا همواره صورت نمی‌گیرد. توالی افزاینده ممکن است در فاصله دوری از ژن قرار داشته باشد.			
اتصال بعضی رناهای کوچک مکمل به رنای پیک.			
باتصال این رناهای کارناتن جلوگیری می‌شود، در نتیجه عمل ترجمه متوقف و رنای ساخته شده پس از مدتی تجزیه می‌شود. رنای پیکی که درون هسته ایجاد می‌شود، بلافاصله پس از تولید یا خارج شدن از آن، ترجمه نمی‌شود.			
تنظيم طول عمر رنای پیک			
افزایش طول عمر رنای پیک موجب افزایش محصول می‌شود و بالعکس. تغییر در طول عمر رنای پیک در یوکاریوت‌ها و پروکاریوت‌ها صورت می‌گیرد.			
به طور معمول بخش‌های فشرده فامتن کمتر در دسترس رنابسپارازها قرار می‌گیرند ← بنابراین یاخته می‌تواند با تغییر در میزان فشردگی فامتن در بخش‌های خاصی، دسترسی رنابسپاراز را به ژن مورد نظر تنظیم کند.	در سطح فامتنی (قبل از رونویسی)		

عوامل رونویسی، پروتئین‌هایی هستند که در ریبوزوم‌های آزاد در سیتوپلاسم تولید و با عبور از منافذ غشای هسته وارد آن می‌شوند.

عوامل رونویسی انواع مختلفی دارند و به بخش‌هایی از دنا متصل می‌شوند که رونویسی نمی‌شوند.

با توجه به شکل کتاب، اندازه عوامل رونویسی که به راهانداز و افزاینده متصل می‌شوند، برابر نیست و عوامل رونویسی متصل به افزاینده، بزرگ‌تر است.

توالی نوکلئوتیدی افزاینده کوتاه‌تر از توالی نوکلئوتیدی راهانداز است.

جهش صورت گرفته در افزاینده بر روی توالی پروتئین اثری ندارد (مثل جهش جانشینی خاموش / جهش در توالی اینترون) اما بر مقدار محصول ژن مؤثر است.

افزایش طول عمر رنای پیک حاوی اطلاعات لازم برای تولید پروتئین در یاخته می‌تواند به دلایل زیر باشد:

❶ افزایش طول عمر رنای پیک حاوی اطلاعات لازم برای تولید پروتئین ❷ قوی‌بودن راهانداز مربوط به ژن سازنده پروتئین ❸ فشردگی کمتر کروموزوم.

در برآر ژن‌های مربوط به تجزیه لاکتوز و مالتوز:

مهارکننده از اپراتور جدا می‌شود، نه راهانداز!

لاکتوز به مهارکننده متصل می‌شود؛ نه اپراتور!

مالتوز به فعال‌کننده متصل می‌شود؛ نه جایگاه اتصال فعل کننده!

جایگاه اتصال فعل کننده قبل از راهانداز قرار دارد؛ در حالی که اپراتور بعد از راهانداز قرار دارد.

در باکتری‌ها هر ژن لزومن دارای راهانداز اختصاصی نیست؛ بلکه چند ژن با هم می‌توانند فقط یک راهانداز داشته باشند.

در برآر ژن‌های مربوط به تجزیه لاکتوز و مالتوز در اشرشیاکلای، جایگاه آغاز رونویسی در ژن اول و جایگاه پایان رونویسی در ژن سوم قرار دارد.

پس ژن میانی، فاقد جایگاه آغاز و پایان رونویسی است.

تولید مهارکننده و فعل کننده ربطی به حضور یا عدم حضور لاکتوز و مالتوز ندارد و این دو پروتئین، همواره می‌توانند تولید شوند.

در یوکاریوت‌ها رنابسپاراز نمی‌تواند به تنهایی راهانداز را شناسایی کند و برای پیوستن به آن نیازمند پروتئین‌هایی به نام عوامل رونویسی هستند. گروهی از این پروتئین‌ها با اتصال به نواحی خاصی از راهانداز، رنابسپاراز را به محل راهانداز هدایت می‌کنند. همان‌طور که بارها عنوان کرده بودیم و آخرش نکته تست کنکور شد: راهانداز جزء ژن محسوب نمی‌شود.

۱- ابررسی سایر گزینه‌ها ۲- گزینه «۴» در یوکاریوت‌ها رنابسپاراز نمی‌تواند به تنهایی راهانداز را شناسایی کند و برای پیوستن به آن نیازمند پروتئین‌هایی به نام عوامل رونویسی هستند. گروهی از این پروتئین‌ها با اتصال به نواحی خاصی از راهانداز، رنابسپاراز را به محل راهانداز هدایت می‌کنند. همان‌طور که بارها عنوان کرده بودیم و آخرش نکته تست کنکور شد: راهانداز جزء ژن محسوب نمی‌شود.

۱- ابررسی سایر گزینه‌ها ۲- گزینه «۱»: تنظیم بیان ژن در یوکاریوت‌ها پیچیده‌تر از یوکاریوت‌ها است و می‌تواند در مراحل بیشتری انجام شود. در یاخته‌های یوکاریوتی، بیشتر ژن‌ها در هسته و برخی در راکیزه و دیسه‌ها قرار دارند. در هر یک این محل‌ها، یاخته می‌تواند بر بیان ژن نظارت داشته باشد؛ بنابراین تنظیم بیان ژن می‌تواند در مراحل متعددی انجام شود.

در واقع تنظیم بیان ژن در یوکاریوت‌ها در ۶ سطح دیده می‌شود:

۱- پیش از رونویسی (از طریق تغییر در فشردگی فامتن) ۲- در سطح رونویسی (به کمک عوامل رونویسی) ۳- بعد از رونویسی و قبل از خروج رنا از هسته ۴- بعد از خروج از هسته و قبل از شروع ترجمه ۵- در سطح بعد از ترجمه ۶- در سطح فامتنی

گزینهٔ (۲): همان‌طور که در شکل ۱۶ مشاهده می‌کنید، در باکتری اشرشیاکلای، چند زن به صورت هم‌زمان رونویسی شده و یک رنای پیک ایجاد می‌شود که به تعداد زن‌های رونویسی شده دارای رمزه آغاز و پایان است. گزینهٔ (۳): تنظیم بیان زن در پروکاریوت‌ها می‌تواند در هر یک از مراحل ساخت رنا و پروتئین تأثیر بگذارد ولی به طور معمول تنظیم بیان زن در مرحلهٔ رونویسی انجام می‌شود. در مواردی هم ممکن است یاخته با تغییر در پایداری (طول عمر) رنا یا پروتئین، فعالیت آن را تنظیم کند.

۲۶۹۳ - گزینهٔ ۳ رنای پیک تولیدشده از روی سه زن مربوط به تجزیهٔ لاکتوز (قند شیر) حاوی اطلاعات سه آنزیم پروتئینی است؛ بنابراین، حاوی سه کدون آغاز و سه کدون پایان است. خیلی دقت کنید که جایگاه آغاز رونویسی روی زن قرار دارد، نه RNA!

نکته: رنابسپاراز از روی زن‌ها عبور می‌کند.

۲۶۹۴ - گزینهٔ ۴ در صورتی که لاکتوز به مهارکننده متصل نشود، مهارکننده به اپراتور متصل می‌شود. اپراتور مجاور راهانداز قرار دارد.

۲۶۹۵ - ابررسی سایر گزینه‌های گزینهٔ (۱): رنابسپاراز هم در غیاب لاکتوز می‌تواند به راهانداز اتصال یابد. جوشاندن آن هم ارتاطی با اپراتور و لاکتوز ندارد!! گزینهٔ (۲): پیوستن (نه عدم پیوستن) مهارکننده به اپراتور سبب توقف تولید آنزیم‌های تجزیه‌کننده لاکتوز می‌شود. گزینهٔ (۳): اصلن لاکتوز و اپراتور به هم متصل نمی‌شون!!

۲۶۹۵ - گزینهٔ ۴ چه در حضور لاکتوز و چه در غیاب لاکتوز، زن سازنده مهارکننده بیان می‌شود.

۲۶۹۶ - ابررسی سایر گزینه‌های گزینهٔ (۱): لاکتوز سبب تغییر شکل مهارکننده (نه رنابسپاراز) می‌شود. گزینهٔ (۲): گفتیم که چه در حضور لاکتوز و چه در غیاب لاکتوز، زن سازنده مهارکننده بیان می‌شود. گزینهٔ (۳): اپراتور رونویسی نمی‌شود.

۲۶۹۷ - ابررسی سایر گزینه‌های گزینهٔ (۱): اتصال مهارکننده به اپراتور سبب توقف رونویسی از زن‌های مربوط به تجزیهٔ لاکتوز می‌شود.

۲۶۹۷ - گزینهٔ ۴ با جوشاندن مهارکننده از اپراتور، رنابسپاراز پس از عبور از اپراتور، از زن‌های مربوط به تجزیهٔ لاکتوز رونویسی می‌کند.

۲۶۹۸ - ابررسی سایر گزینه‌های گزینهٔ (۱): مهارکننده به زن متصل و از زن هم جدا نمی‌شود. گزینهٔ (۲) و (۳): لاکتوز به رنابسپاراز هم جدا نمی‌شود. مجموعهٔ فعل کننده - مالتوز (پروتئین - دی‌ساقارید) به شناسایی راهانداز توسط رنابسپاراز کمک می‌کند.

۲۶۹۸ - گزینهٔ ۱ مالتوز (پروتئین - دی‌ساقارید) به شناسایی راهانداز توسط رنابسپاراز کمک می‌کند. گزینهٔ (۲): رنابسپاراز به مالتوز متصل نمی‌شود. گزینهٔ (۳): راهانداز بخشی از زن محسوب نمی‌شود و بنابراین، رونویسی هم نمی‌شود.

۲۶۹۹ - گزینهٔ ۲ علاوه بر مولکول‌های قندی، نوکلئیک اسیدها هم در ساختار خود قند (ریبوز یا دئوکسی‌ریبوز) دارند. پس بخش‌های C، E و D در ساختار خود واحد کربوهیدراتی دارند.

۲۷۰۰ - گزینهٔ ۳ اتصال مجموعهٔ فعل کننده - مالتوز به تجزیهٔ مالتوز صورت می‌گیرد. حین رونویسی، دو رشتهٔ DNA از هم جدا می‌شود.

۲۷۰۱ - گزینهٔ ۳ همان‌طور که در شکل ۱۸ و ۱۹ کتاب درسی می‌بینید، اتصال عوامل رونویسی به راهانداز، زودتر از اتصال عوامل رونویسی به افزایندهٔ صورت می‌گیرد.

نکته: راهانداز همانند افزایندهٔ جزء توالی بین ژنی محسوب می‌شوند.

۲۷۰۲ - ابررسی سایر گزینه‌های گزینهٔ (۱): توالی افزایندهٔ رونویسی نمی‌شود. گزینهٔ (۲): بخش ۲ عوامل رونویسی متصل به افزایندهٔ را نشان می‌دهد؛ این عوامل رونویسی به راهانداز متصل نمی‌شوند. گزینهٔ (۴): عوامل رونویسی به ژن متصل نمی‌شوند؛ راهانداز جزء توالی بین ژنی محسوب می‌شود.

۲۷۰۲ - گزینهٔ ۲ راهانداز در باکتری‌ها می‌تواند رونویسی چندین زن مجاور هم را کنترل کند (مثل زن‌های مؤثر در تجزیهٔ لاکتوز و مالتوز).

۲۷۰۳ - ابررسی سایر گزینه‌های گزینهٔ (۱): دقت کنید که رنابسپاراز ابتدا به راهانداز متصل شده و سپس بر روی زن حرکت می‌کند. گزینهٔ (۳): ریزوبیوم که هسته ندارد!! گزینهٔ (۴): در تنظیم منفی رونویسی، رنابسپاراز به تنها یک راهانداز را شناسایی می‌کند؛ اما در تنظیم مثبت رونویسی، رنابسپاراز به کمک عوامل دیگری آن را شناسایی می‌کند.

۲۷۰۳ - گزینهٔ ۳ در باکتری‌ها در تنظیم منفی رونویسی، رنابسپاراز به تنها یک راهانداز را شناسایی می‌کند؛ اما در تنظیم مثبت رونویسی، رنابسپاراز به کمک عوامل دیگری آن را شناسایی می‌کند. در یوکاریوت‌ها همواره رنابسپاراز به کمک عوامل رونویسی راهانداز را شناسایی می‌کند. همان‌طور که در شکل ۱۶ مشاهده می‌کنید، بین راهانداز و زن (بخش رونویسی‌شونده)، توالی بین ژنی دیگری هم وجود دارد (اپراتور) که رنابسپاراز پس از عبور از آن و راهانداز، رونویسی را آغاز می‌کند.

۲۷۰۴ - ابررسی سایر گزینه‌های گزینهٔ (۱): در باکتری هسته وجود ندارد. گزینهٔ (۲): در باکتری افزایندهٔ وجود ندارد و بنابراین، حلقه ایجاد نمی‌شود. گزینهٔ (۴): نه در تنظیم منفی و نه در تنظیم مثبت، رنابسپاراز به دی‌ساقارید متصل نمی‌شود. (شکل‌های ۱۶ و ۱۷)

۲۷۰۴ - گزینهٔ ۳ در باکتری‌ها در تنظیم منفی رونویسی، رنابسپاراز به تنها یک راهانداز را شناسایی می‌کند؛ اما در تنظیم مثبت رونویسی، رنابسپاراز به کمک عوامل دیگری آن را شناسایی می‌کند. در یوکاریوت‌ها همواره رنابسپاراز به کمک عوامل رونویسی راهانداز را شناسایی می‌کند. پس هم در یوکاریوت‌ها و هم در بروکاریوت‌ها، رنابسپاراز (RNA پلی‌مراز) می‌تواند با اتصال به عوامل کمکی راهانداز را شناسایی کند.

۲۷۰۵ - ابررسی سایر گزینه‌های گزینهٔ (۱): باکتری‌ها و مخمرها دنای کمکی (پل‌زمید) دارند. گزینهٔ (۲): باکتری‌ها، دنای را در مادهٔ زمینه‌ای سیتوپلاسم، ذخیره می‌کنند. گزینهٔ (۴): فقط یوکاریوت‌ها در مراحل مختلف رشد و نمو، تعداد جایگاه آغاز همانندسازی مختلفی ایجاد می‌کنند.

۲۷۰۵- گزینه «۲» در باکتری‌ها تنظیم بیان رن به زمان کمتری نیاز دارد. در باکتری‌ها برخی رناهای پیک مثل رنای پیک تولیدشده از روی رن‌های مؤثر در تجزیه مالتوز و لاکتوز، حاوی اطلاعات چندین رن مجاور هم هستند.

۱- ابررسی سایر گزینه ها: گزینه (۱): در باکتری ها یا ژن یک جایگاه آغاز رونویسی دارد، یا کلن ندارد (مثل ژن دوم و سوم در ژن های مؤثر در تجزیه مالتوز و لاكتوز). گزینه (۳): ژن بخشی است که رونویسی می شود. به منظور رونویسی، فقط رنابسپاراز در تماس با ژن قرار می گیرد. گزینه (۴): در باکتری ها فقط یک نوع ناسپاراز وجود دارد.

۲۷۰۶- گزینه «۲

(الف): دقّت کنید که گروهی از یاخته‌های گیاهی کلروپلاست‌دار و گروهی دیگر فاقد کلروپلاست هستند؛ پس در بعضی زن‌ها تفاوت دارند. (ب): گوچه قرمز در غلب پستانداران و یاخته آوند آپکشی در گیاهان، هسته و بنابراین ماده وراثتی ندارند. (ج): تنظیم بیان زن، فرایندی بسیار دقیق و پیچیده است؛ یعنی به صورت کنترل شده و غیرتصادفی است. (د): عواملی متعددی ممکن است بر تنظیم بیان زن اثر بگذارند. برای مثال، نور (که نوعی عامل محیطی است) می‌تواند سبب فعال شدن زن آنژرمی شود که در فتوستنت نقش دارد. در نبود نور این زن بیان نمی‌شود.

در باخته‌های یوکاریوتی تنظیم بیان ژن، به طور معمول در مرحله رونویسی و بتاراین، به کمک عوامل رونویسی صورت می‌گیرد.

گزینه (۱): گروهی از ژن‌ها در همه این یاخته‌ها بیان می‌شوند؛ مثل ژن‌های رنابسپاراز، رنای راتانی و آنزیم‌های تنفس یاخته‌ای.
گزینه (۲): مقدار، بازه و زمان استفاده از ژن در یاخته‌های مختلف یک جاندار ممکن است فرق داشته باشد و حتی در یک یاخته هم بسته به نیاز متفاوت باشد.
گزینه (۳): تنظیم بیان ژن تحت تأثیر عوامل محیطی (مثل میزان نور و اکسیژن) و درونی (مثل رنابسپاراز) جاندار صورت می‌گیرد.

۲۷۰۸-۱) «گزینه ای» از تقسیم مریستم‌های رأسی، هر سه نوع بافت اصلی گیاه ایجاد می‌شود. دقت کنید که گروهی از یاخته‌های گیاهی کلروپلاستدار و گروهی دیگر فاقد کلروپلاست هستند؛ پس در بعضی ژن‌ها تفاوت دارند و بعضی از یاخته‌ها مانند آوند چوبی و یاخته‌های اسکرانشیمی که مرده‌اند، اصلن زن ندارند.

ترکیب با فصل ۶ زیست دهم: پاخته‌های گیاهی کلروپلاست‌دار شامل پاخته‌های نگهبان روزنه و گروهی از پارانشیم‌ها هستند.

گزینهٔ (۲): گروهی از زن‌ها در همهٔ این یاخته‌ها بیان می‌شوند؛ مثل زن‌های رنابسپاراز، رنای رناتی و آنژیم‌های تنفس یاخته‌ای. گزینهٔ (۳): در هر یاخته تنها تعدادی از زن‌ها فعال و سایر زن‌ها غیرفعال هستند (متن کتاب)؛ پس فقط گروهی از زن‌ها رونویسی می‌شوند. گزینهٔ (۴): کلن یاخته‌های هسته‌دار (بیکاریوتی) این ویژگی رو دارن!

۲۷۰۹-۳-گزینه «۳» در همه یاخته‌های هسته‌دار گروهی از زن‌های مشترک مثل زن‌های رنابسپاراز بیان می‌شوند. عوامل رونویسی درون هسته و خارج از ماده زمینه‌ای سیتوپلاسم فعلیت می‌کنند.

۱- ابررسی سایر گزینه ها - گزینه (۱): گفتیم که ممکن است هسته دار با هم زن های مشترکی را بیان کنند. گزینه (۲): اغلب کاتالیزورهای زیستی (آن بهای) پروتئینی هستند؛ یعنی برخی از دوی، رنای یک ساخته ننم شوند/ گزینه (۴): هر دو، شته زن نم تونه توسط دناسیاژ، الگو قار، بگیر ها!

۲۷۱-«گزینه ۲» محصلو اولیه یک زن می‌تواند mRNA، tRNA، rRNA و RNA کوچک یا باشد؛ که دربارهٔ زن سازندهٔ mRNA، پروتئین (پلی‌پیتید) است ولی دربارهٔ بقیهٔ زن‌ها محصلو نهایی و اولیٰ زن، همان RNA‌ها هستند. هم RNA‌ها و هم پلی‌پیتیدها در بین واحدهای سازندهٔ خود، بیوند اشتراکی دارند که به ترتیب ممکن است و بیوندهای فسفودی‌است و بیوندهای بسته‌ای!

۱- ابررسی سایر گزینه ها- گزینه (۱): پروتئین ها جزء متنوع ترین مولکول ها از نظر ساختار و عملکرد هستند. گزینه (۳): بعضی رنها نقش آنزیمی دارند و گزینه (۴): فقط mRNA اطلاعات ساخت بله بستید، ادارد.

قند مصرفی ترجیحی باکتری اشرشیاکلای گلوکز است. طی قندکافت، گلوکز به همراه مصرف دو مولکول ATP، به مولکول شش کربنه دوفسفاته تبدیل می‌شود.

گزینه (۱): در باره لاتوز و مالتوز، درست اما در مورد گلوکز نادرست است. **گزینه (۳):** گلوکز خودش مونوساکارید است! **گزینه (۴):** مالتوز (نه گلکوز) منج به تغییر شکایت نمی‌نماید.

ترکیب با فصل ۱ زیست دوازدهم: پلی‌پیتیدها خطی و فاقد انشعاب هستند.

گزینه (۱): رنای پیک تولید شده از روی سه ژن مربوط به تجزیه لاکتوز (قند شیر) حاوی اطلاعات سه آنزیم پروتئینی است؛ بنابراین حاوی سه کدون آغاز و سه کدون پایان است. گزینه (۲): به این فرایند می‌گیم پیراش که فقط در یوکاریوت‌ها انجام می‌گیرد. گزینه (۳): خیلی دقت کنید که جایگاه آغاز رونویسی روی ژن قرار دارد، نه RNA!

اتصال نوعی دیساکارید (به نام لاكتوز) به مهارکننده سبب جادشدن مهارکننده از اپراتور و حرکت رنابسیاراز بر روی راهانداز، اپراتور ه سبب خواهد شد.

گزینه ۱: مهار کننده به اپراتور (نه راه انداز) متصل می شود. **گزینه ۲:** فعال کننده به جایگاه اتصال فعال کننده (نه اپراتور) اتصال می باید. **گزینه ۳:** نايسناس: به اب آته، متضا. نمی شهد. **گزینه ۴:** نايسناس: به اب آته، متضا.

۲۷۱۴ - گزینه «۴»

در صورتی که نیاز به تجزیه مالتوز باشد، فعال‌کننده به دی‌ساکارید مالتوز متصل و در غیر این صورت از مالتوز جدا می‌شود.
۱) مهارکننده به اپراتور متصل و در موقع لزوم، از آن (نه راهانداز) جدا می‌شود. گزینه (۲): فعال‌کننده از جایگاه اتصال
فعال‌کننده (نه راهانداز) جدا می‌شود. گزینه (۳): مهارکننده (چه لاکتوز باشد، چه نباشد) به طور مداوم تولید می‌شود.

۲۷۱۵ - گزینه «۲»
در پروکاربیوت‌ها بیان ژن به دو صورت منفی و مثبت تنظیم می‌شود. توجه داشته باشید در مورد ژن‌های تجزیه‌کننده لاکتوز و مالتوز،
ژن اول یک جایگاه آغاز رونویسی دارد و ژن‌های دوم و سوم، قادر جایگاه آغاز رونویسی هستند.

۱) در تنظیم منفی، مثلث اتصال لاکتوز به مهارکننده سبب تولید آنزیمه‌های تجزیه‌کننده لاکتوز می‌شود و در تنظیم
مثبت، مثلث اتصال مالتوز به فعال‌کننده سبب ساخت آنزیمه‌های تجزیه‌کننده مالتوز می‌شود. گزینه (۳): در تنظیم منفی، مثلث مهارکننده به اپراتور و در تنظیم
مثبت، مثلث فعل اتصال کننده به جایگاه اتصال فعل کننده مجاور راهانداز هستند و بخشی از ژن محسوب نمی‌شوند.
گزینه (۴): طبق شکل ۱۶ و ۱۷، به درسته!

توالی‌های تنظیمی در دنا		
چه نوع تنظیم ژنی؟	در چه سلولی وجود دارد؟	نام توالی
-	پروکاربیوت‌ها و یوکاربیوت‌ها	راهانداز
منفی	پروکاربیوت‌ها	اپراتور
مثبت	پروکاربیوت‌ها	جایگاه اتصال فعل کننده
مثبت	یوکاربیوت‌ها	افراینده

آنژیمهای تجزیه‌کننده مالتوز می‌شود. پس در هر دو نوع تنظیم منفی و مثبت رونویسی، وجود دی‌ساکارید می‌تواند منجر به تولید آنزیمه‌های تجزیه‌کننده‌اش شود.
گزینه (۴): همان‌طور که در شکل‌های ۱۶ و ۱۷ مشاهده می‌کنید، در هر دو نوع تنظیم منفی و مثبت رونویسی ممکن است سه ژن وجود داشته باشد که رونویسی
هر سه ژن یک راهانداز مشترک قرار دارد.

۲۷۱۷ - گزینه «۲»
فعال‌کننده ابتدا به مالتوز، و سپس به جایگاه اتصال فعل کننده متصل می‌شود؛ پس از آن، رنابسپاراز به این مجموعه دی‌ساکارید - پروتئین
متصل می‌شود (رد گزینه (۴)).

۲۷۱۸ - گزینه «۴»
۱) فعال‌کننده خودش مالتوز رو آبکافت نمی‌کنه!! گزینه (۳): رنابسپاراز رنا را تولید می‌کند، نه فعل‌کننده
از هر ژن مورد رونویسی قرار می‌گیرد (لاکتوز = قند شیر).

۲۷۱۹ - گزینه «۳»
در حضور لاکتوز، پروتئین مهارکننده از اپراتور جدا شده و ژن‌های مجاور هم رونویسی می‌شوند. این را هم می‌دانید که فقط یک رشته
دقیق کنید. راهانداز و رنابسپاراز هم در حضور مهارکننده و هم وقتی مهارکننده به اپراتور متصل نیست، می‌توانند به یکدیگر متصل شوند.

۲۷۲۰ - گزینه «۴»
در صورتی که به محیط گلوکز (قند مصرف ترجیحی اشرشیاکلای) اضافه شود، رونویسی از ژن‌های مربوط به آنزیمه‌های مربوط به تجزیه
لاکتوز دچار کاهش یا متوقف می‌شود. در این حالت، رنابسپاراز بر روی راهانداز متوقف شده و اجازه حرکت را ندارد!

۲۷۲۱ - گزینه «۲»
۱) پروتئین مهارکننده (چه لاکتوز باشد، چه نباشد) به طور مداوم تولید می‌شود. گزینه‌های (۲) و (۴): پروتئین فعل کننده
و جایگاه اتصال فعل کننده مربوط به مالتوز است، نه لاکتوز!

۲۷۲۰ - گزینه «۳»
قند شیر که همون لاکتوز خودمنه. دقت کنید که مهارکننده در غیاب لاکتوز به اپراتور متصل و در حضور لاکتوز از آن جدا می‌شود.
اپراتور بخشی از ژن نیست!!

۲۷۲۱ - گزینه «۴»
۱) مالتوز از دوتا گلوکز تشکیل شده، پس با آبکافت مالتوز دوتا گلوکز به دست می‌آید. گزینه (۲): با اضافه کردن مالتوز به محیط
فاقد گلوکز، سه تا ژن مؤثر در ساخت آنزیمه‌های تجزیه‌کننده آن بیان می‌شود. گزینه (۴): در پروکاربیوت‌ها حین ساخت رنا ممکن است ترجمه نیز صورت گیرد.

۲۷۲۲ - گزینه «۲»
به منظور رونویسی در پروکاربیوت‌ها فقط یک نوع پروتئین به راهانداز متصل می‌شود، یعنی فقط رنابسپاراز! در پروکاربیوت‌ها اندامک
نداریم و همه آنزیمه‌ها چه رنایی، چه پروتئینی در ماده زمینه‌ای سیتوپلاسم تولید می‌شوند.

۲۷۲۳ - گزینه «۱»
۱) محصول اولیه ژن می‌تواند mRNA، tRNA و rRNA یا رنای کوچک باشد که هر سه در پروتئین‌سازی نقش دارند اما
 فقط mRNA ترجمه می‌شود و از روی آن پلی‌پپتید ساخته می‌شود. گزینه (۳): فقط و همیشه یک رشته از ژن رونویسی می‌شود. گزینه (۴): برای مثال، لاکتوز
و مالتوز به صورت دی‌ساکارید جذب می‌شوند.

۲۷۲۴ - گزینه «۲»
در بیکاربیوت‌ها شناسایی راهانداز به کمک عوامل رونویسی صورت می‌گیرد؛ در تنظیم مثبت رونویسی هم فعل کننده به شناسایی راهانداز
توسط رنابسپاراز کمک می‌کند.

۲۷۲۱- ابررسی سایر گزینه‌ها گزینهٔ (۱): در تنظیم مثبت نیز، مثلن حضور مالتوز سبب شروع رونویسی از ژن‌های آنزیم‌های تجزیه‌کننده خود می‌شود. گزینهٔ (۳): در بیکاریوت‌ها رنابسپاراز و گروهی از عوامل رونویسی به توالی مشترک راهانداز متصل می‌شوند. اما در پروکاریوت‌ها این وضعیت مشاهده نمی‌شود! گزینهٔ (۴): فقط در مورد بیکاریوت‌ها درست است!

۲۷۲۲- گزینهٔ ۲ در بیکاریوت‌ها شناسایی راهانداز به کمک عوامل رونویسی صورت می‌گیرد، اما در تنظیم منفی رونویسی، رنابسپاراز به تنهایی راهانداز را شناسایی می‌کند.

۲۷۲۳- ابررسی سایر گزینه‌ها گزینهٔ (۱): در تنظیم منفی نیز، مثلن حضور لاکتوز سبب شروع رونویسی از ژن‌های آنزیم‌های تجزیه‌کننده خود می‌شود. گزینهٔ (۳): فقط و همیشه یک رشتہ از ژن رونویسی می‌شود؛ پس هیچ وقت همهٔ نوکلئوتیدهای ژن رونویسی برداری نمی‌شود. گزینهٔ (۴): ژن بخشی است که رونویسی می‌شود، پس این فقط رنابسپاراز است که از روی ژن عبور می‌کند!

۲۷۲۴- گزینهٔ ۲ در بیکاریوت‌ها رنابسپاراز و گروهی از عوامل رونویسی به توالی مشترک راهانداز متصل می‌شوند، اما در پروکاریوت‌ها این وضعیت مشاهده نمی‌شود! در پروکاریوت‌ها فقط یک نوع پروتئین به راهانداز متصل می‌شود.

۲۷۲۵- ابررسی سایر گزینه‌ها گزینهٔ (۱): فقط و همیشه یک رشتہ از ژن رونویسی می‌شود؛ پس هیچ وقت همهٔ نوکلئوتیدهای ژن رونویسی نمی‌شوند. گزینهٔ (۳): وقت کنید که هر ژن توسط یک نوع رنابسپاراز می‌تونه رونویسی بشود، چه بیکاریوت چه پروکاریوت! گزینهٔ (۴): در بیکاریوت‌ها عوامل رونویسی همیشه در تنظیم بیان ژن نقش دارند؛ پس فقط محیط نیست که بیان ژن رو تنظیم می‌کند!

۲۷۲۶- گزینهٔ ۴ پارامسی نوعی جاندار آغازی و بیکاریوت است و ریزوپیوم نوعی باکتری می‌باشد. هم در پروکاریوت‌ها و هم در بیکاریوت‌ها، قرارگیری نوکلئوتید مکمل در برابر نوکلئوتیدهای ژن، هم در رونویسی و هم در همانندسازی مشاهده می‌شود؛ پس در هر دو بیش از یک نوع آنزیم دخالت دارد.

۲۷۲۷- ابررسی سایر گزینه‌ها گزینهٔ (۱): در بیکاریوت‌ها شناسایی راهانداز به کمک عوامل رونویسی صورت می‌گیرد؛ در تنظیم مثبت رونویسی هم فعال کننده به شناسایی راهانداز توسط رنابسپاراز کمک می‌کند. گزینهٔ (۲): در بیکاریوت‌ها شناسایی راهانداز به کمک عوامل رونویسی متصل به آن صورت می‌گیرد، اما در تنظیم منفی رونویسی، رنابسپاراز به تنهایی راهانداز را شناسایی می‌کند و به پروتئین دیگری متصل نمی‌شود. گزینهٔ (۳): کلن اگر محصول ژن زیاد لازم بود، برای رونویسی از یک ژن چندین رنابسپاراز همزمان فعالیت می‌کنند.

۲۷۲۸- گزینهٔ ۴ (الف): مثلن برای رونویسی (ساخت رنا) در بیکاریوت‌ها، علاوه بر رنابسپاراز، عوامل رونویسی هم نقش دارند. (ب): برخی آنزیم‌ها را نایی هستند و برای ساخت آن‌ها رنای پیک مورد نیاز نیست! (ج): برای ساخت پروتئین، mRNA، tRNA و rRNA هر سه لازم است. (د): در پروکاریوت‌ها، ممکن است برای چند ژن مجاور هم یک رنای پیک ساخته شود.

۲۷۲۹- گزینهٔ ۴ در جانداران بیکاریوتی برای ساخت هر رنای پیک، اطلاعات یک ژن مورد نیاز است در حالی که در پروکاریوت‌ها، اطلاعات چند ژن می‌تواند در تولید یک رنای پیک نقش داشته باشد. مثل ژن‌های مربوط به تجزیه لاکتوز و مالتوز.

۲۷۳۰- ابررسی سایر گزینه‌ها گزینهٔ (۱): برای ساخت پروتئین، mRNA، tRNA و rRNA هر سه لازم است. گزینهٔ (۲): آنزیم‌هایی که از چند رشتۀ پلی‌پیتیدی تشکیل شده‌اند، از روی چندین رنای پیک ساخته می‌شوند. گزینهٔ (۳): مثلن برای رونویسی (ساخت رنا) در تنظیم بیان ژن مثبت پروکاریوت‌ها، علاوه بر رنابسپاراز، پروتئین‌های دیگری هم نقش دارند.

۲۷۳۱- گزینهٔ ۱ فقط مورد «ب» درباره همهٔ عوامل رونویسی درست است.

(الف): همان‌طور که در شکل ۱۹ مشاهده می‌کنید، عوامل رونویسی به رنابسپاراز متصل نمی‌شوند. (ب): جداگردان دو رشتۀ ژن بر عهده رنابسپاراز است، نه عوامل رونویسی! (ج): عوامل رونویسی متصل به افزاینده، تماسی با راهانداز ندارند، پس توانایی جداشدن از آن را هم ندارند. (د): عوامل رونویسی متصل به راهانداز، اجازه شناسایی راهانداز توسط رنابسپاراز را فراهم می‌کنند، اما عوامل رونویسی متصل به افزاینده، فقط در سرعت و مقدار رونویسی مؤثرند.

۲۷۳۲- گزینهٔ ۴ در سیانوباکتری (جاندار ثبت‌کننده نیتروژن در دمبرگ و ساقه گیاه گونرا) در صورت همانندسازی ماده و راثی، همهٔ نوکلئوتیدهای ژن‌ها با نوکلئوتیدهای دیگر مکمل می‌شوند.

۲۷۳۳- ابررسی سایر گزینه‌ها گزینهٔ (۱): جانداری که واکوئول غذایی دارد، بیکاریوت است؛ پس در میتوکندری خود دنای حلقوی دارد. گزینهٔ (۲): باکتری اشرشیاکلای جاندار مورد مطالعه مزلسون و استال است؛ در این جاندار در ژن‌های سازنده آنزیم تجزیه‌کننده لاکتوز فقط اولین ژن دارای جایگاه آغاز رونویسی است و دو ژن بعدی این جایگاه را ندارند. گزینهٔ (۳): در فصل ۶ می‌خوانید که اسپریوژیر نوعی آغازی و جلبک سبز پریاخته‌ای است و کلروپلاست نواری دارد. همان‌طور که در شکل ۱۹ مشاهده می‌کنید، عوامل رونویسی به رنابسپاراز متصل نیستند.

۲۷۳۴- گزینهٔ ۴ عوامل رونویسی متصل به افزاینده، در سرعت و مقدار رونویسی مؤثرند؛ بنابراین سبب افزایش سرعت حرکت رنابسپاراز می‌شوند.

۲۷۳۵- ابررسی سایر گزینه‌ها گزینهٔ (۱) و (۳): همان‌طور که در شکل ۱۹ مشاهده می‌کنید، رنابسپاراز به توالی افزاینده اتصال ندارد! توالی افزاینده ممکن است در فاصله دوری از ژن قرار داشته باشد. گزینهٔ (۲): توالی افزاینده رونویسی نمی‌شود.

۲۷۳۶- گزینهٔ ۳ هر یاخته زنده و فعل برای انجام فعالیت‌های خود به پروتئین‌های نیاز دارد که محصول بیان ژن‌ها هستند.

ترکیب با فصلهای ۴ و ۶ زیست دهم: یاخته زنده فاقد هسته می‌توانه پروکاریوت باشد، یا بیوکاریوتی که هسته‌اش را از دست داده؛ مثل گوچه رونویسی شود. / گزینه (۱): فقط یاخته پروکاریوت در ماده زمینه‌ای سیتوپلاسم رونویسی انجام می‌دهد. / گزینه (۲): فقط یک رشته از هر ژن می‌تواند تنظیم بیان ژن در سطح فامتنی، تنظیم بیان ژن پیش از رونویسی محسوب می‌شود.

۱- ابررسی سایرگزینه‌ها- گزینه (۱): گوچه قرمز و یاخته آبکشی میتوکندری ندارند؛ CO₂ هم آزاد نمی‌کنند.

۲- گزینه (۳) تنظیم بیان ژن در سطح فامتنی، تنظیم بیان ژن پیش از رونویسی محسوب می‌شود.

۳- ابررسی سایرگزینه‌ها- گزینه (۱): تنظیم بیان ژن، در میزان پروتئین‌سازی مؤثر است. / گزینه (۲): یاخته می‌تواند با تغییر در میزان فشردگی در بخش‌های خاصی (نه کل فامتن) از ماده وراثتی میزان دسترسی رنابسپاراز به ژن مورد نظر را تنظیم کند. / گزینه (۴): رناتن‌ها در هسته فعالیت نمی‌کنند.

۴- گزینه (۲) در پی اتصال آنتی‌ژن اختصاصی به لوفوسیت B بالغ این یاخته تقسیم شده و رونویسی در آن انجام می‌شود. در مرحله S هم همانندسازی دنا رخ می‌دهد، اما رونویسی در همه مراحل اینترفاز (G₁, G₀ و S) مشاهده می‌شود. DNA هسته‌ای و RNA نوکلئیک اسیدهای خطی هستند.

۵- ابررسی سایرگزینه‌ها- گزینه (۱): این فرایند، سبب بیان ژن‌های مؤثر در تقسیم یاخته می‌شود. / گزینه (۳): هر یک از آنزیم‌های رنابسپاراز و دنابسپاراز فقط یک رشته از DNA را الگو قرار می‌دهند. / گزینه (۴): میزان فشردگی ماده وراثتی در میتوز بیشتر از اینترفاز بوده و بنابراین میزان دسترسی رنابسپاراز و میزان رونویسی در این مرحله کمتر از اینترفاز است.

۶- گزینه (۴) تنظیم بیان ژن در سطح فامتنی، تنظیم بیان ژن پیش از رونویسی محسوب می‌شود. در واقع، با کاهش فشردگی بخش‌هایی از فامتن، دسترسی رنابسپاراز به ژن‌ها افزایش می‌یابد و بر عکس!

۷- ابررسی سایرگزینه‌ها- گزینه (۱): در تنظیم بیان ژن در سطح فامتنی، تغییر میزان فشردگی فامتن موجود در هسته مشاهده می‌شود. / گزینه (۲): این مورد مثالی از تنظیم بیان ژن حین رونویسی است. / گزینه (۳): میزان فشردگی ماده وراثتی در مرحله تقسیم یاخته بیشتر از اینترفاز بوده و بنابراین میزان دسترسی رنابسپاراز و میزان رونویسی در این مرحله کمتر از اینترفاز است.

۸- گزینه (۴) فرایندهای ترجمه، جزء مراحل تنظیم بیان ژن است. پس ایجاد پیوند بین آمینو اسیدهای اکسی‌توسین، ایجاد پیوند پیتیدی بین واحدهای سازنده رنابسپاراز و فالیت رناتن‌های متصل به شبکه آندوبلاسمی جزء مراحل حین ترجمه هستند. تغییر میزان فشردگی در فامتن، تنظیم بیان ژن قبل از رونویسی محسوب می‌شود.

۹- گزینه (۲) در باکتری‌ها ممکن است حین رونویسی، ترجمه نیز رخ دهد؛ بنابراین تنظیم بیان ژن در سطح رونویسی و ترجمه ممکن است همزمان صورت گیرد.

۱۰- ابررسی سایرگزینه‌ها- گزینه (۱): رناتن در هسته فعالیت نمی‌کند. / گزینه (۳): فقط رنای پیک ترجمه می‌شود، نه هر رنای در حال ساخت! / گزینه (۴): اتصال برخی رناتهای کوچک مکمل به رنای پیک سبب جلوگیری از کار رناتن می‌شود.

۱۱- گزینه (۳) فقط مورد «ج» در پی اتصال برخی رناتهای کوچک به رنای پیک اتفاق نمی‌افتد. با اتصال این رناتهای از کار رناتن‌ها جلوگیری می‌شود (د). در نتیجه عمل ترجمه متوقف (الف) و رنای ساخته شده پس از مدتی تخریب می‌شود (ب)، اما تأثیری در جلوگیری از خروج رنای پیک از هسته ندارد.

۱۲- گزینه (۳) اتصال برخی رناتهای کوچک مکمل به رنای پیک (محصول رنابسپاراز نوع ۲) مثالی از تنظیم بیان ژن پس از رونویسی است. خیلی دقیق کنید که اتصال بین رنای کوچک و رنای پیک، با پیوند هیدروژنی است، نه پیوند اشتراکی!

۱۳- گزینه (۴) یاخته‌ای که همه رناتها در محل مشابهی تولید می‌شوند، یعنی باکتری و یاخته‌ای که همه رناتها در محل مشابهی تولید نمی‌شوند، یعنی بیوکاریوت! در بی‌فعالیت رنابسپاراز ۲ کدون آغاز ساخته می‌شود.

۱۴- ابررسی سایرگزینه‌ها- گزینه (۱): در میتوکندری و کلروپلاست هم رونویسی انجام می‌شود. / گزینه (۲): مکمل شدن رنای ناقل و رنای پیک (پادرمزه و رمزه) در تولید پروتئین نقش دارد. / گزینه (۳): ژن‌هایی که مجاور هم هستند و توسط بخش تنظیمی مشابهی تنظیم می‌شوند، می‌توانند بیان همزمان و مشابه یکدیگر داشته باشند.

۱۵- گزینه (۱) در حضور مالتوز در محیط کشت باکتری اشرشیاکلای، پروتئین فعال کننده پس از اتصال به جایگاه خود، به رنابسپاراز متصل شده و در بی‌آن رنابسپاراز به راهانداز وصل شده و رونویسی آغاز می‌شود.

۱۶- ابررسی سایرگزینه‌ها- گزینه (۲): جایگاه اتصال فعل کننده قبل از راهانداز قرار دارد و مربوط به ژن‌های مؤثر در تجزیه لاکتوز نیست. / گزینه (۳): فعل کننده ابتدا به جایگاه اتصال خود و سپس به رنابسپاراز متصل می‌شود. / گزینه (۴): مالتوز به پروتئین فعل کننده متصل می‌شود؛ نه به جایگاه اتصال آن (که در دنا قرار دارد).

۱۷- گزینه (۲) همه یاخته‌های بنیادی هسته دارند و تقسیم می‌شوند. و قبل از تقسیم از همه توالی‌های DNA از جمله توالی‌های سازنده ژن میلین الگوبرداری می‌کنند و همانندسازی دنا را انجام می‌دهند.

• همه سلول‌های هسته دار بدن، همه ژن‌ها (از جمله ژن سازنده میلین) را دارند؛ اما این ژن فقط در گروهی از یاخته‌های پشتیبان در بافت عصبی بیان می‌شود.

۱۸- ابررسی سایرگزینه‌ها- گزینه (۱): از تقسیم یاخته تخم، بلاستوسیست تشکیل می‌شود. یاخته‌های درونی بلاستوسیست، یاخته‌های پیکری بدن را تشکیل می‌دهند، اما یاخته‌های خارجی بلاستوسیست (تروفوبلاست) پرده‌های اطراف جنین را تشکیل می‌دهند و در ساختار بدن جنین شرکت نمی‌کنند. / گزینه (۳): همه یاخته‌های پیکری بدن، از تقسیم رشتمان یاخته ایجاد شده‌اند؛ اما تفاوت در شکل و عملکرد یاخته، مربوط به بیان (روشن و خاموش بودن) ژن‌های متفاوت در این یاخته‌ها است. / گزینه (۴): گامت‌های مردان می‌توانند از فامتن‌های جنسی، فقط فامتن X یا فقط فامتن Y را داشته باشند. بر روی فامتن‌های X و Y ژن‌های متفاوتی وجود دارد.

• گوچه‌های قرمز بالغ فاقد هسته و فامتن هستند.

مقدار، بازه و زمان استفاده از ژن در یاخته‌های مختلف یک جاندار ممکن است فرق داشته باشد و حتی در یک یاخته هم بسته به نیاز متفاوت باشد. به فرایندهایی که تعیین می‌کنند در چه هنگام، به چه مقدار و کدام ژن‌ها بیان شوند یا بیان نشوند، فرایندهای تنظیم بیان ژن می‌گویند.

بیان ژن	تنظیم
پاسخ جاندار به تغییرات	کاربرد
ایجاد یاخته‌های مختلف از یک یاخته	

محصول ژن، رنا و پروتئین است؛ بنابراین تغییر در فعالیت ژن‌ها بر ساخت این محصولات اثر می‌گذارد.

۲۷۴۲- گزینه ۴ همواره به منظور کنترل فعالیت یاخته‌های مختلف، تنظیم بیان ژن صورت می‌گیرد. در یوکاریوت‌ها امکان تنظیم بیان ژن قبل از رونویسی و در سطح فامتنی وجود دارد. بدین شکل که بخش‌های فشرده فامتن کمتر در دسترس رنابسپارازها قرار می‌گیرند و همان‌طور که می‌دانیم در هنگام تقسیم یاخته، فامتن‌ها فشرده هستند؛ پس تنظیم پیش از رونویسی داریم.

۱- ابررسی سایر گزینه‌های گزینه (۱)؛ نور و هورمون‌ها فعالیت گیاه را تحت تأثیر قرار می‌دهند. تغییر فعالیت جاندار، با تغییر در بیان ژن‌ها صورت می‌گیرد.

تکیب با فصل ۹ زیست یازدهم: هورمون‌های گیاهی با تأثیر بر بیان ژن‌ها و سنتز پروتئین‌ها موجب ایجاد پاسخ در یاخته هدف خود می‌شوند.

گزینه (۲)؛ نور باعث فعال شدن ژن آنزیمی می‌شود که در فتوسترن نقش دارد. در نبود نور، این آنزیم تولید نمی‌شود. گزینه (۳)؛ تکیب با زیست یازدهم؛ در فناوری و تکثیر گیاهان در محیط کشت بافت، یاخته یا قطعه‌ای از بافت گیاهی در محیط کشت گذاشته می‌شود. یاخته و بافت در شرایط مناسب با تقسیم می‌توانند، توده‌ای از یاخته‌های هم‌شکل را به وجود می‌آورند که کال نامیده می‌شود. و این توده می‌تواند به گیاهانی تمایز یابد که از نظر ژنی یکسان است. پس در این مسیر، ابتدا یاخته‌های بافت گیاهی تمایز دایی می‌شوند و کال را به وجود می‌آورند و سپس توده کال تمایز می‌یابد و یک گیاه کامل را به وجود می‌آورد. پس در این مسیر، فعال و غیرفعال شدن ژن‌ها دیده می‌شود.

۲۷۴۳- گزینه ۴ همه موارد برای تکمیل عبارت داده شده نامناسب هستند.

(الف) و (ب)؛ به منظور پاسخ به محیط، فعالیت جاندار تغییر می‌کند. برای مثال، در جانوران و گیاهان برای هماهنگ‌بودن این تغییرات، هورمون ترشح می‌شود. تغییر فعالیت جاندار، با تغییر در بیان ژن‌ها صورت می‌گیرد. (ج)؛ برای تمایز و ایجاد یاخته‌های جدید از تقسیم یاخته‌ها، باید گروهی از ژن‌ها خاموش شوند و گروهی دیگر روشن بمانند. این فرایندها مربوط به تنظیم بیان ژن هستند. (د)؛ برای ساخت دیواره یاخته، باید ژن‌های رمزکننده آنزیم‌های سازنده دیواره روشن شوند.

۲۷۴۴- گزینه ۴ در یاخته‌های پروکاریوتی تنظیم بیان ژن معمول در هنگام رونویسی صورت می‌گیرد. اما توجه کنید که در یاخته‌های پروکاریوتی، یک نوع آنزیم رونویسی کننده وجود دارد، نه انواع آنزیم‌های رونویسی کننده!

۱- ابررسی سایر گزینه‌های گزینه (۱) و (۲)؛ تنظیم بیان ژن در پروکاریوت‌ها می‌تواند در هر یک از مراحل ساخت رنا و پروتئین تأثیر بگذارد، ولی به طور معمول تنظیم بیان ژن در مرحله رونویسی انجام می‌شود. در مواردی هم ممکن است یاخته با تغییر در پایداری (طول عمر) رنا یا پروتئین، فعالیت آن را تنظیم کند.

گزینه (۳)؛ هم تغییر در پایداری رنا و هم تغییر در پایداری پروتئین‌ها از جمله عوامل تنظیم بیان ژن در یاخته‌های پروکاریوتی محسوب می‌شود.

۲۷۴۵- گزینه ۴ زمانی که لاکتوز در محیط کشت باکتری نباشد، رنابسپاراز به توالی راهانداز متصل می‌شود، اما از حرکت آن ممانعت می‌شود؛ در واقع، در نبود لاکتوز در محیط کشت، رنابسپاراز به توالی ژن‌های مربوط به تجزیه لاکتوز متصل نمی‌شود. ژن بخشی از مولکول دنا است که طی رونویسی، رونوشت برداری می‌شود.

نکاتی که درباره باکتری اشتباعیکلای و ژن‌های مربوط به تجزیه لاکتوز زیاد خواهید دید:

آنزیم رنابسپاراز با وجود اتصال مهارکننده به اپراتور نیز، می‌تواند به راهانداز متصل شود. (مطابق شکل کتاب)

ژن سازنده پروتئین مهارکننده همواره بیان می‌شود. پس این پروتئین چه در حضور لاکتوز و چه در عدم حضور آن، تولید می‌شود.

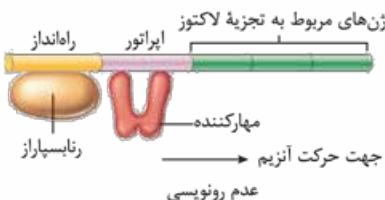
لاکتوز به مهارکننده متصل می‌شود؛ نه اپراتور!

با بیان این ژن، یک mRNA چندزنی (شامل رونوشت چند ژن متوالی) تولید می‌شود. پس درون این mRNA، سه کدون آغاز و سه کدون پایان وجود دارد.

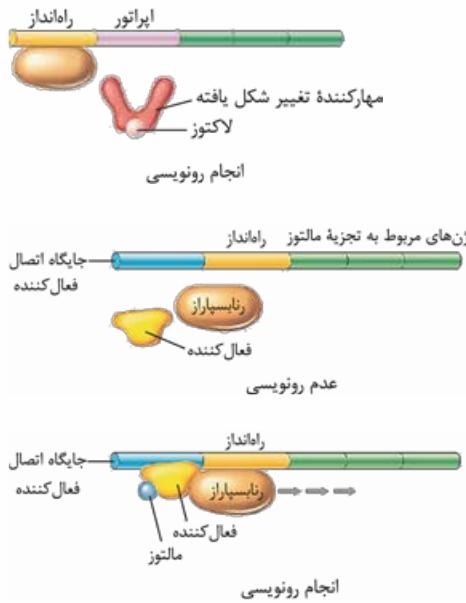
۱- ابررسی سایر گزینه‌های گزینه (۱) و (۳)؛ در اشتباعیکلای، به شرطی آنزیم‌های تجزیه کننده لاکتوز تولید می‌شود که: ۱- گلوکز در محیط نباشد. ۲- لاکتوز در محیط باشد. همان‌طور که در شکل ۱۶ مشاهده می‌کنید، به منظور تجزیه لاکتوز، سه نوع آنزیم تولید می‌شود. گزینه (۲)؛ با کاهش لاکتوز در محیط، ساخت آنزیم‌های تجزیه کننده لاکتوز نیز کاهش می‌یابد؛ با نبود لاکتوز در محیط، ساخت آنزیم‌های تجزیه کننده لاکتوز متوقف می‌شود.

۲۷۴۶- گزینه ۴ با اتصال مهارکننده به لاکتوز، مهارکننده از اپراتور جدا شده و امکان رونویسی از ژن مربوط به آنزیم‌های تجزیه کننده لاکتوز، توسط یک راهانداز و اپراتور تنظیم می‌شود.

در پروکاریوت‌ها یک بخش تنظیمی می‌تواند تنظیم هم زمان چند ژن را کنترل کند.

جريان اطلاعات در یاخته

۱- ابررسی سایر گزینه ها ۱- گزینه (۱): مهارکننده به راهانداز متصل نمی شود! دیگه باید فرق راهانداز و اپراتور رو دونسته باشین... / گزینه (۲): RNA پلی مراز توالی راهانداز را شناسایی می کند؛ نه اپراتور! / گزینه (۳): لاکتوز به پروتئین مهارکننده متصل می شود، نه توالی اپراتور!

۲- گزینه ۱ اگر در محیط باکتری، قند مالتوز وجود داشته باشد، درون باکتری آنزیم های ساخته می شوند که در تجزیه آن دخالت دارند. در عدم حضور مالتوز این آنزیم ها ساخته نمی شوند، چون باکتری نیازی به آنها ندارد. تنظیم رونویسی در مورد این ژن ها به صورت مشتت انجام می شود. در حضور قند مالتوز، انواعی از پروتئین به نام **فعال کننده** وجود دارند که به توالی های خاصی از دنا متصل می شوند. به این توالی ها **جایگاه اتصال** **فعال کننده** گفته می شود. در حضور مالتوز در محیط: پروتئین **فعال کننده** به جایگاه خود متصل می شود و پس از اتصال به **رنابسیاراز** کمک می کند تا به راهانداز متصل شود و رونویسی را شروع کند. چه عاملی سبب می شود که **فعال کننده** به **جایگاه خود** بچسبد؟ این عامل **مالتوز** است. اتصال **مالتوز** به **فعال کننده** باعث پیوستن آن به **جایگاه اتصال** شده و رونویسی شروع می شود.

۲- ابررسی سایر گزینه ها ۲- گزینه های (۲) و (۴): همان طور که گفته شد، اتصال **فعال کننده** به **رنابسیاراز**، پس از اتصال **فعال کننده** به **جایگاه خود** در دنا صورت می گیرد. / گزینه (۳): مالتوز به **رنابسیاراز**، پس به چی متصل می شده؟ آفرین!! به **فعال کننده**.

۳- گزینه ۲ جهت ساخت رنا در یوکاریوت ها نیز مانند پروکاریوت ها، رونویسی با پیوستن **رنابسیاراز** به راهانداز آغاز می شود. در یوکاریوت ها رنابسیاراز نمی تواند به تنها یاری راهانداز را شناسایی کند و برای پیوستن به آن نیازمند پروتئین هایی به نام **عوامل رونویسی** هستند. گروهی از این پروتئین ها با اتصال به **نواحی خاصی از راهانداز** **رنابسیاراز** را به محل راهانداز هدایت می کنند.

۴- ابررسی سایر گزینه ها ۱- گزینه (۱): بیشتر ژن های یوکاریوت ها در هسته و برخی دیگر در اندامک ها (میتوکندری و کلروپلاست) مستقر هستند. / گزینه (۳): در رونویسی ژن های یوکاریوت ها ممکن است (نه همواره) افزاینده و عوامل رونویسی متصل به آن **فعال شوند**. / گزینه (۴): اتصال برخی رنا های کوچک مکمل به رنا پیک، مانع فعالیت رنا نشده و ترجمه را متوقف می کند.

۵- گزینه ۳ فقط مورد «الف» جمله را به نادرستی تکمیل می کند.
(الف): وقتی در محیط لاکتوز نباشد، مهارکننده به دنا متصل می شود تا جلوی ساخت آنزیم های تجزیه کننده لاکتوز را بگیرد. / (ب): وقتی در محیط مالتوز نباشد، پروتئین **فعال کننده** به دنا متصل نمی شود. / (ج): وقتی در محیط لاکتوز باشد، در حضور لاکتوز، مهارکننده امکان اتصال به اپراتور را ندارد و در عدم حضور لاکتوز، مهارکننده به اپراتور متصل می شود؛ لذا در هر صورت مهارکننده وجود داشته و بیان ژن مهارکننده، تحت تأثیر لاکتوز قرار ندارد. / (د): وقتی در محیط مالتوز باشد، **فعال کننده** به **رنابسیاراز** کمک می کند تا راهانداز را شناسایی کند.

۶- گزینه ۳ جهت رونویسی از ژن های یاخته های یوکاریوتی ابتدا **گروهی از عوامل رونویسی** به بخشی از راهانداز متصل می شوند. رونویسی با اتصال **رنابسیاراز** به دنا شروع می شود.

۷- ابررسی سایر گزینه ها ۱- گزینه (۱): در هنگام شروع رونویسی **رنابسیاراز** به راهانداز متصل می شود نه توالی ابتدای ژن! / گزینه (۲): همان طور که در شکل ۱۹ مشاهده می کنید، عوامل رونویسی متصل به افزاینده اندازه بزرگ تری نسبت به عوامل رونویسی متصل به راهانداز دارند. اما حواستان باشه که الزامن در تنظیم بیان هر زنی، افزاینده حضور ندارد! در یوکاریوت ها ممکن است عوامل رونویسی دیگری به بخش های خاصی از دنا به نام توالی افزاینده متصل شوند. / گزینه (۴): اگر باز هم به شکل ۱۹ توجه کنید خواهد یافت که هر دو نوع از عوامل رونویسی در نهایت در تماس با **رنابسیاراز** قرار می گیرند.